

Praha: 26. 8. 2026**Číslo jednací:** 038730/2026/KUSK**Spisová značka:** SZ_038730/2026/KUSK

dle rozdělovníku

Vyřizuje: Mgr. Ing. Jiřina Václavíková/I. 638**Značka** OŽP/Va**VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA****OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY**

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „KUSK“) podle § 104 odst. 2 písm. d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), jako nejbližše nadřízený správní orgán Městskému úřadu Říčany podle § 178 odst. 2 věty druhé a § 174 odst. 2 ve spojení s § 95 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve spojení s § 30 odst. 1 vodního zákona

přezkoumal na základě podnětů spolku Mnichovickou krajinou, z.s., města Mnichovice a Karla Faita **opatření obecné povahy Městského úřadu Říčany, odboru životního prostředí ze dne 12. 5. 2025, č.j. 102867/2025-MURI/OVÚ/1132**, ve znění písemnosti označené „veřejná vyhláška opatření obecné povahy oprava zřejmých nesprávností“ ze dne 10. 6. 2025, č.j. 146153/2025-MURI/OVÚ/00018 (dále jen „písemnost označená opravné OOP“), (celé dále také jen „napadené opatření obecné povahy“ či „napadené OOP“), a též řízení o návrhu napadeného opatření obecné povahy, které napadenému opatření obecné povahy předcházelo, a rozhodl

takto:

Podle § 174 odst. 1 a 2 a § 97 odst. 3 ve spojení s § 98 správního řádu:

1. V bodu III odstavci 3 napadeného OOP **se ruší** slova:

„Vrtané či kopané studny hlubší než 3 m lze výjimečně povolit se souhlasem vodoprávního úřadu, za následujících podmínek:

a) Nové studny se budou nacházet uvnitř vymezeného zastavitelného území dle platného územního plánu.

b) Maximální počet nových studní v osadě Koloděje je 15 ks.

c) Výše odběru bude obsahovat jen požadavky pro osobní potřebu v limitu do 100 litrů na osobu a den, v případě měsíčního a ročního odběru bude hodnota odběru odrážet očekávané využití nemovitosti v průběhu roku.

d) Odběr bude povolen a realizován jen na základě souhlasného vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, z něž vyplyne, že povolením vrtu či studny nedojde k ovlivnění vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti podzemních vod jímáných z městských studní S-1, S-2 a S-3. Toto vyjádření se bude opírat o analýzu dopadu nového odběru

na hydrologickou bilanci území, se zvláštním zřetelem k situaci v době sucha, a stanoví potřebné podmínky odběru (limit odebíraného množství, případně minimální hladina).

e) Za shodných podmínek lze povolit i provedení průzkumného hydrogeologického vrtu před povolením studny.“.

2. Ve výrokové části napadeného OOP, ve znění písemnosti označené opravné OOP ze dne 10. 6. 2025, na straně 5 v odstavci začínající slovy „Ochranné pásmo 2. stupně, zóna infiltrace“ v prvním odseku za slovo „1711“ **se vkládají slova „788/2 a 816“** a ve druhém odseku za slovo „683“ **se vkládá slovo „2237“**.

3. Odstavec na straně 6 napadeného OOP začínající slovy „V ochranném pásmu“ a končící slovy „v katastrálním území Mnichovice u Říčan“, ve znění písemnosti označené opravné OOP ze dne 10. 6. 2025, **se ruší**.

O d ů v o d n ě n í

1. Podněty k zahájení přezkumného řízení; postup KUSK

KUSK bylo doručeno dne 16. 3. 2026 podání spolku Mnichovickou krajinou, z.s. (dále jen „spolek“), jehož obsahem je podnět k přezkumu článku III (požaduje zrušit celý článek III) napadeného opatření obecné povahy a dále stížnost na oprávněnou úřední osobu z Městského úřadu Říčany Ing. Olgu Rathouskou.

Podnět k zahájení přezkumného řízení napadeného opatření obecné povahy podali dne 30. 3. 2026 město Mnichovice (požaduje zrušit podmínku v čl. III bodu č. 3 týkající se 15 nových studní hlubších než 3 m) a dne 6. 4. 2026 Karel Fait, Tyršova 662, 251 64 Mnichovice (požaduje zrušit celý čl. III). Podnět města Mnichovice k přezkumnému řízení byl doručen dne 30. 3. 2026 z datové schránky Mgr. Jana Trachty, advokáta, a též z datové schránky JUDr. Michala Bernarda, Ph.D., advokáta. Plná moc města Mnichovice pro JUDr. Michala Bernarda, Ph.D., advokáta byla přiložena k oběma podáním. Město Mnichovice, zastoupeno JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem podalo dne 30. 3. 2026 podnět k přezkumnému řízení i vodoprávnímu úřadu. Ten písemností ze dne 31. 3. 2026 podnět postoupil KUSK. Písemností JUDr. Michala Bernarda, Ph.D. ze dne 30. 3. 2026 bylo podání učiněné z datové schránky Mgr. Jana Trachty vzato zpět.

KUSK písemností ze dne 23. 3. 2026 vyzval Městský úřad Říčany (dále jen „vodoprávní úřad“) k vyjádření k výše uvedeným věcem a předložení veškeré související spisové dokumentace, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení.

Vodoprávní úřad písemností ze dne 30. 3. 2026 předložil spis ve věci napadeného opatření obecné povahy spis. zn. OŽP-136027/2023-Ši a spis ve věci pásma hygienické ochrany (nyní ochranného pásma vodního zdroje) stanoveného rozhodnutím Okresního národního výboru Praha-východ ze dne 10. 7. 1987, č.j. Vod.1202/87. Písemnost vodoprávního úřadu spolu se spisy byla doručena KUSK dne 2. 4. 2026.

KUSK jako nejbližší nadřízený správní orgán vodoprávního úřadu podle § 178 odst. 2 věty druhé a § 174 odst. 2 ve spojení s § 95 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 30 odst. 1 vodního zákona dle § 96 odst. 1 správního řádu usnesením ze dne 22. 5. 2026 zahájil přezkumné řízení ve věci napadeného opatření obecné povahy. KUSK toutéž písemností zveřejnil návrh výsledného opatření obecné povahy vydaného v přezkumném řízení (dále také

jen „návrh OOP ze dne 22. 5. 2026“ či „návrh ze dne 22. 5. 2026“), kterým se částečně mění a částečně ruší napadené opatření obecné povahy.

Usnesení KUSK ze dne 22. 5. 2026 společně s návrhem výsledného OOP a výzvou k podání námitek a připomínek bylo zveřejněno na úřední desce KUSK od 22. 5. 2026 do 14. 7. 2026, na úřední desce vodoprávního úřadu od 25. 5. 2026 do 9. 7. 2026 a na úřední desce Městského úřadu Mnichovice od 22. 5. 2026 do 13. 7. 2026. Byly tak splněny podmínky § 172 odst. 5 věty třetí správního řádu.

KUSK dne 25. 6. 2026 obdržel od vodoprávního úřadu závazná stanoviska Městského úřadu Říčany ze dne 8. 6. 2026 dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a ze dne 10. 6. 2026 dle § 13 a § 15 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu.

KUSK obdržel dne 30. 6. 2026 písemné odůvodněné námitky Romana Valenty, nar. 10. 3. 1961, a Pavlíny Valentové, nar. 3. 10. 1964, oba bytem Pod Hřištěm 336, 251 65 Ondřejov, zastoupených Mgr. Jakubem Vavříkem, advokátem, sídlem Sokolovská 438/45, Karlín, 186 00 Praha 8 (dále také jen „manželé“¹) proti návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026. Tyto námitky jsou včasné, vypořádány jsou v bodě 13 označeném „rozhodnutí o námitkách“. Jiné námitky či připomínky podány nebyly.

KUSK dne 30. 6. 2026 obdržel podání manželů označené „*Námitka systémové podjatosti a návrh na přenesení místní příslušnosti podle ust. § 131 odst. 4 správního řádu*“. Manželé se domnívají, že KUSK jako celek má být s ohledem na podjatost všech jeho úředních osob podle § 14 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 131 odst. 4 správního řádu z projednávání a rozhodování této věci vyloučen.

KUSK písemností ze dne 13. 7. 2026 předložil podání manželů ze dne 30. 6. 2026 (*námitku systémové podjatosti*) věcně příslušnému Ministerstvu životního prostředí (dále jen „MŽP“).

MŽP usnesením ze dne 27. 7. 2026 rozhodlo, že Mgr. Jan Louška, ředitel Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „ředitel krajského úřadu“) není vyloučen z provádění úkonů v přezkumném řízení vedeném KUSK pod spisovou značkou SZ_038730/2026/KUSK. Usnesení MŽP ze dne 27. 7. 2026 bylo doručeno řediteli krajského úřadu dne 27. 7. 2026.

Ředitel krajského úřadu usnesením ze dne 18. 8. 2026 rozhodl, že vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství Ing. Simona Jandurová není vyloučena z provádění úkonů v přezkumném řízení spis. zn. SZ_038730/2026/KUSK. Usnesení ředitele krajského úřadu bylo doručeno vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství Ing. Simoně Jandurové dne 20. 8. 2026.

Vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství usnesením ze dne 24. 8. 2026 rozhodla, že oprávněné úřední osoby: vedoucí oddělení vodního hospodářství Dr. Ing. Marcela Burešová, MPA a referentka oddělení vodního hospodářství Mgr. Ing. Jiřina Václavíková nejsou vyloučeny z provádění úkonů v přezkumném řízení. Usnesení vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství bylo doručeno oddělení vodního hospodářství dne 24. 8. 2026.

Dle § 76 odst. 5 věty druhé správního řádu odvolání (či rozklad - viz § 152 odst. 1 a 5 správního řádu) proti usnesení nemá odkladný účinek. KUSK proto může vydat toto opatření

¹ KUSK zvolil zkratku „manželé“, nikoli „podatelé“ z důvodu možné záměny s podateli podnětu k přezkumu napadeného OOP.

obecné povahy bez ohledu na to, zda případně bude či bylo podáno odvolání proti usnesení MŽP ze dne 27. 7. 2026, usnesení ředitele krajského úřadu ze dne 18. 8. 2026 a usnesení vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 24. 8. 2026. KUSK není známo, zda byl podán rozklad proti usnesení MŽP ze dne 27. 7. 2026 a, pokud byl podán, jak o něm bylo rozhodnuto.

2. Pásma hygienické ochrany – rozhodnutí ONV Praha-východ ze dne 10. 7. 1987

KUSK z předloženého správního spisu ve věci pásma hygienické ochrany vodního zdroje stanoveného rozhodnutím Okresního národního výboru Praha-východ ze dne 10. 7. 1987, č.j. Vod.1202/87 zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti:

Písemnost „Návrh pásem hygienické ochrany kopaných studní S1, S2 a S3 – revize“ vypracovaná v listopadu 1986 Zdenkou Melichovou uvádí, že *na území vnější části pásma hygienické ochrany 2. stupně nesmí být skládky městských průmyslových odpadů, fekálií a kalů a odpadních vod s obsahem radioaktivních látek a toxických složek čistírny odpadních vod. **Není zde dovolena** důlní činnost, těžba kamene, veškeré zemní práce, vrty, hloubení příkopů, kanalizace, žádné instalace podzemních potrubí. Nelze tady provozovat zařízení se soustředěnou infekcí, nesmí se zde skladovat přípravky pro chemickou ochranu rostlin a lesa a rozpustná průmyslová hnojiva. **Nová výstavba se povolí pouze, pokud budou provedena opatření, kterými se vyloučí možnost znečištění podzemních vod.***

Okresní národní výbor Praha-východ – okresní hygienik v souhlasném závazném posudku ze dne 31. 3. 1987 (souhlasí se „Zásadami hospodaření v pásmu hygienické ochrany -lokalita Mnichovice“) a rovněž písemnost „Zásady hospodaření v pásmech hygienické ochrany podzemních zdrojů vody – lokalita Mnichovice“ vypracovaná Agroprojektem uvádí, že *celé území PHO-2 je zvoleno tak, aby jím bylo zachyceno celé povodí zdroje. Jsou do něho zahrnuty luční porosty, orná půda, sady, lesy a rekreační oblast Budíkov. Je rozdělena na vnitřní a vnější. PHO-2 vnitřní - pro stanovení hranic druhého pásma vnitřního je výpočet vzdálenosti, za kterou doteče voda za 50 dní do zdroje, a ta je 53 m. Hranice PHO-2 vnitřní byla zvolena s přihlédnutím ke konfiguraci terénu, k hranicím pozemků a pravděpodobným směrem proudění podzemní vody souběžně s korytem potoka. PHO-2 vnější - bylo navrženo tak, aby zabíralo boční svahy údolí na takovou vzdálenost, ze které by mohlo dojít nevhodnou činností k ovlivnění kvality, případně kvantity vodních zdrojů vodovodů. Toto pásmo zabírá zhruba 48 ha, a je tvořeno lesními porosty, ornou půdou, loukami a soukromými pozemky, do kterých jsou zahrnuty i sady.*

Ochranné pásmo tří studní bylo stanoveno dle § 19 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon) rozhodnutím Okresního národního výboru Praha-východ ze dne 10. 7. 1987, které nabylo právní moci dle vyznačené doložky dne 16. 7. 1987. Výroková část tohoto rozhodnutí má tři sekce (jsou opticky patrné): první upravuje územní rozsah, druhá způsob a podmínky využití pozemků v ochranných pásmech a třetí vypořádává námitky a připomínky účastníků řízení.

Způsob a podmínky využití ochranných pásem byly stanoveny takto: a) *stanovená ochranná pásma musí být využívána ve smyslu směrnice č. 51/1979 Hygienických předpisů, o základních hygienických zásadách pro stanovení, vymezení a využívání ochranných pásem vodních zdrojů určených k hromadnému zásobování pitnou a užitkovou vodou a pro zřizování vodárenských nádrží.* b) *Hospodaření zem. organizací v ochranných pásmech vodních zdrojů*

musí být v souladu instrukcí MZVŽ ČSR ze dne 28. 4. 1981, č.j. 40-849/81-41. c) Režim hospodaření v pásmech hygienické ochrany se bude řídit zásadami uvedenými v Zásadách hospodaření zemědělských organizací v PHO podzemních zdrojů vody zpracovaných Agroprojektem Praha.

Směrnice Ministerstva zdravotnictví ČSR - hlavního hygienika ČSR č. HE 51/79, č.j. HEM-324.2.-1.9.1978, o základních hygienických zásadách pro stanovení, vymezení a využívání ochranných pásem vodních zdrojů určených k hromadnému zásobování pitnou a užitkovou vodou a pro zřizování vodárenských nádrží (je dostupná v systému ASPI) v příloze č. 1 části B stanovila základní zásady pro pásmo hygienické ochrany 2. stupně mj.: 13. *na území **vnitřní** části pásma hygienické ochrany 2. stupně se nesmí těžit zemní hmoty a rašelina, zřizovat zářezy, kamenolomy a **provádět** důlní činnost, vrty a jiné zásahy, jimiž se narušuje oživená půdní vrstva a zmenšuje mocnost krycích vrstev. Z tohoto území se přeloží veškeré pozemní komunikace s výjimkou účelových, používaných správcem vodohospodářského zařízení a správcem pozemků zahrnutých do pásem hygienické ochrany. Pokud to není možné, opatří se komunikace nepropustnými příkopy pro odtok srážkových vod. To platí přiměřeně i pro železniční dopravu. Pro uživatele komunikací se dopravními značkami vyjádří zákaz vjezdu vozidel přepravujících náklad, který může způsobit znečištění vody, omezení rychlosti, zákaz předjíždění a zastavení. ... 22. Důlní činnost, těžba kamene a zemin, veškeré zemní práce, **vrty**, hloubení příkopů, kanalizace, dále všechna instalace podzemních potrubí (např. plynovody) **se povolí** nebo k ní dá souhlas příslušný orgán státní správy ve **vnější** části pásma hygienické ochrany 2. stupně jen za předpokladu kladného odborného hydrogeologického posudku a provedení účinných zabezpečujících **technických opatření**; k instalaci produktovodů toxických a škodlivých látek nelze dát souhlas.*

Písemnost Zásady hospodaření zemědělských organizací v pásmech hygienické ochrany podzemních zdrojů vody – lokalita Mnichovice je v předloženém spisu založena. Tato písemnost odkazuje na přílohu č. 1, která je v předloženém spisu rovněž založena. Příloha č. 1 upravuje nakládání a užívání hnojiv a pesticidů, strukturu plodin, výživu rostlin, ochranu rostlin. Dále upravuje protierozní opatření: v pásmu PHO-2b je možné provádět **meliorační zásahy jen na podkladě odborného hydrogeologického posudku** schváleného orgány státní správy, nesmí se poškozovat vodní zdroj a ohrožovat kvalita jímané vody. Písemnost též stanoví, že ve **vnější části PHO-2 mohou být budovány velkokapacitní objekty pro živočišnou výrobu** s výjimkou prasat a drůbeže. V návaznosti na vlastní objekt (stáj) musí být postavena nepropustná hnojiště nebo systém zpevněných polních složišť mrvy. Objekty živočišné výroby by měly být založeny na stelivové technologii. Tato písemnost upravuje i opatření na lesní půdě: lesy v PHO-1 se zpravidla vyhlášují za lesy zvláštního určení, lesy v PHO-2 se rozdělují na jednotky podle hlavních požadovaných vodních účinků (vodohospodářské soubory lesa). Hospodaření v jednotlivých souborech je určeno návrhem instrukcí MLVH č.j. 15142/TPO-80.

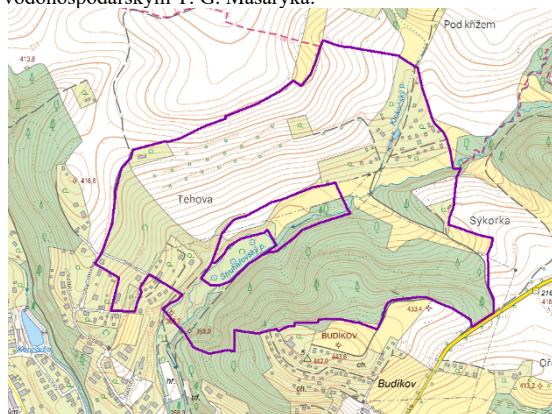
Instrukce MZVŽ ČSR ze dne 28. 4. 1981, č.j. 40-849/81-41 upravující hospodaření zemědělských organizací v ochranných pásmech vodních zdrojů není v předloženém spisu založena, není dostupná ani v systému ASPI.

KUSK může na základě výše uvedeného konstatovat, že dle původně navrhovaných podmínek (v listopadu 1986) se ve vnějším pásmu 2. stupně (PHO-2b) nesměly budovat vrty; dle podmínek stanovených v rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 se mohly vybudovat vrtané studny

jen s kladným hydrogeologickým vyjádřením a s provedením účinných zabezpečujících technických opatření (viz odkaz na Směrnici HE 51/79). Na možnost budovat nové studny v PHO-2b lze usuzovat i z toho, že se zde mohly budovat stáje pro živočišnou výrobu (dobytek musel mít zajištěn zdroj vody; pokud není vodovod zaveden ani dnes, nebyl zaveden ani v roce 1987). Dle KUSK je nutné vycházet z výroku pravomocného rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987, nikoli z podkladů nashromážděných v průběhu řízení předcházejícího jeho vydání. V podkladech pro rozhodnutí lze hledat pouze důvody pro výrok, nikoli části samotného výroku – srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 2. 1994, č.j. 6 A 24/93-13, publikovaný pod č. 47 Soudní judikatury ve věcech správních 1997-1999, Linde, Praha „*Lze přezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu hodnotit (seznatelnost jeho důvodů) z obsahu celého správního spisu, tj. jak z rozhodnutí samotného, tak i z podkladů pro jeho vydání.*“. Obdobně pro opatření obecné povahy - dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2013, č.j. 1 AOs 5/2013-45 je možné **odůvodnění** OOP (územního plánu) dovodit i z obsahu správního spisu, přičemž do úvahy je třeba vzít též chronologický vývoj návrhu OOP. Výrok rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 v části stanovující podmínky využití pozemků v ochranném pásmu a dokonce ani odůvodnění tohoto výroku se na písemnost „Návrh pásem hygienické ochrany kopaných studní S1, S2 a S3 – revize“ vypracovanou v listopadu 1986 (která zakazuje budovat vrty) vůbec neodkazuje. Působí podivně, že ONV Praha-východ do výroku rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 nepřevzal původní návrh z listopadu 1986 zakazující vrtané studny. Platí ovšem presumpce zákonnosti a správnosti rozhodnutí, resp. opatření obecné povahy.

Rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 uvádí, že *PHO 1. stupně má celkovou výměru 1,43 ha, PHO 2. stupně vnitřní 2,2 ha a PHO 2. stupně vnější 48 ha. Ochranná pásma se stanoví v rozsahu, v jakém jsou zakreslena v situačních plánech, které jsou nedílnou součástí tohoto rozhodnutí. Rozsah ochranných pásem je stanoven na podkladě návrhu PHO zpracovaného útvarem vodorožvoje Stč.VaK Praha a Zásad hospodaření zemědělských organizací v PHO, zpracovaných Agroprojektem Praha.* Situační plánky, které jsou nedílnou součástí rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987, nejsou v předloženém spisu založeny². Ve spisu se nachází plánek Zásady hospodaření v PHO podzemních zdrojů vody, vypracovaný Ing. Chůrovou, Agroprojektem. Z tohoto plánu jsou patrná pásma hygienické

² KUSK zcela nad rámec nutného odůvodnění uvádí, že kontaktoval Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka, v.v.i. – odbor ochrany vod a informatiky, který provozuje systém HEIS - Hydroekologický informační systém obsahující i databázi ochranných pásem vodních zdrojů. Ten poskytl jako mapu pásma hygienické ochrany stanoveného v roce 1987 právě onen výše zmíněný plánek z listopadu 1986 „Návrh pásem hg. ochrany – revize“. V systému HEIS bylo do roku 2025 vedeno ochranné pásmo vodního zdroje právě tak, jak zobrazuje onen plánek v předloženém spisu – viz mapku zaslanou Výzkumným ústavem vodohospodářským T. G. Masaryka:

ochrany na podkladě honů (čísla honů). Ve spisu za závazným posudkem Okresního národního výboru Praha-východ, okresního hygienika ze dne 31.3.1987 (které souhlasí se zásadami hospodaření v PHO-lokalita Mnichovice) je založeno 5 listů se seznamem pozemků. Dále se ve spisu nachází dva stejné plány „Návrh pásem hg. ochrany – revize“ z listopadu 1986, vypracované Zdeňkou Melichovou, investor Stč. VaK. Na těchto plánech jsou vyznačeny parc. č. pozemků. Jde tedy o plánec, který byl převzat do rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 (viz spojení na podkladě návrhu PHO zpracovaného útvarem vodorozvoje Stč.VaK Praha). KUSK uvádí scan výřezu z tohoto plánu (KUSK dodal červené šipky – viz níže bod 7):

3. Průběh řízení o návrhu napadeného opatření obecné povahy

KUSK z předloženého správního spisu vodoprávního úřadu ve věci napadeného OOP zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti:

Rozhodnutím vodoprávního úřadu ze dne 21. 1. 2021 bylo městu Mnichovice povoleno odebírat podzemní vodu mj. ze studny na pozemku parc. č. 842 v k.ú. Mnichovice u Říčan

(poznámka: všechny pozemky zmíněné v tomto OOP se nacházejí v k.ú. Mnichovice u Říčan): studna Potočiny č. 1 v množství Qprům 1,5 l/s, Qmax 2,25 l/s, Qmax 5832 m3/měs, Qmax 70 000 m3/rok a ze studní na pozemku parc. č. 843: studna Potočiny č. 2 v množství Qprům 1,2 l/s, Qmax 1,8 l/s, Qmax 4666 m3/měs, Qmax 56 000 m3/rok a studna Potočiny č. 3 v množství Qprům 0,8 l/s, Qmax 1,2 l/s, Qmax 3110 m3/měs, Qmax 37 000 m3/rok. Počet zásobovaných obyvatel z těchto studní je 2723. Povolení bylo vydáno na 10 let. Rozhodnutí ze dne 21. 1. 2021 nabylo právní moci dne 17. 2. 2021.

Město Mnichovice (dále také jen „navrhovatel“) dne 25. 5. 2023 podalo návrh na stanovení ochranného pásma vodního díla, k formuláři přiložilo flash disk a písemnost vypracovanou osobou s odbornou způsobilostí v hydrogeologii a sanační geologii RNDr. Josefem Vojtěchem Datlem, Ph.D. „Návrh revize ochranných pásem vodního zdroje pro město Mnichovice - studny S1, S2 a S3 v údolí Struhařovského potoka, únor 2023“. Písemnost RNDr. Datla uvádí, že *OPVZ byla přijata rozhodnutím v roce 1987 podle návrhu Melichové v rozsahu* a dále cituje podmínky využití z návrhu Melichové (který, jak KUSK uvedl výše, se do rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 co do podmínek využití pozemků nepřepsal). Navrhovatel navrhoval hranice a územní rozsah ochranných pásem stejný, navrhl změnu označení PHO 1. stupně na ochranné pásmo 1. stupně, PHO 2. stupně vnitřní na ochranné pásmo 2. stupně (vnitřní zóna – zóna drenáže) a PHO 2. stupně vnější na ochranné pásmo 2. stupně (vnější zóna – zóna infiltrace). RNDr. Datel uvedl: „*Odběr vody (ID 120439) je povolen rozhodnutím MěÚ Říčany ze dne 21. 1. 2021, čj. 15627/2021- MURI/OVÚ/726 (studny označené jako Potočiny 1 = S1, Potočiny 2 = S2 a Potočiny 3 = S3). Studny se nacházejí na pozemku 842 k.ú. Mnichovice u Říčan (pozemek v majetku města), a využívají podzemní vodu mělkého oběhu. Velikost povoleného průměrného odběru je 3,5 l/s (1,5 l/s z S1, 1,2 l/s z S2 a 0,8 l/s z S3). To činí průměrně 9 000 m3/měsíc a 109 000 m3/rok. Maximální odebíraná množství jsou stanovena na 5,25 l/s (2,25 l/s z S1, 1,8 l/s z S2 a 1,2 l/s z S3), čemuž odpovídá maximální roční průměr 163 000 m3 (70 tisíc m3 z S1, 56 tis. m3 z S2 a 37 tis. m3 z S3). Reálné odběrové množství činí v současné době průměrně 2,3 l/s (údaj za rok 2022, příloha 5). Skutečné odběry se tak pohybují pod hodnotou povoleného odběru, povolené hodnoty odběru nejsou překračovány. Důvodem nižších odběrů je nedostatek vody ve studnách, která se musí po dobu teplejší poloviny roku (zvláště letní období s vyššími odběry) doplňovat z vodovodu z Želivky.*“. Navrhovatel upřesňoval podmínky, mj. pro ochranné pásmo II. stupně-vnější zóna (zóna infiltrace): **4. Zakazují se jakékoliv zemní, vrtné, kopné a stavební práce s výjimkou prací s hloubkovým dosahem 3 m. Výjimky pro průzkumné geologické vrty podle zákona č. 62/1988 Sb. může povolit příslušný vodoprávní úřad v nezbytném rozsahu na podkladě odborného hydrogeologického posouzení.** **5. Zakazuje se umísťování studní a odběr podzemní vody.** **8. Zřizování polních hnojišť, pastva a ustájení zvířat, používání hnojiv a další zemědělské aktivity musí respektovat Zásady správné zemědělské praxe, zaměřené v návaznosti na směrnici Rady 91/676/EHS na ochranu vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů.** **10. Nová výstavba je možná jen po vyřešení zásobování pitnou vodou a nakládání s odpadními vodami.** **15. (správně 11.) K aplikaci přípravků pro chemickou ochranu rostlin a lesa je nezbytný souhlas příslušného vodoprávního úřadu. Musí se jednat o přípravky prokazatelně vhodné k použití v OP II. stupně vodních zdrojů, a aplikaci musí provádět jen vyškolení pracovníci.**

Vodoprávní úřad písemností ze dne 30. 6. 2023 vyzval navrhovatele k odstranění nedostatků podání – mj. požadoval *specifikovat, zda se zákaz umístování studní a odběr podzemní vody vztahuje i na prohlubování stávajících povolených studní (změny staveb) a na aktuálně povolené odběry, kterým v budoucnu vyprší platnost povolení nakládání s vodami - odběr podzemní vody a vodoprávní úřad by řešil případná prodloužení doby platnosti.*

Dne 11. 12. 2023 obdržel vodoprávní úřad písemnost RNDr. Datla „Návrh revize ochranných pásem vodního zdroje pro město Mnichovice, srpen 2023“. Návrh upřesňoval podmínky mj. pro ochranné pásmo II. stupně, vnější zóna (zóna infiltrace): 4. ***Zakazují se jakékoliv zemní, vrtné, kopné a stavební práce s výjimkou prací s maximálním hloubkovým dosahem 3 m.*** 5. ***Zakazuje se umístování nových studní a nové odběry podzemní vody. Zákaz se netýká stávajících legálních studní (včetně jejich prohlubování a jiných změn stavby), a dosud povolených odběrů podzemní vody. Pro případné prohloubení studny je nezbytné doložit kladné odborné hydrogeologické posouzení očekávaných dopadů.*** 8. *Zřizování polních hnojišť, pastva a ustájení zvířat, používání hnojiv a další zemědělské aktivity musí respektovat Zásady správné zemědělské praxe, zaměřené v návaznosti na směrnici Rady 91/676/EHS na ochranu vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů.* 10. ***Nová výstavba je možná jen po vyřešení zásobování pitnou vodou a nakládání s odpadními vodami.*** 15. (správně 11.) *Aplikace přípravků pro chemickou ochranu rostlin a lesa je možná jen výjimečně. Musí se jednat o přípravky prokazatelně vhodné k použití v OP II. stupně vodních zdrojů, a aplikaci musí provádět jen vyškolení pracovníci.*

Vodoprávní úřad písemností ze dne 10. 1. 2024 požádal dotčené orgány (Krajskou hygienickou stanici Středočeského kraje se sídlem v Praze, Městský úřad Mnichovice, odbor stavební úřad, Městský úřad Říčany, odbor územního plánování a regionálního rozvoje a odbor správních agend a dopravy) o vyjádření k předloženému návrhu změny ochranného pásma ve lhůtě 15 dnů od doručení. V poskytnuté lhůtě se nikdo nevyjádřil.

Dne 22. 1. 2024 navrhovatel zaslal formulář (příloha č. 20 k vyhlášce č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu) „Návrh stanovení ochranného pásma vodního zdroje nebo jeho změnu“.

Vodoprávní úřad písemností ze dne 13. 3. 2024 zveřejnil návrh opatření obecné povahy s odůvodněním a vyzval dotčené osoby k podání připomínek a námitek ve lhůtě 30 dnů od zveřejnění návrhu. Písemnost byla vyvěšena na úřední desce vodoprávního úřadu od 13. 3. 2024 do 12. 4. 2024 a na úřední desce Městského úřadu Mnichovice od 13. 3. 2024 do 15. 4. 2024.

Roman Valenta a Pavlína Valentová, oba zastoupeni Mgr. Jakubem Vavříkem, advokátem, dne 11. 4. 2024 podali námítky. Manželé Valentovi vlastní pozemky parc. č. 622/9, 622/10, 622/13, 622/14, 622/15 a 622/16, které jsou v ochranném pásmu 2. stupně - zóně infiltrace. Tyto pozemky jsou současným územním plánem určeny k zastavění. Manželé usilují o vybudování rekreačních objektů na těchto pozemcích. Namítli, že výrok III, bod 2 (nepovoluje se žádná činnost, která by mohla vést ke znečištění vodního zdroje a ohrožení jeho vydatnosti a zdravotní nezávadnosti) je paušální zákaz, jehož naplnění je těžko přezkoumatelné. Výrok III, bod 4 (zákaz jakýchkoli zemních, vrtných, kopných a stavebních prací s výjimkou prací s maximálním hloubkovým dosahem 3 m) není odůvodněn - proč zrovna 3 m, chybí i zhodnocení rizik provádění prací hlubších

než 3 m. S přibývajícím vzdáleností od obecních studní je možné provádět zemní a vrtné práce i hlouběji. Navrhují, aby bylo možno stavební, vrtné, kopné a zemní práce provádět na podkladě vyjádření osoby s odbornou způsobilostí a souhlasu vodoprávního úřadu. Manželé přiložili (v předloženém spisu je založen až k podání manželů ze dne 11. 3. 2025) znalecký posudek RNDr. Jiřího Slouky, Ph.D., dle kterého vydatnost obecních studní nemohou ovlivnit zemní práce prováděné na jejich pozemcích. Výrok III, bod 5 (zákaz nových studní a nových odběrů podzemní vody; prohloubení stávající studny jen s kladným hydrogeologickým posouzením) je nepřiměřený a neodůvodněný. **Není známo, kolik legálních studní se nachází v osadě Koloděje. Mělo by se zjistit, kolik legálních studní se v osadě Koloděje nachází a jaké množství vody je z nich povoleno odebírat. Nepovolené studny by se měly odstranit. Měly by se instalovat vodoměry. Až poté lze vyhodnotit dopad individuálních odběrů na množství odebírané podzemní vody z městských studní a rozhodovat o plošném zákazu zřizování nových studní.** V osadě Koloděje lze zřídit nejvýše 8 nových studní na dosud nezastavěných pozemcích. **Na místo dnes nekontrolovaných odběrů vody za účelem zálivky by bylo možné uspokojit osoby v nových rekreačních objektech.** Pokud je možné současné studny prohloubit a množství odebírané vody změnit (zvýšit) na podkladě kladného hydrogeologického posouzení, jistě lze umožnit výstavbu nových studní. Výrok III, bod 10 (nová výstavba možná jen po vyřešení zásobování pitnou vodou a nakládání s odpadními vodami) umožňuje novou výstavbu za předpokladu vyřešení zásobování pitnou vodou a nakládání s odpadními vodami. Ale bod 5 zakazuje nové studny a napojení na veřejnou vodovodní síť neumožňuje město Mnichovice. Nadto do osady Koloděje není vodovod zřízen a město Mnichovice ho ani neplánuje. Manželé požadují, aby v OOP bylo vyjasněno zásobování pitnou vodou pro nové rekreační objekty (např. i dovozem vody do cisterny). Jinak by došlo k faktické nezastavitelnosti pozemků postupem mimo rámec stavebního zákona, což je dle manželů nepřijatelné. Manželé se domnívají, že ochranné pásmo lze zmenšit. Dle znaleckého posudku by postačovalo, aby ochranné pásmo nezasahovalo do zastavitelného území města Mnichovice stanoveného jeho územním plánem v současné podobě. Návrh OOP umožňuje aplikaci § 30 odst. 11 vodního zákona, vlastníci pozemků v osadě Koloděje by tak měli nárok na náhradu za omezení užívání svých pozemků a staveb ve výši desítek milionů Kč. Manželé požadují veřejné projednání návrhu OOP.

Ing. Tomáš Havlíček a Ing. Arch. Jana Havlíčková, oba zastoupeni JUDr. Lubošem Průšou, advokátem, podali dne 12. 4. 2024 námitky. Manželé Havlíčkovi vlastní pozemek parc. č. 512/1, který se nachází v ochranném pásmu 2. stupně – zóně infiltrace. Nesouhlasí s čl. III bodem 4 a 5. Z odůvodnění návrhu OOP nevyplývá, že práce hlubší než 3 m poškozují nebo ohrožují vydatnost obecních studní. Město Mnichovice až do roku 2021 nebrojilo proti zhotovování vrtů a studní v ochranném pásmu. Je rozporné, když stávající studny lze prohloubit a nové studny nelze postavit. Manželé mají nepravomocně povolenou stavbu kopané studny o hloubce 12 m a povolení k nakládání s vodami.

Vodoprávní úřad písemností ze dne 16. 5. 2024 na 13. 6. 2024 nařídil veřejné projednání návrhu změny ochranného pásma vodního zdroje k projednání uplatněných námitek (uvedl, že kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být přímo dotčeny, může uplatnit ústní připomínky). Písemností ze dne 5. 6. 2024 byl změněn termín na 10. 9. 2024. Obě písemnosti byly vyvěšeny na úřední desce vodoprávního úřadu (od pátku 17. 5. 2024 do neděle

2. 6. 2024, resp. od čtvrtka 6. 6. 2024 do soboty 22. 6. 2024) i Městského úřadu Mnichovice (od pátku 17. 5. 2024 do čtvrtka 6. 6. 2024, resp. od 6. 6. 2024 do pondělí 24. 6. 2024).

Roman a Pavlína Valentovi dne 26. 6. 2024 podali žádost o uplatnění již vznesených námitek k návrhu opatření obecné povahy ve stanovisku vodoprávního úřadu k návrhu změny č. 1 územního plánu města Mnichovice.

K veřejnému projednání dne 10. 9. 2024 přinesl Roman Valenta vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v hydrogeologii a sanační geologii RNDr. Romana Jerieho ze dne 10. 4. 2024, který již vypracoval vyjádření osoby s odbornou způsobilostí k odběru vody a studni na pozemku parc. č. 622/10. Správní rozhodnutí byla napadena odvoláním města Mnichovice, nyní probíhá přezkum na Ministerstvu zemědělství. RNDr. Jerie má obavy vyplývající ze správních řízení, že cílem města Mnichovice není primárně ochrana veřejného zájmu na vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti vodních zdrojů, ale zamezení nové výstavbě v území, kde to platný územní plán umožňuje. K čl. III bodu 4 namítl, proč je omezení na 3 m a proč není do 3 m ještě podmínka kladného hydrogeologického vyjádření. K čl. III bodu 5 namítl, že dopady odběrů je třeba vnímat v osadě Koloděje a osadě Tehov jako jeden celek. Jako dva celky by měly být tyto dvě osady v analýze rizika posouzeny a vyhodnoceny. Z hlediska ochrany vodního zdroje v zóně infiltrace je vodní zákon dostatečný, není nutno v OOP stanovovat zákazy a omezení. **RNDr. Jerie se domnívá, že studny v území Koloděje a Tehov by měly být pasportizovány před přijetím OOP.** Konstatování, že *v žádném případě nelze doporučit zvyšování odběrů nebo budování nových studní v této lokalitě*, bez znalosti nakládání s vodami v území Koloděje a Tehov vede k zákazu studní na dosud nezastavěných pozemcích, přičemž nepovolené a neznámé odběry v tomto území jsou tolerovány a je dle návrhu OOP přípustná jejich změna na základě *HG posudku*. Lokality Tehov a Koloděje je nutno v rámci analýzy rizik hodnotit jako dva samostatné celky. Dle zpracovatele je v Tehově kolem 20 pozemků s 10 stavbami a v osadě Koloděje je cca 35 pozemků s asi 27 stavbami. Tedy je cca 55 pozemků v OPVZ, z toho cca 18 pozemků je ve střetu zájmů – a na nich má být uplatněn zákaz studní. Nejsou známy možné dopady potenciálních studní na těchto nezastavěných pozemcích. Konkrétní opatření nejsou v návrhu zdůvodněna a vysvětlena.

Na veřejném projednání dne 10. 9. 2024 bylo dohodnuto, že návrh OOP se upraví – bod 2 bude vypuštěn, body 4 a 5 upraveny, bod 9 doplněn, bod 10 vypuštěn, bod 13 upřesněn. Rozsah OOP bude přehodnocen.

Písemností vodoprávního úřadu ze dne 18. 9. 2024 byl navrhovatel vyzván k úpravě návrhu OOP – mj. aby byly některé body odůvodněny.

Navrhovatel předložil dne 10. 12. 2024 „Návrh revize ochranných pásem vodního zdroje pro město Mnichovice, studna S1, S2 a S3 v údolí Struhařovského potoka, prosinec 2024“ vypracovaný RNDr. Datlem. Rozsah OPVZ 2. stupně – zóny infiltrace byl zmenšen – viz obrázek níže (fialově je původní zóna infiltrace, modré šipky schématicky ukazují generelní směr proudění podzemní vody). Lokalita Tehov se již v OPVZ nenachází, lokalita Koloděje se stále v OPVZ nachází. Písemnost RNDr. Datla se odkazuje na přílohu 1 (katastrální mapa) a přílohu č. 2 (seznam pozemků v OPVZ – pro 1. stupeň, pro 2. stupeň – zónu infiltrace i zónu drenáže).

V povodí Struhařovského potoka lze vysledovat několik oběhů podzemní vody podle jejich délky, hloubky a doby zdržení: nejmělkčí a nejrychlejší, hlavní mělký oběh, hlubší oběh. Vodárenské zdroje pro město využívají prioritně středně mělký oběh, částečně jsou dotované i vodou hlubšího oběhu (pro stanovení poměrů vody z různých zdrojů není dostatek dat). Je skutečností, že významná část vody je generována z povrchové vody potoka procesem břehové infiltrace v důsledku vyvolaného hydraulického gradientu snížením hladiny ve studnách, které jsou nedaleko potoka. V ochranném pásmu 2. stupně – zóně infiltrace je uvedeno ochranné opatření: 3. **Zakazují se jakékoliv zemní, vrtné, kopné a stavební práce s výjimkou prací s maximálním hloubkovým dosahem 3 m.** Zdůvodnění: Navržená hloubka se opírá o stavební praxi a hloubkový limit používaný ve stavebním zákonu č. 283/2001 Sb. (např. příloha č. 1 a 2), kdy do hloubky 3 m je možné realizovat naprostou většinu běžných stavebních prací (zvláště jednoduché a drobné stavby). Zároveň jde o hloubku, která významněji nenarušuje režim podzemních vod. 4. **Zakazuje se umístování nových studní.** Zdůvodnění: **Zóna infiltrace je nátokovou oblastí**, odkud přitéká podzemní voda do údolí Struhařovského potoka a k vodárenským studnám. Jakýkoliv odběr tedy omezuje množství přitékající vody a vydatnost městských studní. 6. **Zakazuje se skladování chemických přípravků, hnojiv a jiných toxických či vodám škodlivých látek.** Zdůvodnění: Přitékající voda z tohoto území může transportovat znečišťující látky do blízkosti jímacích objektů. 7. **Zakazuje se používání hnojiv nad rámec Zásad správné zemědělské praxe, podle směrnice Rady 91/676/EHS na ochranu vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů.** Zdůvodnění: Přitékající voda z tohoto území může transportovat znečišťující látky do blízkosti jímacích objektů. Použití hnojiv v množstvích, která nejsou schopny rostliny spotřebovat, způsobí jejich splach do povrchových vod o jejich vsak do podzemních vod. 8. **Zakazuje se vypouštění odpadních vod do vod povrchových.** U nemovitostí v OPVZ 2. stupně bude nakládání s odpadními vodami zajištěno nepropustnými jímkami na odpadní vodu. Vypouštění odpadních vod do vod podzemních podle § 38 odst. 9 zákona o vodách č. 254/2001 Sb. je možné povolit u odpadních vod vyčištěných domovní ČOV, ve formě aplikace na povrch pozemku, na základě souhlasného vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v hydrogeologii. Zdůvodnění: Přitékající voda z tohoto území může transportovat znečišťující látky do blízkosti jímacích objektů. Aplikace vyčištěné vody na povrch je méně riziková, protože je předpoklad spotřeby vody rostlinami o výparem. 9. **Zakazuje se aplikace přípravků pro chemickou ochranu rostlin a lesa s výjimkou přípravků prokazatelně vhodných k použití v OP 2. stupně**

*vodních zdrojů. Zdůvodnění: Chemické přípravky s delší rezistencí a vyšší toxicitou mohou být rizikem pro znečištění povrchových nebo podzemních vod. Pro kontrolu účinnosti stanoveného ochranného pásma se stanoví tento rozsah kontrolní a monitorovací činnosti – mj.: **2x ročně kontrolovat stav území OPVZ 2. stupně a hospodaření v něm, včetně stavu výstražných tabulí vymezujících zónu ochranného pásma.***

Písemností ze dne 14. 2. 2025 vodoprávní úřad zveřejnil poslední návrh OOP, požádal dotčené orgány (Městský úřad Říčany, odbor územního plánování a regionálního rozvoje a dále odbor správních agend a dopravy, Krajskou hygienickou stanici Středočeského kraje se sídlem v Praze, Městský úřad Mnichovice, stavební úřad) o vyjádření k novému návrhu a vyzval dotčené osoby k podání připomínek a námitek ve lhůtě 30 dnů od zveřejnění. Písemnost byla vyvěšena na úřední desce vodoprávního úřadu od 14. 2. 2025 do 1. 4. 2025 a na úřední desce Městského úřadu Mnichovice od 17. 2. 2025 do 20. 3. 2025.

Roman Valenta a Pavlína Valentová, oba zastoupeni Mgr. Jakubem Vavříkem, advokátem, podali dne 11. 3. 2025 námítky. Opatření upravená vodním zákonem jsou dostatečná pro ochranu vodního zdroje (městských studní S-1, S-2 a S-3) z hlediska umístění nových studní k rekreačním objektům v osadě Koloděje. Postačí proto ochrana vodního zdroje udělením či neudělením souhlasu ze strany vodoprávního úřadu dle § 17 odst. 1 písm. e) vodního zákona a souhlasným vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí dle § 9 odst. 1 vodního zákona. Ostatně málokterá činnost je natolik univerzálně škodlivá, že by se na ni měl vztahovat plošný zákaz. Navrhují proto čl. III bod 4 (zákaz umístění nových studní) vypustit. Část Zóny infiltrace, konkrétně právě pozemky manželů, stejně jako celá osada Koloděje jsou na opačném břehu Struhařovského potoka než městské studny. Podzemní voda z mělké zvodně využitelná ze studní v tomto území v lepším případě pouze dotuje průtok vody v tomto potoce a neovlivňuje tak zvedně, ze které je odebírána voda ze studní S-1, S-2 a S-3 v údolní nivě Struhařovského potoka. Zdůvodnění zákazu se nezakládá na zhodnocení reálných rizik a vlivů konkrétních odběrů podzemních vod v osadě Koloděje na vydatnost podzemních vod jímáných městskými studnami, ke kterým je z důvodu ochrany vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti podzemních vod ochranné pásmo vyhlášeno. OOP by mělo obsahovat konkrétní zákazy a omezení, která jsou schopná dosáhnout svého účelu, avšak nejsou ze své povahy nadbytečným omezením vlastnického práva vlastníků dotčených nemovitých věcí. Bod III toto nerespektuje. Argument, že zóna infiltrace je nátokovou oblastí, odkud přitéká podzemní voda do údolí Struhařovského potoka a k vodárenským studnám je zavádějící, nepřesná, a ne zcela pravdivá, protože rozhodně neplatí pro celou zónu infiltrace. Zóny lze v rámci ochranného pásma vodního zdroje diferencovat a stanovovat pro ně různé katalogy opatření a omezení, což vodní zákon připouští a vodoprávní úřad sám připomíná v návrhu OOP. Struhařovský potok je drenážní bází, do které jsou primárně odvodňovány vody mělkého oběhu. Městské studně jsou umístěny v údolní nivě a jejich vydatnost je primárně ovlivňována nasycením sedimentů údolní nivy a průtoky ve Struhařovském potoce. Osada Koloděje je situována na pravém břehu Struhařovského potoka, mimo údolní nivu, přítok podzemní vody k vodárenským studnám je zásadně ovlivněn drenážní funkcí Struhařovského potoka. Tvrzení, že jakýkoliv odběr podzemní vody omezuje množství přitékající vody a vydatnost městských studní, je nesprávné a poplatné záměru navrhovatele - města Mnichovice – zakázat umístění nových studní v celé zóně infiltrace, aniž by musel výslovně přiznat snahu omezit

zastavitelnost pozemků manželů změnou svého územního plánu. Podzemní vody z oblasti osady Koloděje jsou v první řadě drénovány do povrchového toku, a až následně, v případě břehové infiltrace, mohou v závislosti na vodním stavu a průtocích v potoce dotovat sedimenty údolní nivy vodou, a tak ovlivňovat vydatnost městských studní. Zde je namístě zmínit, že téměř celé zastavitelné území osady Koloděje je až na pár pozemků zastavěno. Zastavitelné, avšak dosud nezastavěné, pozemky lze spočítat na prstech rukou, je jich max. 10. Z toho dle povědomí manželů na třech z nich jsou studny (i když dle jejich povědomí se má z pohledu vodoprávního úřadu jednat o studny nelegální), pět z nich je ve vlastnictví manželů, kde jsou studny povolené, rozhodnutí ale dosud nenabyla právní moci, jeden pozemek ve vlastnictví manželů je budoucí přístupová cesta a zbývá tak pouze jeden pozemek parc. č. 625, kterého se zákaz umístování nových studní bezprostředně týká. I za předpokladu, že by došlo k rozdělení největšího dotčeného pozemku parc. č. 625, vzniklo by zde nově max. 7 pozemků, na nichž by bylo možno zvažovat zřízení studny. V případě, že by se řešil odběr podzemních vod na všech dosud nezastavěných pozemcích v osadě Koloděje, jednalo by se max. o 15 pozemků. Za předpokladu, že by se na každém takovém pozemku z individuálních zdrojů zásoboval celkový počet 4 osob (průměrná domácnost), jednalo by se max. o 60 osob, tj. při obvyklé spotřebě 100 l/osoba/den dosahuje denní spotřeba 6 m³ vody, tj. nový průměrný denní odběr by činil 0,069 l/s. S přihlédnutím ke shora v tomto výčtu uvedeným skutečnostem je zásadní otázkou, zda by všechna potencionálně odebraná voda mohla vůbec dotéci až k městským studním, a tedy navýšit objem vody odebírané z těchto městských studní, nebo zda by spíše tato voda otekla Struhařovským potokem (drenáž mělkého oběhu). I za předpokladu, že by do těchto studní předmětná voda (příp. její část) dotekla, je zásadní, zda by uvedený potencionální nový odběr ve výši max. 0,069 l/s vůbec mohl podstatným způsobem ovlivnit zásobování vodou z městských studní pro všechny dosavadní odběratele. Manželé mají za to, že odběr podzemních vod z případných nových studní není způsobitelný zásobování vodou z městských studní ovlivnit takovým způsobem, který by zdůvodňoval plošný zákaz výstavby studní. Průměrný denní dlouhodobý odběr z městských studní je 2,4 l/s. Z průměrných skutečných odběrů v jednotlivých měsících za období 2013 až 2022 vyplývá, že není zřejmé, proč by odběr z případných nových studní na dosud nezastavěných pozemcích v osadě Koloděje, včetně pozemků manželů, měl vést k ohrožení vydatnosti podzemních vod jímáných z městských studní. Z městských studní je, jak již bylo výše uvedeno, průměrně odebíráno 2,4 l/s, 207 m³/den, 6 316 m³/měsíc, 75 788 m³/rok. Jde o množství výrazně pod limitem povoleným rozhodnutím ze dne 21. 1 2021. Všechny „potenciální“ nové individuální odběry v zóně infiltrace mohou dosáhnout max. výše 0,069 l/s, což je jak z hlediska odebíraného množství, tak dopadů na povolené množství absolutně nevýznamné a z hlediska uplatňování plošného zákazu studní zcela nedůvodné. Tím je plošný zákaz studní nepřiměřený svému cíli, a proto by neprošel tzv. testem proporcionality užívaným Ústavním soudem ČR (např. nález ze dne 22. 10. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 19/13) při posuzování kolize základních práv a svobod, resp. při kolizi veřejného zájmu (na ochranu množství a kvality podzemních vod) a základního lidského práva či svobody (zde práva vlastnického). Z hlediska rozsahu je tak návrh plošného zákazu umístování studní jednoznačně nepřiměřený. Zákaz umístování nových studní se zcela míjí účinkem, protože **podstatný pro hodnocení vlivu na vydatnost městských studní je celkový odběr podzemní vody v osadě Koloděje**. Město Mnichovice

nemůže být vypuštěním zákazu umístěním nových studní z návrhu OOP nijak dotčeno, protože může být účastníkem řízení ve věci nových povolení k odběru podzemní vody vydávaných vodoprávním úřadem, a protože zde existují i další ochranná opatření.

Manželé Valentovi přiložili k námitkám oponentní vyjádření RNDr. Jerieho z března 2025. OOP budou dotčeny pozemky parc. č. 625 a 622/11, kde nejsou studny; parc. č. 622/9, 622/10, 622/13, 622/14, 622/15, kde studny byly povoleny, ale rozhodnutí nenabylo právní moci; parc. č. 622/8, 622/12, kde jsou nelegální studny; parc. č. 622/16 (budoucí cesta). **Z městských studní je průměrně odebíráno 2,4 l/s, 207 m³/den, 6316 m³/měs., 75 788 m³/rok. Jde o množství výrazně pod limitem povoleného odběru rozhodnutím ze dne 21. 1. 2021. Z rozdílu povoleného a skutečného odběru je zřejmé, že je zde tedy rezerva 1,1 l/s. Maximální nový „potenciální“ odběr podzemní vody ze všech možných studní individuálního zásobování vodou na všech nezastavěných pozemcích v zastavitelném území, kde studny ještě nejsou, lze vyčíslit na max. 0,069 l/s a 6 m³/den. Je zcela zřejmé, že odběr 0,069 l/s nijak neohrozí vydatnost městských studní ani odběr podzemní vody průměrně 2,4 l/s, ke kterému zde dlouhodobě dochází.** Z hydrogeologického hlediska je přitom zřejmé, že takové zmíněné množství vody 0,069 l/s k městským studním ani dotéct nemůže, protože bude primárně docházet k odvodnění do Struhařovského potoka.

Manželé Valentovi přiložili k námitkám znalecký posudek RNDr. Jiřího Slouky, Ph.D. (znalec v oboru těžba, odvětví geologie, specializace hydrogeologie a v oboru ochrana přírody, specializace znečištění zemín a podzemní vody a jeho odstraňování) z ledna 2024. Znalecký posudek obsahuje prohlášení o následcích vědomě nepravdivého znaleckého posudku ve smyslu § 127a občanského soudního řádu a § 110a trestního řádu. Předmětem je posouzení možnosti výstavby rekreačního objektu a vybudování kopané studny na pozemku parc. č. 622/10, případně též na pozemcích parc. č. 622/9, 622/13, 622/14, 622/15, a příjezdové komunikace na pozemku parc. č. 622/16. Na pozemku parc. č. 622/10 je navržena studna hloubky 12 m, hloubení je řešeno ve dvou alternativách – se strojním nebo ručním těžením. Samostatným specifíkem je studna, která bude hloubena za účelem zastižení hlubší podzemní vody puklinového oběhu. Jde tedy o hydrogeologické prostředí, které nemá nic společného s průlinovým prostředím, v němž jsou situovány jímané studny S-1, S-2 a S-3. Výstavba na předmětných pozemcích tedy v žádném případě nemůže ohrozit vodní režim popisovaných studní, tedy ani jejich vydatnost. Spíše teoreticky (např. v případě havárie vozidla nebo neodborné manipulace se závadnými látkami v prostoru OP) by mohlo dojít k ovlivnění jakosti jímané vody, pokud by došlo ke kontaminaci povrchové vody ve Struhařovském potoce. Hranice stávajícího OP se jeví jako pojatá příliš široce, stanovená na základě výpočtu padesátidenního zdržení vody jímané studnami. Není však přitom vzato v úvahu, že hydrogeologické poměry pravého břehu Struhařovského potoka jsou zcela odlišné od hydrogeologických poměrů údolní nivy, v níž se studny nacházejí. V tomto prostoru má tedy hranice OP pouze hygienický význam (nikoli tedy s ohledem na vydatnost zdrojů), značně eliminovaný faktem, že zde nedochází k intenzivní zemědělské produkci, která by mohla negativně ovlivnit kvalitu podzemní a následně povrchové vody. Tuto skutečnost oproti tomu evidentně vzali v úvahu zpracovatelé ÚP při vymezení zastavitelného území a naopak území se zákazem hloubení studní. Bereme-li v úvahu všechny uvedené faktory, bylo by možno OP v této jeho části redukovat po hranici zastavitelného území v souladu s územním plánem. Případná změna hranic OP není v rozporu s ustanoveními § 30 vodního

zákona. Vydatnost vodních zdrojů S-1, S-2, S-3 nemohou ovlivnit žádné zemní práce prováděné na předmětných pozemcích, bez ohledu na jejich rozsah (který ovšem bude ve skutečnosti představovat pouze nezbytně nutnou míru zásahu do horninového prostředí). Na otázku, jaká opatření by měla být přijata, příp. jak by měla být stavba navržena, aby nedošlo k negativnímu ovlivnění vodního režimu ve stanoveném ochranném pásmu vodních zdrojů, znalec odpověděl, že i zde je nutno především upozornit, že v případě nešetrných stavebních prací by mohlo dojít nejvýše k negativnímu ovlivnění vodního režimu odlišného od vodního režimu studní S-1, S-2 a S-3. Aby ani k tomuto nemohlo docházet, je nutno dodržovat minimálně následující základní opatření: omezení zemních prací na hloubku ne větší než 2 m pod úroveň terénu, s výjimkou hloubení studny a jámky, omezení provozu veškerých mechanismů na dobu nezbytně nutnou k provádění prací, pokud bude při hloubení studny zastižena mělká zvědeň v eluviích, pak tuto vhodným způsobem zatěsnit, aby nedošlo k propojení zvodní, pokud bude při hloubení jámky zastižena tatáž zvědeň, pak jámky důsledně izolovat od okolního prostředí. Hydrogeologické poměry na předmětných pozemcích ve svažitém terénu při pravém břehu Struhařovského potoka jsou zcela odlišné od hydrogeologických poměrů údolní nivy, v níž jsou umístěny studny S-1, S-2, S-3. Stanovení hranic PHO (resp. OP) na základě výpočtu padesátidenního zdržení podzemní vody je vysloveně teoretické a neodpovídá realitě, nebere v úvahu drenážní funkci potoka. Naopak realisticky pojatý je z hydrogeologického hlediska územní plán města Mnichovic, který bere v úvahu mj. veškeré známé vodohospodářské aspekty. Zastavitelnost území, kam spadají předmětné pozemky, je z tohoto pohledu reálná, aniž by došlo k ohrožení vydatnosti studní S-1, S-2 a S-3.

Roman Valenta a Pavlína Valentová námitky doplnili podáním ze dne 13. 3. 2025. Navrhují změnit čl. III, bod 3 takto: *Zakazují se jakékoliv zemní a stavební práce s výjimkou prací s maximálním hloubkovým dosahem 3 m. Vrtané či kopané studny lze povolit se souhlasem vodoprávního úřadu vydaným na základě souhlasného vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, z něž vyplýne, že povolením vrtu či studny nedojde k ovlivnění vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti podzemních vod jímáných z městských studní S-1, S-2 a S-3, a to i pro hloubku větší než 3 m. Za shodných podmínek lze povolit i provedení zkušební vrtu před povolením studny.* Manželé na několika svých pozemcích hodlají vybudovat studny 12 m hluboké, z odůvodnění rozhodnutí vodoprávního úřadu povolujících tyto studny vyplývá, že tato hloubka nemůže mít negativní vliv. Limit 3 m je zbytečný, proto navrhují, aby vodoprávní úřad posoudil důvodnost hloubkového limitu ve výši 3 m a případně ho vypustil.

Vodoprávní úřad písemností ze dne 2. 4. 2025 vyzval město Mnichovice, aby do 15. 4. 2025 předložilo vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v hydrogeologii ke znaleckému posudku RNDr. Slouky, námitkám ze dne 11. 3. 2025 a 13. 3. 2025 a vyjádření RNDr. Jerieho. Výzva byla doručena městu Mnichovice dne 2. 4. 2025.

Navrhovatel (tj. město Mnichovice) dne 15. 4. 2025 zaslal prostřednictvím své datové schránky vodoprávnímu úřadu prostý scan písemnosti „*Mnichovice studny S1, S2 a S3 v údolí Struhařovského potoka – vyjádření k námitkám k Návrhu OPVZ z prosince 2024; duben 2025*“ vypracované RNDr. Datlem (písemnost obsahuje jeho vlastnoruční podpis a razítko osoby s odbornou způsobilostí v hydrogeologii a sanační geologii). K námitce RNDr. Jerieho, že celá osada Koloděje se nachází na druhém břehu Struhařovského potoka než obecní studny

a že podzemní voda z mělké zvodně využitelná ze studní v osadě Koloděje v lepším případě pouze dotuje průtok vody v tomto potoce (je drenážní bází) a neovlivňuje zvodeň, ze které je odebírána obecními studnami, RNDr. Datel uvedl, že k odvodnění podzemní vody z osady Koloděje dochází primárně do fluvialních náplavů Struhařovského potoka a následně přímo do jeho toku. Je proto minimálně nepřesná formulace, že „*podzemní voda z mělké zvodně ...v osadě Koloděje ... neovlivňuje zvodeň, ze které je odebírána voda ze studní S-1, S-2 a S-3 v údolní nově Struhařovského potoka*“. Údolní niva je logicky dotována touto mělkou podzemní vodou, je tak nutně touto vodou stékající ze svahu, kde se nachází osada Koloděje, ovlivňována. Pokud RNDr. Jerie naráží na fakt, že městské studny jsou na druhém břehu Struhařovského potoka, než je osada Koloděje, RNDr. Datel upozornil na skutečnost, že potok by mohl tvořit okrajovou hydraulickou podmínku za přirozeného stavu proudění. V případě odběrů z městských studní však dochází k poklesu hladiny podzemní vody, a to pod úroveň povrchového toku (mimochodem to je předpokladem vyvolání břehové infiltrace potoční vody, což je obecně přijímaný fakt všemi stranami). Za této situace nelze vyloučit, že dochází – aspoň dočasně - ke komunikaci mezi levou a pravou částí údolní nivy pod korytem toku, mj. v závislosti na propustnosti koryta toku a kolísání jeho vodnosti.

RNDr. Datel dále uvedl: „***Město Mnichovice má dlouholetý roční průměr odběru 2,4 l/s. Podzemní odtok činí v oblasti dle závěrů předchozích zpráv (Prchalová et al. 1999, Kadlecová 2001, Hrkal-Hrkalová 2021, Kašpárek et al. 2022, Datel 2022) 1,1-1,2 l/s/km². V rámci příslušné části povodí cca 5,5 km² se jedná o podzemní odtok v úrovni 6,0-6,6 l/s. Je zřejmé, že povolené odběry dohromady s odběry z individuálních studní se blíží hodnotě přírodních zdrojů. Jsou zde tedy naplněny předpoklady pro bilančně napjaté území, protože za běžných podmínek by odběry neměly přesáhnout maximálně polovinu přírodních zdrojů (aby zbývající část vody mohla zajistit minimální průtoky v tocích a ekologické funkce toku, více viz Mixa-Kadlecová et al. 2016). Na těchto faktech stál původní požadavek v návrhu OPVZ nedoporučit další odběry v povodí. Je třeba ale uvést, že skutečná situace je po prověření poněkud příznivější, a to z následujících důvodů:***

-Povolená množství k odběrům nejsou dlouhodobě využívána (Struhařov dle vodohospodářské evidence odebírá v dlouhodobém průměru 0,7 l/s, nevyužívá tedy 1,3 l/s z povoleného množství, a Mnichovice odebírají v dlouhodobém průměru 2,4 l/s, nevyužívají tedy 1,1 l/s z povoleného množství).

-Odběry ve Struhařově a v Klokočné jsou do značné míry kompenzovány vypouštěním vyčištěných odpadních vod z ČOV Struhařov a ČOV Klokočná, v rámci daného povodí, významná část odebrané vody se tak vrací do oběhu v rámci stejného povodí.

-Nevratné odběry tak mohou činit cca 2,7 l/s, což činí 40-45 % přírodních zdrojů, to je dobře akceptovatelný poměr.

Příslušné povodí Klokočského potoka, který protéká Kolodějemi, má 0,9 km², a tvoří tedy asi šestinu příslušné části povodí Struhařovského potoka, jehož je součástí. Při dlouhodobém průměru podzemního odtoku na úrovni 1,1 l/s/km² jde celkem o 1,01 l/s, po snížení o nevratné odběry v Klokočné lze počítat cca s polovinou zbývajících podzemního odtoku pro využitelnou vydatnost dalšími odběry v Kolodějích, tedy cca 0,4 l/s.

Tab. 1 Výpočet reálné a potenciální spotřeby podzemní vody studnami v kolodějích

	Max. počet	Spotřeba vody pro 2 osoby na nemovitost (m ³ /den)	Spotřeba vody pro 4 osoby na nemovitost (m ³ /den)	Spotřeba vody pro 2 osoby na nemovitost (l/s)	Spotřeba vody pro 4 osoby na nemovitost (l/s)
Stávající studny	28	5,6	11,2	0,06	0,13
Potenciální nové studny	15	3	6	0,03	0,07
Celkem	43	8,6	17,2	0,10	0,20

Jak vyplývá z tabulky 1, počet stávajících studní je **odhadován na max. 28 (vzhledem k neúplné evidenci bylo vycházeno z počtu pozemků se stavbami)**, počet možných nových studní je odhadován na 15 (úvaha převzatá z posudku R. Jerieho 2025, která vychází z dosud nezastavěných pozemků v zastavitelné části vymezené v platném územním plánu, a jejich možného dělení). Výpočet jsem postavil na 2 scénářích: průměrně 2 osoby v nemovitosti, a průměrně 4 osoby v nemovitosti. Dvě osoby v nemovitosti popisuje situaci blízkou se skutečnému současnému stavu, zatímco 4 osoby v nemovitosti je scénář maximálního počtu obyvatelstva v lokalitě, a tedy maximálního odběru. Spotřeba vody pak vychází z hodnoty 100 l/os/den) což je hodnota na hranici bezpečnosti (reálná hodnota denní spotřeby na obyvatele v ČR v současné době nepřesahuje 90 l). Z tabulky lze vyčíst, že v současné době se v osadě Koloděje odebírá max. 0,13 l/s, po výstavbě nových 15 studní by se max. odběr dostal na hodnotu 0,20 l/s (to vše při 4 osobách na nemovitost, lze tedy odhadovat, že skutečný odběr bude o něco menší). Jde o cca polovinu využitelného množství podzemní vody v povodí Klokočského potoka (obr. 2), jde tedy o akceptovatelnou hodnotu. Odběry nespotřebovaný podzemní odtok z příslušného dílčího povodí Klokočského potoka činí dnes odhadem 0,67 l/s, po vybudování nových studní by klesl na cca 0,60 l/s, tzn. o cca 0,07 l/s méně ve srovnání se současným stavem. Hodnota 0,07 l/s činí asi 3 % skutečných odběrů z městských studní. **Můžeme tak konstatovat určitý negativní dopad, lze ho ale označit za malý.** Je třeba uvést, že tento dopad půjde na vrub podzemního a povrchového odtoku z území, tedy se projeví - při zachování současné výše odběrů z městských studní - na snížení průtoků Struhařovského potoka o srovnatelnou hodnotu na úrovni 0,07 l/s. Na základě výše uvedené analýzy lze tedy učinit závěr o **akceptovatelnosti několika nových studní v osadě Koloděje (v počtu max. 15), protože jejich vliv na blízké odběry městem Mnichovice je prokázán, ale je v úrovni, která neohroží stávající výši odběrů podzemní vody pro město.** Je třeba ale uvést, že za nezbytné považuji zformulovat několik důležitých podmínek a předpokladů:

1. Všechny výše uvedené úvahy vycházejí jen z nezbytných odběrů vody pro individuální potřebu, které nezahrnují zvýšenou potřebu vody pro užitkové a zemědělské účely (bazény, zalévání zahrad a polí, chov dobytka apod.). Pro tyto účely není kapacita podzemních vodních zdrojů dostačující, a důrazně doporučuji tyto vyšší odběry vody neschvalovat.

2. Stejně tak nedoporučuji dále rozšiřovat zastavitelné území v povodí Struhařovského potoka v ploše navržených OPVZ, protože tím by se otevřela možnost výstavby dalších studní, které by mohly dále omezovat disponibilní zdroje podzemní vody pro hromadná zásobování. Zvažovaných 15 studní v osadě Koloděje (odběry cca 0,07 l/s celkem, tj. 6 m³ za den), považuji za maximum, které lze akceptovat.

3. Je nutné vnímat nejen skutečně realizované odběry, ale i celkové povolené odběry, protože může nastat stav, kdy současné nižší reálné odběry (v Mnichovicích i Struhařově) bude zájem zvýšit (na což mají držitelé povolení právo). **Je třeba tedy chránit dostatečnou kapacitu přírodních zdrojů podzemní vody pro tyto případné odběry v budoucnu, aby zde na to byla kapacita.**

4. Každý nový odběr podzemní vody v OPVZ 2. stupně musí být posouzen osobou s odbornou způsobilostí v hydrogeologii z hlediska možného dopadu na chráněné městské zdroje v klimaticky normálním období, ale především v delších obdobích sucha, kdy bude velikost přírodních zdrojů podzemní vody nižší. Součástí posouzení musí být i dopad na hydrologickou bilanci příslušného povodí včetně dopadů na průtočné charakteristiky Struhařovského potoka, opět s důrazem na období sucha.

5. Na okraj upozorňuji také na nutnost posouzení nového odběru z hlediska jejího možného vlivu na stávající individuální studny v jejím okolí — zvláště v případě malých pozemků mohou být studny poměrně blízko sebe a tím bude větší riziko jejich vzájemného ovlivňování, a tím i rostoucí riziko sousedských sporů.

... S ohledem na nově provedenou analýzu a prověření dat navrhuji úpravu bodu 3 podmínek pro zónu infiltrace takto, přičemž jsem vycházel z textu navrženého v Námitkách (strana 2 Doplnění): **Zakazují se jakékoliv zemní a stavební práce s výjimkou prací s maximálním hloubkovým dosahem 3 m. Vrtané či kopané studny hlubší než 3 m lze výjimečně povolit se souhlasem vodoprávního úřadu, za následujících podmínek:**

- **Nové studny se budou nacházet uvnitř vymezeného zastavitelného území dle platného územního plánu.**
- **Maximální počet nových studní v osadě Koloděje je 15 ks.**
- **Výše odběru bude obsahovat jen požadavky pro osobní potřebu v limitu do 100 litrů na osobu a den, v případě měsíčního a ročního odběru bude hodnota odběru odrážet očekávané využití nemovitosti v průběhu roku.**
- **Odběr bude povolen a realizován jen na základě souhlasného vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, z něž vyplýne, že povolením vrtu či studny nedojde k ovlivnění vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti podzemních vod jímáných z městských studní S-1, S-2 a S-3. Toto vyjádření se bude opírat o analýzu dopadu nového odběru na hydrologickou bilanci území, se zvláštním zřetelem k situaci v době sucha, a stanoví potřebné podmínky odběru (limit odebíraného množství, případně minimální hladina).**
- **Za shodných podmínek lze povolit i provedení průzkumného hydrogeologického vrtu před povolením studny.**

Musím trvat na limitu 3 m hloubky pro provádění zemních, stavebních aj. prací. Na rozdíl od studny, která je uzavřeným a vystrojeným vodním dílem, a která tak z hlediska své konstrukce má jen omezené a dobře definované dopady na své okolí, formulace „zemní, stavební a jiné práce“ je natolik široká, že může obsahovat práce nejružnějšího rozsahu, hloubky i charakteru, je tedy logické, že je snaha tyto práce v infiltrační oblasti vodního zdroje pro hromadné zásobování obyvatelstva pitnou vodou omezit. Lze připomenout, že minimální vzdálenost zastavitelných pozemků od OPVZ 1. stupně činí pouhých 220 metrů, jde tedy o řešení omezujících opatření ve velké blízkosti jímacích objektů.

RNDr. Datel ke znaleckému posudku RNDr. Slouky uvedl mj.: Protože znalec posuzoval vliv rekreační stavby, jímky na dešťovou vodu, DČOV a jedné kopané studny, mohu souhlasit s jeho závěrem, že výstavba v tomto rozsahu nemůže ohrozit vodní režim popisovaných studní. Znalec uvádí, že původní hranice OP mají „pouze hygienický význam (nikoli tedy s ohledem na vydatnost zdrojů)“, a z toho usuzuje na možnost redukce hranic OP až na hranici

zastavitelného území. S tímto závěrem zásadně nesouhlasím, protože ochrana kvality a zdravotní nezávadnosti vody je jednou z hlavních funkcí OP, a nelze ji podceňovat. Protože ale částečně souhlasím s názorem, že původní hranice OP byla pojata příliš široce, v druhé verzi návrhu OPVZ z prosince 2024 jsem v souladu s názorem J. Slouky poměrně významně omezil plochu OPVZ 2. stupně ve směru SZ a S. Tato poměrně velká redukce ale neznamenal vynětí zastavitelného území v osadě Koloděje zcela z OPVZ. V takovém případě by totiž OPVZ muselo vést v těsné blízkosti Struhařovského potoka (limitně 25-30 m) a nemohlo by tak plnit funkci ochrany před šířením různých znečišťujících látek, se kterými se manipuluje přednostně na pozemcích zastavěných a zastavitelných. Znalec na straně 22 stanovuje potřebná opatření, aby nedošlo k negativnímu ovlivnění vodního režimu: hloubkové omezení zemních prací 2 m, omezení provozu mechanismů, požadavek zatěsnění mělké zvodně při hloubení studny, důkladné těsnění jímky, pokud zastihne tuto mělkou zvodně, zákaz doplňování pohonných hmot a maziv v rozsahu OP, vyloučení používání chemických látek a pesticidů. Je zřejmé, že požadavky znalce v tomto ohledu jdou nad rámec opatření v Návrhu OPVZ. Zde se neztotožňuji s tak přísným přístupem k věci (mimochodem je v rozporu s tvrzením na straně 19 o minimálním riziku ovlivnění jakosti vody). Návrh OPVZ zůstal v příslušných bodech v původním znění (zákaz skladování chemických látek a hnojiv, používání hnojiv omezit dle Zásad správné zemědělské praxe, používání jen ochranných chemických prostředků vhodných v OP vodních zdrojů, tedy s kratší rezistencí a nižší toxicitou). Přísnější přístup by znamenal nepřiměřené omezení vlastnických práv majitelů dotčených pozemků.

Vodoprávní úřad napadeným opatřením obecné povahy ze dne 12. 5. 2025 označeným „o změně ochranného pásma vodního zdroje“ dle § 30 odst. 6 vodního zákona původní podmínky pro ochranné pásmo 1. stupně změnil v bodě I, pro ochranné pásmo 2. stupně vnitřní v bodě II a pro ochranné pásmo 2. stupně – vnější (nyní zónu infiltrace) změnil v bodě III mj.: 3. Zakazují se jakékoliv zemní a stavební práce s výjimkou prací s maximálním hloubkovým dosahem 3 m. Vrtané či kopané studny hlubší než 3 m lze výjimečně povolit se souhlasem vodoprávního úřadu, za následujících podmínek: a) Nové studny se budou nacházet uvnitř vymezeného zastavitelného území dle platného územního plánu. b) Maximální počet nových studni v osadě Koloděje je 15 ks. c) Výše odběru bude obsahovat jen požadavky pro osobní potřebu v limitu do 100 litrů na osobu a den, v případě měsíčního a ročního odběru bude hodnota odběru odrážet očekávané využití nemovitosti v průběhu roku. d) Odběr bude povolen a realizován jen na základě souhlasného vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie, z něž vyplýne, že povolením vrtu či studny nedojde k ovlivnění vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti podzemních vod jímaných z městských studní S-1, S-2 a S-3. Toto vyjádření se bude opírat o analýzu dopadu nového odběru na hydrologickou bilanci území, se zvláštním zřetelem k situaci v době sucha, a stanoví potřebné podmínky odběru (limit odebíraného množství, případně minimální hladina). e) Za shodných podmínek lze povolit i provedení průzkumného hydrogeologického vrtu před povolením studny. Zdůvodnění: Navržená hloubka se opírá o stavební praxi a hloubkový limit používaný ve stavebním zákonu č. 283/2001 Sb. (např. příloha č. 1 a 2), kdy do hloubky 3 m je možné realizovat naprostou většinu běžných stavebních prací (zvláště jednoduché a drobné stavby). Zároveň jde o hloubku, která významněji nenarušuje režim podzemních vod. ... Pro kontrolu účinnosti stanoveného ochranného pásma se stanoví tento rozsah

kontrolní a monitorovací činnosti: b) 2x ročně kontrolovat stav území OPVZ 2. stupně a hospodaření v něm, včetně stavu výstražných tabulí vymezujících zónu ochranného pásma. Ve výrokové části je obsaženo také stanovení územního rozsahu OPVZ, a to výčtem pozemků pro všechny tři druhy ochranného pásma. V odůvodnění na straně 8 až 12 je rozhodnutí o námitkách Romana Valenty ze dne 11. 4. 2024, manželů Havlíčkových ze dne 12. 4. 2024, Romana Valenty ze dne 10. 9. 2024 a ze dne 11. 3. 2025 a 13. 3. 2025. Na straně 12 až 14 je uvedeno shrnutí vodoprávního úřadu k námitkám. Napadené opatření obecné povahy bylo vyvěšeno na úřední desce vodoprávního úřadu od 15. 5. 2025 do 31. 5. 2025 a na úřední desce Městského úřadu Mnichovice od 15. 5. 2025 do 30. 5. 2025. Opatření obecné povahy nabylo účinnosti dne 30. 5. 2025.

Vodoprávní úřad písemností ze dne 10. 6. 2025 označenou „Veřejná vyhláška opatření obecné povahy oprava zřejmých nesprávností“ (která byla vyvěšena na úřední desce vodoprávního úřadu od 10. 6. 2025 do 26. 6. 2025 a na úřední desce Městského úřadu Mnichovice od 10. 6. 2025 do 26. 6. 2025 a nabyla účinnosti dne 25. 6. 2025) dle § 70 správního řádu opravil v písemném vyhotovení *zřejmou nesprávnost spočívající ve výčtu pozemků zahrnutých do ochranného pásma druhého stupně – zóny infiltrace*. Nově tak do zóny infiltrace nespádají pozemky parc. č. 554/2, 554/3, 554/4, 554/5, 554/6, 555/1, 555/3, 555/4 a parc. č. st. 689, 1488, 2100, 1085, 1708, 2034, 1870, 2000, které byly jako spadající do zóny infiltrace označeny v OOP ze dne 12. 5. 2025. Na straně 6 napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025 byl uveden výčet pozemků, které do zóny infiltrace po jejím zmenšení již nespádají. Nesprávně v něm byly uvedeny pozemky parc. č. 614, 617, 622/1, 622/2, 622/3, 622/4, 622/5, 622/6, 622/7, 622/8, 622/9, 622/10, 622/11, 622/12, 625, 628, 629/1. Opravným OOP ze dne 10. 6. 2025 byly vyškrtнутy tyto pozemky ze seznamu pozemků již neležících v zóně infiltrace.

4. Skutečnosti nastalé po vydání napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025

Všichni podatelé podnětu přiložili písemnost „Odborné posouzení návrhu ochranného pásma 2b vodního zdroje města Mnichovice na p.p.č. 622/9, 622/10, 622/13, 622/14 a 622/15 v k.ú. Mnichovice u Říčan“ ze dne 11. 9. 2025, vypracovanou Českou geologickou službou (dále jen „ČGS“) – RNDr. Renátou Kadlecovou. V písemnosti se uvádí, že město Mnichovice písemností ze dne 6. 5. 2025 požádalo ČGS o *vypracování odborného posudku k ochrannému pásmu stupně 2b*.

ČGS provedla terénní rekognoskaci a uvedla (důraz přidal KUSK): „***Na základě měření provedených v srpnu 2025 lze doporučit, aby v místech studní S-2 a S-1 zejména v letním období protékalo více vody ve Struhařovském potoce a nikoli naopak, kdy více vody teče náhonem. U studní lze předpokládat břehovou infiltraci z toku, ale žádný z předložených dokumentů neuvádí v jakém množství. Skutečnost, že většina vody teče v náhonu, a nikoliv v korytě Struhařovského potoka, omezuje pravděpodobně v letním období vydatnost jímacích studní S1 až S3.***“ ČGS měřila i tři studny na pozemcích parc. č. 665/16 (hloubka 2,47 m), parc. č. 622/5 (hloubka 4,85 m) a parc. č. 622/11 (hloubka 5,4 m).

KUSK dále cituje: „*Pro jakékoli prostředí krystalinických hornin (tzv. hydrogeologický masiv) je charakteristické, že je zde přítomen jediný regionálně rozšířený kolektor, a to v podobě mělké, typicky jen desítky metrů mocné přípovrchové zóny rozvolnění puklin, která kopíruje povrch terénu. Tento kolektor zahrnuje i lokálně se vyskytující kvartérní*

fluviální, deluviofluviální a deluviální sedimenty. Propustnost od povrchu terénu směrem do hloubky klesá o několik řádů stejně jako míra propojení puklin. Důsledkem toho je, že v prostředí hydrogeologického masivu proudí podzemní voda převážně ve směru spádu terénu a skutečná povodí podzemní vody dobře odpovídají orografickým povodím. Hydrogeologické povodí podzemní vody tak lze dobře vymezit z rozvodnic v topografické mapě. Obecně se tedy má za to, že v takovém prostředí orografické povodí odpovídá povodí hydrogeologickému. ... Každý odběr podzemní vody z jakéhokoliv vodního zdroje v příslušném hydrogeologickém povodí tento systém ovlivňuje. V případě, kdy dochází k poklesu přírodních zdrojů podzemní vody ať přirozeně v rámci sezónního cyklu (např. období omezené dotace podzemní vody ze srážek, projev evapotranspirace ve vegetačním období) anebo činností člověka (např. celkově vysoký odběr podzemní vody překračující kapacitu povodí, nevhodné meliorace) dochází k zaklesávání hladiny podzemní vody v příslušném povodí. Pokles hladiny se nejdříve projevuje v mělkých studnách a posléze se zpožděním i v hlubších studnách jejich sníženou vydatností, případně i vyschnutím mělkých studní.“

Argument o opačném břehu Struhařovského potoka ve vyjádření RNDr. Jerieho ČGS označila za irelevantní. Dále vytkla, že RNDr. Jerie neuvádí relevantní argument ve formě bilance přírodních zdrojů podzemní vody a celkových povolených odběrů podzemní vody v povodí městských studní.

ČGS dále uvedla: „Lze předpokládat, že zdroj podzemní vody pro obecní vodovod patří do kategorie veřejného zájmu a měla by být provedena taková opatření, která budou zdroj chránit a zajistí i jeho kvantitativní a kvalitativní udržitelnost pro dlouhodobé využívání. Povolené průměrné odběry podzemní vody musí být akceptovány, i když nejsou aktuálně v plné výši využívány jednak s ohledem na proměnlivost přírodních zdrojů podzemní vody v čase v sezónním a víceletém cyklu, jednak s ohledem na potřeby vlastníka jímacího území. Ostatně podle aktuálně zveřejněných údajů o odběrech podzemní vody v databázi HEIS je u odběrů podzemní vody města Mnichovice (ID 120439) uveden průměrný odběr podzemní vody v množství 3,1 l/s pro rok 2024. V červnu 2024 dosahoval průměrný odběr podzemní vody 3,6 l/s. ... Douhodobý základní odtok zpracovaný podle Bruthanse et. al. 2024 a dostupný na internetovém linku ... vychází pro povodí jímacích studní S1 až S3 města Mnichovice v průměru 1,72 l/s/km² a základní odtok za sucha v průměru 0,78 l/s/km². Z uvedených hodnot se v jejich orografickém povodí tvoří přírodní zdroje podzemní vody v množství 9,3 l/s, tedy více než uvádí RNDr. Datel. V dlouhodobě suchém období dosahují přírodní zdroje podzemní vody pouze 4,2 l/s. Z výše uvedeného vyplývá, že ve srážkově průměrném a nadprůměrném období celkové odběry podzemní vody ve výši 3,5 l/s (Mnichovice) + 0,7 l/s (Struhařov) + 0,4 l/s (potenciální odběry z domovních studní v obcích Klokočná, Struhařov – vodovod) + 0,2 l/s (osada Koloděje) = 4,8 l/s jsou vzhledem k množství přírodních zdrojů podzemní vody, které se zde tvoří v množství 9,3 l/s, akceptovatelné. V případě maximálního povoleného odběru podzemní vody z jímacích studní S1 až S3 (5,25 l/s) bude celkový odběr podzemní vody okolo 6,6 až 7 l/s (pokud bude max. odběr pro Struhařov omezen na 1 l/s z důvodu kapacity přírodních zdrojů v rámci orografického povodí). Podle základního odtoku z dat aplikace HAMR ve výši 1,55 l/s/km² vychází v orografickém povodí jímacích studní S1 až S3 přírodní zdroje podzemní vody v množství 8,4 l/s. I při tomto průměrném množství zdrojů podzemní vody je celkový průměrný

odběr podzemní vody z povodí jímacích studní S1 až S3 ve výši 4,8 l/s akceptovatelný. V období sucha, kdy přírodní zdroje klesají na 4,2 l/s (45 % dlouhodobého normálu), jsou celkové průměrné odběry podzemní vody vyšší než přírodní zdroje podzemní vody v povodí jímacích studní S1 až S3. Průměrné odběry podzemní vody z místních jímacích území města Mnichovice a Struhařova jsou ve stejné výši jako přírodní zdroje podzemní vody v období sucha, tj. panuje bilančně napjatý stav a bude hrozit nedostatek zdrojů podzemní vody. **I proto by bylo zapotřebí nad jímacím územím na toku Struhařovského potoka sledovat jeho průtok.** Data o průtocích by v kontextu dalších dat z jímacích studní S1 až S3, srážek apod. přispěla k ověření, zda by bylo možné průtok Struhařovského potoka použít jako signalizaci výrazného poklesu přírodních zdrojů podzemní vody v zájmové lokalitě. Odběry podzemní vody v povodí jímacích studní S1 až S3 z domovních studní jsou nejméně přesným údajem a tvoří nejnížší část celkových odběrů podzemní vody z tohoto povodí. Skutečnost, že do obcí Struhařov a Klokočná je zaveden přivaděč „Region Jih“ a tyto obce jsou z větší části na tento zdroj připojeny, umožňuje v období sucha významně omezit odběry podzemní vody z domovních studní, které se nachází v orografickém povodí jímacích studní S1 až S3. **Bylo by potřeba ve spolupráci s vodoprávním úřadem v Říčanech provést přesnou evidenci a revizi všech existujících studní pro individuální zásobování vodou u všech nemovitostí, které se nachází v ochranném pásmu 2. stupně infiltrační zóny jímacích studní S1 až S3 včetně revize povolení k odběrům podzemní vody, aby mělo město Mnichovice, resp. provozovatel jímacích studní S1 až S3 informace o množství odebrané podzemní vody, a optimálně zajistit u využívaných studní vodoměry s dálkovým odečtem.“**

ČGS k napadenému OOP dodala, že by bylo vhodné ho doplnit o požadavek, že všechny studny musí být osazeny vodoměrem s dálkovým odečtem tak, aby mohl vlastník, resp. provozovatel městských studní zajišťovat odečty odebraného množství podzemní vody z důvodu zajištění dat pro optimalizaci využívání vod v ochranných pásmech vodních zdrojů městských studní, resp. optimalizaci hospodaření s vodou v jejich hydrogeologickém povodí z důvodu zajištění dlouhodobé udržitelnosti těchto zdrojů podzemní vody pro obecní vodovod. a dále o upozornění, že **v období dlouhodobého sucha budou uplatněna omezení odběrů podzemní vody z důvodu zajištění přítoku podzemní vody k městským studnám.**

ČGS k vyjádření RNDr. Jerieho k povolení studní a odběru podzemní vody na pozemcích parc. č. 622/9, 622/10, 622/13, 622/14 a 622/15, z června 2025 (poznámka KUSK: toto vyjádření není součástí předložených spisů) shrnula, že toto vyjádření staví na odběrech podzemní vody z městských studní za období 2013-2022, kdy město nečerpalo povolený průměrný odběr 3,5 l/s, ale jen 2,6 l/s. Z navrhovaných studní se má odebírat 0,005 l/s, celkem max. 2 m3/den. Dle RNDr. Jerieho nedojde k ovlivnění městských studní. ČGS vytkla, že RNDr. Jerie své tvrzení nedokládá bilancí přírodních zdrojů a odběrů podzemní vody v hydrogeologickém povodí městských studní. ČGS zopakovala, že každý odběr vody, i když je nízký, v povodí městských studní tyto studny ovlivňuje. Nelze se opírat, pokud k tomu není souhlas vlastníka jímacího území města Mnichovice, o argumentaci, že navrhované studny na výše uvedených pozemcích budou mít nízký odběr podzemní vody a jímací studny města neodebírají povolený průměrný odběr podzemní vody ve výši 3,5 l/s, ale jen max. 2,6 l/s. V roce 2024 byl průměrný odběr podzemní vody ve výši 3,1 l/s a max. odběr podzemní vody v průběhu roku 2024 v červnu dosáhl 3,6 l/s (viz <https://heis.vuv.cz/data>). Je vhodné poznamenat, že napadené OOP reagovalo na vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025, které

obsahuje vodohospodářskou bilanci, kde počítá u stávajících domovních studní jen s odběrem podzemní vody pro osobní potřebu, a nikoliv i s odběry podzemní vody pro závlahy zahrad. Vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025 při výpočtu nevratného odběru podzemní vody z povodí počítalo v Klokočné velmi nízký odběr podzemní vody i z důvodu existence vodovodu v obci se zdrojem „Přivaděč Jih“ a bralo i v potaz, že jímací studny města Mnichovice neodebíraly z jímacích studní S1 až S3 dlouhodobě se značnou rezervou povolené průměrné množství podzemní vody. Pripustil proto, že lze povolit 15 studní s odběrem podzemní vody jen pro osobní spotřebu. **Předložené posouzení ČGS na základě detailnějších dat o podzemním odtoku v lokalitě Mnichovice uvádí, že za srážkově průměrných a nadprůměrných let je v povodí jímacích studní města dostatek přírodních zdrojů podzemní vody i pro 15 studní v osadě Koloděje. Je však třeba zdůraznit, že tento závěr neplatí pro období sucha, ve kterých nebude dostatek přírodních zdrojů vody pro jímací studny města Mnichovice a obce Struhařov.**

ČGS v kapitole Shrnutí uvedla: „Z bilance přírodních zdrojů podzemní vody a průměrných odběrů podzemní vody v povodí jímacích studní S1 až S3 vyplývá, že lze akceptovat navrhované studny v chatové osadě Koloděje na cca 15 pozemcích (na pozemku parc. č. 622/11 již studna existuje, ale zatím se nevyužívá) i s ohledem na částečné zásobování obecního vodovodu města Mnichovice z přivaděče Želivka a skutečnost, že se v dohledné době nepočítá s rozšířením vodovodu do výše uvedené chatové osady. Akceptace nových studní v chatové osadě Koloděje by měla být podmíněna pasportizací všech existujících a nových studní a jejich osazením vodoměry s dálkovým odečtem odběru podzemní vody. Je nezbytné ve spolupráci s vodoprávním úřadem v Říčanech provést evidenci a revizi všech existujících studní pro individuální zásobování vodou u všech nemovitostí, které se nachází v ochranném pásmu 2. stupně včetně revize povolení k odběrům podzemní vody, aby mělo město Mnichovice, resp. provozovatel studní S1 až S3, informace o množství odebrané podzemní vody, a v ideálním případě zajistit u využívaných studní vodoměry s dálkovým odečtem. Pro optimalizaci hospodaření s vodou v orografickém povodí jímacích studní S1 až S3 nutno vybudovat vodoměrný profil s kontinuálním záznamem průtoku na Struhařovském potoce nad jímacím územím Potočiny, který by poskytoval informace o množství vody přitékající do tohoto jímacího území, poskytoval data pro stanovení základního odtoku, resp. monitoroval by variabilitu přírodních zdrojů podzemní vody v povodí jímacích studní S1 až S3.“

5. Změna rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987, nebo jeho nahrazení?

Zákon č. 150/2010 Sb. novelizoval vodní zákon ve způsobu vyhlášení ochranných pásem vodních zdrojů nahrazením formy rozhodnutí formou opatření obecné povahy. Čl. II bod 2 přechodného ustanovení zákona č. 150/2010 Sb. stanoví, že ochranná pásma stanovená podle dosavadních předpisů se považují za ochranná pásma stanovená podle § 30 odst. 1 vodního zákona ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti novely č. 150/2010 Sb. Uvedený náhled potvrzují i správní soudy – např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 1. 2014, č.j. 30 A 123/2012-51. Zmíněné přechodné ustanovení je třeba chápat výlučně jako ustanovení procesní povahy, které se vztahuje toliko k formě vyhlášení ochranných pásem. Z výše uvedeného vyplývá, že na rozhodnutí, kterými jsou pásma hygienické ochrany stanovena, se má (z hlediska formy) pohlížet jako na opatření

obecné povahy. Přechodné ustanovení zavedené zákonem č. 150/2010 Sb. v čl. II bod 2 dále stanoví, že forma opatření obecné povahy je závazná i pro všechny prováděné změny (včetně zrušení) v ochranných pásmech stanovených na základě dřívějších právních předpisů, tj. PHO a OPVZ stanovených před účinností zákona č. 150/2010 Sb. V praxi to znamená, že v případě změny (i pouhé části) nebo zrušení ochranného pásma stanoveného podle dosavadních právních předpisů je nutné OPVZ nově stanovit, změnit či zrušit výhradně postupem podle § 30 odst. 1 vodního zákona, tj. opatřením obecné povahy.

Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987, kterým byla stanovena pásma hygienické ochrany, resp. dnešní terminologií ochranná pásma vodního zdroje, je možné změnit či zrušit opatřením obecné povahy.

Dále KUSK považuje za nutné se vyjádřit k tomu, zda napadené OOP jen mění rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987, nebo ho implicitně celé nahrazuje (tak, jako územní plán nový automaticky nahrazuje územní plán starý).

Napadené OOP ze dne 12. 5. 2025 je nazváno „o změně ochranného pásma vodního zdroje“. Úvodní část výroku napadeného OOP obsahuje spojení „posoudil návrh na stanovení změny ochranného pásma vodního zdroje“. Bod I je formulován jako *nahrazení původních podmínek* pro OP (resp. PHO) 1. stupně z rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 novými podmínkami. Bod II je formulován jako nahrazení původních podmínek pro OP (resp. PHO) 2. stupně – vnitřní z rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 novými podmínkami pro ochranné pásmo 2. stupně – zónu drenáže. Bod III je formulován jako nahrazení původních podmínek pro OP (resp. PHO) 2. stupně-vnější z rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 novými podmínkami pro ochranné pásmo 2. stupně-zónu infiltrace. Za bodem III je odstavec „Pro kontrolu účinnosti stanoveného ochranného pásma se stanoví tento rozsah kontrolní a monitorovací činnosti“. Za tímto odstavcem je část věnovaná územnímu rozsahu OPVZ, kde je uvedeno, že původní hranice OP 1. stupně jsou zachovány, hranice 2. stupně-zóny drenáže také zachovány a hranice 2. pásma-zóny infiltrace jsou navrženy v novém (menším) rozsahu. Dále následuje odstavec obsahující výčet pozemků – pro ochranné pásmo 1. stupně, ochranné pásmo 2. stupně-zónu drenáže a ochranné pásmo 2. stupně-zónu infiltrace. Za těmito odstavci se nachází odůvodnění, až v něm je uveden odkaz na mapy OPVZ 1. i 2. stupně, které jsou uvedeny na konci napadeného OOP.

Napadené OOP ze dne 12. 5. 2025 neobsahuje výslovné tvrzení, že by se rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 rušilo. Formálně tedy rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 nebylo zrušeno.

Rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 stanovilo rozlohu jednotlivých stupňů ochranného pásma, odkaz na situační plány, které byly nedílnou součástí rozhodnutí, a dále způsob a podmínky využití (tedy podmínky ochrany). Napadené OOP ze dne 12. 5. 2025 materiálně nahradilo – zrušilo všechny tyto části rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 (stanovilo totiž i pozemky v OPVZ 1. stupně a v OPVZ 2. stupně-zóně drenáže i zóně infiltrace). Z rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 tak v podstatě (až na vypořádání tehdy vznesných námitek a připomínek) nic nezbylo. Dle KUSK je nutno přihlídnout i k tomu, že nelze o téže věci rozhodovat dvakrát (např. dvakrát stanovit územní rozsah 1. stupně). Nadto územní rozsah OPVZ 1. stupně i 2. stupně-zóny drenáže i zóny infiltrace byl stanoven jinak než v rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 (viz níže bod 7). KUSK tak může uzavřít, že napadené

OOP ze dne 12. 5. 2025 je materiálně akt, kterým bylo OPVZ zcela nově stanoveno, nejde o pouhou změnu rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987.

Dle KUSK nemá na materiální pohled na napadené OOP vliv ani absence náležitostí stanovených v § 115b odst. 2 vodního zákona: *vodoprávní úřad ve výrokové části rozhodnutí, v **opatření obecné povahy** a v závazné části závazného stanoviska vydávaných podle § 8 odst. 1, § 14 odst. 1, § 16 odst. 1, § 17 odst. 1, § 23a odst. 8, § 30 odst. 1, § 38 odst. 5, § 39 odst. 8 a § 104 odst. 3 uvede a) název záměrem dotčeného vodního toku a číselný identifikátor vodního toku podle údajů v evidenci vodních toků, číslo hydrologického pořadí povodí, název a kód útvaru povrchových vod a říční kilometr vodního toku (staničení), b) číslo záměrem dotčeného hydrogeologického rajonu a název a kód útvaru podzemních vod a c) polohu záměru, a to orientačně souřadnicemi určenými v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální⁷⁰*). KUSK ještě musí dodat, že náležitosti opatření obecné povahy o stanovení ochranného pásma vodního zdroje stanovené v § 29 vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu již od 1. 1. 2025 nejsou vyžadovány (vyhláška byla nahrazena vyhláškou č. 429/2024 Sb., o formulářích žádostí předkládaných vodoprávnímu úřadu a formuláři návrhu na stanovení ochranného pásma vodního zdroje, kde přechodná ustanovení upravují pouze použitelnost podkladů v dosud zahájených řízeních).

Posouzení výše předestřené otázky (zda jde o nové OPVZ nebo změnu OPVZ) má vliv na to, co by nastalo v případě zrušení celého napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025 (resp. části III vymezující podmínky v OPVZ 2. stupně-zóně infiltrace) – zda by obživo rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 (resp. jen podmínky pro OPVZ 2. stupně-vnější, dnešní terminologií zónu infiltrace), nebo by nebylo vůbec žádné OPVZ stanoveno (jinými slovy rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 by neobživo; tedy pro OPVZ 2. stupně-zónu infiltrace by žádné podmínky nebyly stanoveny). KUSK k tomu cituje Komentář k soudnímu řádu správnímu, Zdeněk Kühn a kol., Wolters Kluwer, 2019: *„Jestliže bylo vydáno zcela nové opatření obecné povahy (např. původní územní plán byl beze zbytku nahrazen územním plánem novým), pak jeho zrušením nemůže dojít k obnovení původního opatření obecné povahy. V případě územního plánu tedy po zrušení územního plánu nebo jeho části dotčené území nevykazuje žádnou územně plánovací regulaci a správní orgány tudíž rozhodují, jako kdyby obec pro tuto část území územní plán neměla (rozsudek NSS 6 As 155/2014, bod 37). Jestliže naopak došlo napadeným opatřením obecné povahy pouze k úpravě, tj. jakési "novelizaci" opatření původního (např. je vydána změna územního plánu), pak toto původní opatření zůstává po zrušení napadené úpravy jako celek v platnosti. Po soudním zrušení změny územního plánu začne tedy znovu platit územní plán ve své původní podobě před provedenou změnou (rozsudek NSS 2 Ao 6/2011-210).“*.

Pokud by KUSK zrušil celé napadené OOP ze dne 12. 5. 2025 (případně jen celý výrok III stanovící podmínky pro OPVZ 2. stupně-zóny infiltrace), „neobživo“ by rozhodnutí ze dne 10.7.1987, resp. tam stanovené podmínky pro OPVZ 2. stupně-zónu infiltrace/vnější. Bylo by možné vrtat kdekoli-dokonce i v OPVZ-1. stupni, dokud by vodoprávní úřad nepřijal nové opatření obecné povahy stanovící ochranná pásma vodního zdroje. Dle KUSK by šlo o velice nevhodnou situaci – jakési vakuum do doby nabytí účinnosti nového opatření obecné povahy. I pokud by KUSK považoval napadené OOP ze dne 12. 5. 2025 pouze za změnu rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987, po jeho zrušení

by obživlo původní rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 a došlo by k „znovustanovení“ OPVZ v oblasti Tehov a bylo by možné kdekoli v OPVZ – 2. stupni-zóně infiltrace provádět jakkoli hluboké vrtý (i průzkumné) po kladném hydrogeologickém vyjádření a provedení technických opatření (to KUSK uvedl již výše v bodě 2 s odkazem na Směrnici HE 51/79) a samozřejmě po povolení vodoprávním úřadem dle vodního zákona. KUSK si dovolí pochybovat tom, zda oba dva nastíněné případy jsou to, co podatelé podnětu (spolek, město Mnichovice a Karel Fait) požadují.

Pokud by KUSK zrušil pouze - čl. III bod 3 OOP ze dne 12. 5. 2025 - vyjma první věty (tak, jak požaduje město Mnichovice), zůstala by regulace dle napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025 ve všech pásech zachována, pouze by v OPVZ 2. stupně-zóně infiltrace nemohly být budovány vrtané či kopané studny hlubší než 3 m. Tato konkrétní podmínka v čl. III bod 3 není nijak provázána s ostatními částmi bodu III či jinými částmi napadeného OOP. Její zrušení se ostatních částí nijak nedotkne, tyto ostatní části samostatně obstojí.

6. Přezkumné řízení - zákonnost OOP - 5-krokový algoritmus

Dle § 174 odst. 1 správního řádu pro řízení podle této části platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé. Dle § 174 odst. 2 správního řádu soulad opatření obecné povahy s právními předpisy lze posoudit v přezkumném řízení. Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 1 roku od účinnosti opatření. Účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci.

Ustanovení o přezkumném řízení jsou (§ 94 – § 99) jsou zařazena do druhé části správního řádu, použijí se tedy pro přezkum OOP pouze přiměřeně.

Svou povahou je přezkumné řízení dozorčím prostředkem uplatňovaným především nadřízenými správními orgány vůči rozhodnutím (zde opatření obecné povahy) vydaným orgány jim podřízenými.

V přezkumném řízení správní orgány dle § 94 odst. 1 správního řádu z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy (posuzuje se tedy zákonnost, nikoli správnost rozhodnutí). Správní orgány přezkumné řízení zahajují a v něm rozhodují z moci úřední. Účastník řízení může dát dle § 94 odst. 1 věty třetí správního řádu pouze podnět k provedení přezkumného řízení. Tento podnět není návrhem na zahájení řízení.

Dle § 96 odst. 2 správního řádu: *„Soulad rozhodnutí s právními předpisy se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Příslušný správní orgán posoudí spisový materiál a podle potřeby zajistí vyjádření účastníků a správních orgánů, které řízení prováděly.“*

Dle § 97 odst. 3 správního řádu: *„Rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.“*

V § 98 správního řádu je upraveno tzv. zkrácené přezkumné řízení: *Jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky*

pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3. Účelem institutu zkráceného přezkumného řízení, který je projevem zásady procesní ekonomie, je odstranit klasické správní rozhodnutí přijaté v rozporu s právními předpisy bez zbytečného zatěžování dotčených osob.

Dle judikatury správních soudů je možné i pro přezkum opatření obecné povahy použít zkrácené přezkumné řízení. To se provede tak, že společně s usnesením o zahájení přezkumného řízení se zveřejní i návrh výsledného opatření obecné povahy a též výzva pro dotčené osoby, aby k návrhu na zrušení či změnu OOP mohly podávat námítky či připomínky (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2016, č.j. 5 As 85/2015-36, č. 3460/2016 Sb. NSS – bod 48, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2018, č.j. 9 As 248/2017-40 či rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 4. 2. 2021, č.j. 61 A 31/2020-75).

V rámci přezkumného řízení se přezkoumává zákonnost napadeného OOP a zákonnost řízení o jeho vydání.

KUSK k přezkumu opatření obecné povahy použil 5-krokový algoritmus testu zákonnosti opatření obecné povahy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č.j. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS) používaný správními soudy³ do 31. 12. 2011, resp. od 1. 1. 2012 k návrhu navrhovatele. Samotný algoritmus přezkumu souladu opatření obecné povahy se zákonem se skládá z následujících kroků, z nichž první tři mají povahu formálního přezkumu napadeného opatření obecné povahy a zbylé dva již mají povahu materiální (v případě těchto „závěrečných“ kroků se zkoumá samotný obsah přezkoumávaného opatření obecné povahy):

-1) Přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy. Správní orgán postupuje v mezích své pravomoci, pokud mu na základě zákonného zmocnění především náleží oprávnění vydávat opatření obecné povahy, jejichž prostřednictvím autoritativně rozhoduje o právech a povinnostech subjektů, které nejsou v rovnoprávném postavení s tímto orgánem.

-2) Přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti. Správní orgán postupuje v mezích své působnosti, jestliže prostřednictvím opatření obecné povahy upravuje okruh vztahů, ke kterým je zákonem zmocněn (v rámci nichž tedy realizuje svoji pravomoc vydávat opatření obecné povahy).

-3) Přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem (procesní postup správního orgánu při vydávání opatření obecné povahy).

-4) Přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu (nebo rozporu jeho části) se zákonem – zde hmotným právem.

³ § 101d zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění do 31. 12. 2011: odst. 1: „Při rozhodování soud posuzuje soulad opatření obecné povahy se zákonem, a to, zda ten, kdo je vydal, postupoval v mezích své působnosti a pravomoci a zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným způsobem. Přitom není vázán právními důvody návrhu.“
odst. 2: „Dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší dnem, který v rozsudku určí. Není-li návrh důvodný, soud jej zamítne. Soud o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí rozhodne do třiceti dnů poté, kdy návrh došel soudu.“

-5) Za závěrečný krok algoritmu (testu) považuje soud přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace).

7. Přezkum zákonnosti OOP

1. a 2. krok

KUSK o splnění podmínek prvního kroku nemá pochybnost. Vodoprávní úřad má pravomoc ochranná pásma vodních zdrojů stanovat opatřením obecné povahy - srov. § 30 odst. 1 a 6 vodního zákona.

KUSK nemá pochybnost ani o splnění druhého kroku. Co do působnosti věcné vodoprávní úřad prostřednictvím napadeného OOP upravil výhradně oblasti uvedené v § 30 odst. 10 vodního zákona: tj. které činnosti poškozující nebo ohrožující vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje nelze v tomto pásmu provádět, jaká technická opatření je v ochranném pásmu povinna provést osoba oprávněná k odběru podzemní vody z vodního zdroje, způsob a dobu omezení užívání pozemků a staveb v tomto pásmu ležících. V napadeném OOP nebyly stanoveny povinnosti nad rámec zákonem stanovených limitů. KUSK nemá pochybnost ani o splnění osobní, prostorové a časové působnosti vodoprávního úřadu. Vodoprávní úřad tedy nepřekročil zákonem vymezenou oblast působnosti.

Ostatně ani jeden podatel podnětu nenamítá porušení pravomoci či působnosti vodoprávního úřadu. Dle KUSK není třeba se k prvním dvěma krokům více vyjadřovat.

3. krok

Ve třetím kroku KUSK zkoumá procesní postup vodoprávního úřadu.

KUSK konstatuje, že vodoprávní úřad vyjádření RNDr. Datla zaslané z datové schránky města Mnichovice dne 15. 4. 2025 nevyvěsil na úřední desce, dotčené osoby o něm nijak nezprávil a rovnou přistoupil k vydání napadeného OOP. KUSK má za to, že došlo k procesnímu pochybení – srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 11. 6. 2015, č.j. 40 A 2/2015-47, dle kterého: **„Pokud dojde po uveřejnění návrhu opatření obecné povahy spočívajícím v místní úpravě provozu na pozemní komunikaci ve smyslu § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) a § 172 odst. 1 správního řádu k doplnění jiných podkladů, než které byly součástí správního spisu v době uveřejnění návrhu a z nichž je vycházeno při vydání opatření obecné povahy, je nutné za přiměřeného použití § 36 odst. 3 správního řádu v návaznosti na § 174 odst. 1 téhož zákona dotčené osoby uvědomit o možnosti seznámit se s podklady a možnosti vyjádřit se k nim před vydáním opatření obecné povahy způsobem uvedeným v § 172 odst. 1 správního řádu.“**. Podání města Mnichovice ze dne 15. 4. 2025 není pouhé vypořádání námitek. Jde o vyjádření osoby s odbornou způsobilostí (ač šlo o prostý scan, vodoprávní úřad s ním naložil jako s řádným vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí⁴), tedy jde o podklad pro napadené opatření obecné

⁴ Zcela správně mělo být vyjádření osoby s odbornou způsobilostí předloženo v listinné podobě nebo v elektronické s kvalifikovaným el. podpisem (s připojeným certifikátem pro elektronický podpis, na kterém je kvalifikovaný el. podpis založen, a který obsahuje jméno odpovědného řešitele, vyznačený obor a pořadové číslo) a kvalifikovaným časovým razítkem – viz metodické doporučení MŽP: „VOOZP má být opatřena otiskem kulatého razítka a podpisem, který může být i elektronický. Razítko tam patří vždy, viz § 3 odst. 5 zákona č. 62/1988 Sb.: „Odpovědný řešitel geologických prací opatřuje projekty, dílčí a závěrečné zprávy geologických prací vlastnoručním podpisem a otiskem kulatého razítka, které obsahuje malý státní znak České republiky, jméno odpovědného řešitele geologických prací, vyznačený obor nebo specializaci a pořadové číslo, pod kterým mu bylo osvědčení odborné způsobilosti vydáno.“ Samotný elektronický podpis stávající geologická legislativa zatím neřeší.

povahy, ze kterého pak vodoprávní úřad při vydání napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025 opravdu vycházel - dokonce návrh RNDr. Datla opsal jako téměř celou část článku III bodu 3 napadeného OOP. Pokud by šlo o územní plán, šlo by dle KUSK o podstatnou úpravu návrhu ve smyslu § 55b odst. 9 či § 53 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a muselo by se opakovat veřejné projednání. Judikatura správních soudů podstatnou úpravou návrhu územního plánu rozumí takovou úpravu, která nově ovlivňuje veřejné zájmy, která se podstatně nově dotýká práv osob, jež mohou uplatnit námitky, případně takovou podstatnou změnu návrhu řešení územně plánovací regulace, k níž se nemohla vyjádřit veřejnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2009, č.j. 1 Ao 1/2009-185, č. 1971/2010 Sb. NSS, ze dne 8. 2. 2012, č.j. 6 Ao 7/2011-74, či ze dne 31. 10. 2013, č. j. 5 Aos 1/2012-140). Obsah „nově“ vložené části o 15 studnách je totiž v podstatě změnou „nezastavitelnosti“ na „zastavitelnost“ dosud nezastavěných pozemků manželů Valentových a Soukromého svěřenského fondu 817657J oproti předchozímu návrhu. Jde i o založení nerovnosti – zůstává nemožnost vybudovat novou hlubokou studnu na pozemcích stávajících rekreačních objektů - postavit novou hlubokou studnu jako náhradu za stávající mělkou či stávající mělkou studnu prohloubit. Zejména však 15 nových studní znamená zásah do množství vody přitékající do studní S1, S2 a S3, jde tedy i o zásah do veřejného zájmu na zásobování obyvatel vodou ze zdroje pro vodovod pro veřejnou potřebu.

Je otázkou, kdo byl tímto procesním pochybením zkrácen na svých právech. Dle KUSK zkráceno nebylo město Mnichovice, když vyjádření RNDr. Datla samo odeslalo. Zkrácení na svých právech nebyli do jisté míry ani vlastníci dosud nezastavěných pozemků v osadě Koloděje (Roman a Pavlína Valentovi a Soukromý svěřenský fond 817657J), na kterých návrh opatření obecné povahy (až po vyjádření RNDr. Datla ze dne 15. 4. 2025) již nezakazuje hluboké vrtané studny. Zkrácení na svých právech byli vlastníci (zejména okolních) nemovitostí – v územním plánu označených za zastavěné, neboť nemohli brojit ve svých námitkách proti poslednímu vyjádření RNDr. Datla - možnosti realizovat v osadě Koloděje 15 nových studní hlubších než 3 m a nemožnosti prohloubit své vlastní studny. Dále byli zkráceni všichni, kdo mohli podat připomínky (tj. ti, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohou být přímo dotčeny opatřením obecné povahy – tedy posledně doplněnou možností realizovat nové studny). Dle KUSK zkrácení na svých právech tak byli i „prostí“ obyvatelé města Mnichovice (i sdružení do spolku – srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, spis. zn. I. ÚS 59/14, N 111/73 SbNU 757), kteří v důsledku 15 nových studní mohou být omezeni v zásobování vodou ze studní S1, S2 a S3.

Dle § 172 odst. 5 správního řádu *vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, nebo, určí-li tak správní orgán, i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, mohou podat proti návrhu opatření obecné povahy písemné odůvodněné námitky ke správnímu orgánu ve lhůtě 30 dnů ode dne jeho zveřejnění. Zmeškání úkonu nelze prominout. O námitkách rozhoduje správní orgán, který*

OG MŽP dopisem č.j.: MZP/2024/720/8 ze dne 2.7.2024 sdělil ČAHu, že cit.: „Odbor geologie bude akceptovat, budou-li projekty, posudky, vyjádření a dílčí a závěrečné zprávy geologických prací předávány v elektronické podobě podepsány kvalifikovaným elektronickým podpisem, ke kterému bude připojen certifikát pro elektronický podpis, na kterém je kvalifikovaný elektronický podpis založen, a který obsahuje jméno odpovědného řešitele geologických prací, vyznačený obor nebo specializaci a pořadové číslo, pod kterým mu bylo osvědčení odborné způsobilosti vydáno, a musí být opatřen kvalifikovaným elektronickým časovým razítkem.“

opatření obecné povahy vydává. Jestliže by vyřízení námítky vedlo k řešení, které přímo ovlivní oprávněné zájmy některé osoby jiným způsobem než návrh opatření obecné povahy, a není-li změna zjevně těž v její prospěch, zjistí správní orgán její stanovisko. Rozhodnutí o námitkách, které musí obsahovat vlastní odůvodnění, se uvede jako součást odůvodnění opatření obecné povahy (§ 173 odst. 1). Proti rozhodnutí se nelze odvolat ani podat rozklad. Změna nebo zrušení pravomocného rozhodnutí o námitkách může být důvodem změny opatření obecné povahy.

S ohledem na to, že vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025 je označeno jako „vyjádření k námitkám k návrhu OPVZ z prosince 2024“ a došlo v něm k ustoupení z absolutního zákazu studní v OPVZ 2. stupně-zóně infiltrace, a tedy k možnosti povolit jen 15 studní hlubokých více než 3 m v osadě Koloděje v zastavitelném území dle platného územního plánu a k možnosti povolit kdekoli v OPVZ 2. stupně-zóně infiltrace studny do 3 m hloubky, měli mít vlastníci stávajících studní v této osadě možnost se k vypořádání námítky vyjádřit. KUSK se domnívá, že 15 studní hlubších než 3 m pro zastavitelnou část osady Koloděje rozhodně nelze označit, že je ve prospěch vlastníků stávajících studní (vedle či namísto mělké studny si nemohou vybudovat hlubokou vrtanou studnu). Takové řešení vyvolává nerovnost. Vyřízení námitek manželů Valentových přímo ovlivňuje oprávněné zájmy vlastníků stávajících studní v osadě Koloděje jiným způsobem než naposledy zveřejněný návrh z prosince 2024. Nadto 15 hlubokých nových studní na pozemcích manželů Valentových a Soukromého svěřenského fondu 817657J může ovlivnit stávající studny v osadě Koloděje. Dle KUSK vyřízení námítky manželů Valentových přímo ovlivňuje oprávněné zájmy města Mnichovice a jejich obyvatel napojených na veřejný vodovod ze studní S1 až S3 jiným způsobem než naposledy zveřejněný návrh. KUSK ovšem musí upozornit na to, že vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025 bylo zasláno z datové schránky města Mnichovice. Ke zkrácení procesních práv města Mnichovice tedy nedošlo, jejich obyvatel napojených na veřejný vodovod ze studní S1 až S3 však ano.

S ohledem na to, že došlo k výraznému zkrácení práv osob oprávněných k podání námitek a připomínek (jak porušením § 36 odst. 3 správního řádu, tak porušením § 172 odst. 5 správního řádu), KUSK naposledy vložené věty o 15 hlubokých studních zrušil. K posouzení proporcionality či „práv“ nabytých v dobré víře srov. níže bod 9 tohoto výsledného OOP.

Některé pozemky v OPVZ jsou v katastru nemovitostí vedeny jako druh pozemku lesní pozemek, některé jako druh orná půda či ovocný sad. Od počátku je předmětem změna stávajících podmínek využití pozemků v OPVZ – tedy i změna hospodaření na zemědělské a lesní půdě. Rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 podrobně upravilo hospodaření na zemědělské půdě (např. aplikaci přípravků pro chemickou ochranu rostlin a lesa, používání hnojiv). Naproti tomu napadené OOP ze dne 12. 5. 2025 k tomu stanoví pro OPVZ 2. stupně-zónu infiltrace pouze dva body. S ohledem na to, že došlo ke změně podmínek hospodaření na zemědělské a lesní půdě, měl být dle KUSK dotčeným orgánem i orgán státní správy lesů a orgán ochrany zemědělského půdního fondu. Těmto dotčeným orgánům však vodoprávní úřad návrh OOP (ani jeden) nezaslal. Dle KUSK jde o další procesní pochybení – srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č.j. 1 Ao 1/2006-74, č. 968/2006 Sb. NSS a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2010,

č.j. 1 Ao 2/2009-86. Opomenutí dotčeného orgánu lze však napravit tím, že budou dodatečně vyžádána stanoviska opomenutých dotčených orgánů, z nichž vyplýne že, tyto dotčené orgány s přijatým řešením souhlasí – srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2010, č.j. 1 Ao 3/2010-161, č. 2186/2011 Sb. NSS. KUSK s ohledem na veřejný zájem na nutnosti mít alespoň nějaké OPVZ (při materiálním náhledu na napadené OOP) a na nevhodnost znovurozšíření OPVZ v lokalitě Tehov (při formálním náhledu na napadené OOP) v návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 nehodlal celé napadené OOP zrušit ve zkráceném přezkumném řízení a zvolil správními soudy aprobovanou cestu dodatečného dořešení před vodoprávním úřadem.

KUSK v návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 uvedl, že *vodoprávní úřad vyzve orgán ochrany zemědělského půdního fondu a orgán státní správy lesů k zaslání stanoviska s podmínkami hospodaření na zemědělské a lesní půdě stanovenými v napadeném OOP. Pokud by alespoň jeden z těchto orgánů nesouhlasil, musel by vodoprávní úřad sám z moci úřední po nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy KUSK zahájit řízení o změně napadeného opatření obecné povahy ze dne 12. 5. 2025 a tam projednat změnu podmínek regulujících hospodaření na zemědělském půdním fondu či na lesní půdě (orné půdě, ovocném sadu a lesním pozemku). Pokud by orgán ochrany zemědělského půdního fondu a orgán státní správy lesů zaslal souhlasné stanovisko KUSK ještě před vydáním „finálního“ výsledného opatření obecné povahy KUSK, nemusel by vodoprávní úřad již nic činit (neboť dodatečné odsouhlasení podmínek stanovených v napadeném OOP těmito dvěma dotčenými orgány by již bylo získáno).*

KUSK dne 25. 6. 2026 obdržel prostřednictvím vodoprávního úřadu souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Říčany vydané dle lesního zákona a souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Říčany vydané dle zákona o ochraně zemědělského půdního fondu. KUSK může uzavřít, že nastala druhá výše naznačená varianta. Vodoprávní úřad nadále ve věci dodatečného opatření závazných stanovisek původně opomenutých dotčených orgánů nemusí nic činit. KUSK opakuje, že i pokud by neobdržel dodatečná závazná stanoviska, nepřistoupil by ke zrušení napadeného OOP, a to z důvodu (vysloveného judikaturou správních soudů) možného dodatečného dořešení absence před vodoprávním úřadem. Existence či neexistence závazných stanovisek dotčených orgánů nemá vliv na výrok tohoto výsledného OOP. KUSK ani v návrhu ze dne 22. 5. 2026 neuvedl opomenutí dvou dotčených orgánů jako důvod pro rušení napadeného OOP. KUSK ještě dodává, že sám nežádal opomenuté dotčené orgány o závazná stanoviska, učinil tak vodoprávní úřad bez vědomí KUSK. KUSK nehodlal dokazování (ani v této dílčí otázce) provádět.

Další procesní pochybení KUSK shledal v tom, že vodoprávní úřad svěřil písemnost ze dne 16. 5. 2024 z úřední desky v neděli a písemnost ze dne 5. 6. 2024 v sobotu, a to v případě, kdy poslední 15. den lhůty k vyvěšení připadl právě na tyto dny. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2022, č.j. 4 Afs 264/2018-85, č. 4367/2022 Sb. NSS *doba, po kterou má být příslušný akt vyvěšen na úřední desce nebo jinak zveřejněn, skončí, pokud by měla jejím posledním dnem být sobota, neděle či svátek, až nejbližším následujícím pracovním dnem* [viz např. ve vztahu k vyvěšení opatření obecné povahy na úřední desce; taktéž viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2016, č.j. 6 As 231/2015 - 44, č. 3474/2016 Sb. NSS ve vztahu k počítání lhůty k podání námitek

proti návrhu opatření obecné povahy odvislé od zveřejnění návrhu na úřední desce]. Od takto počítané doby se odvíjejí i právní důsledky doručovaného rozhodnutí (právní moc, běh lhůt k podání opravných prostředků aj.). Tato pochybení neměla vliv na zákonnost OOP ze dne 12. 5. 2025, neboť veřejné projednání oznámené písemností ze dne 16. 5. 2024 bylo přesunuto na pozdější termín a po veřejném projednání oznámeném písemností ze dne 5. 6. 2024 došlo ještě k úpravě návrhu OOP.

KUSK musí podotknout, že město Mnichovice nechává v těchto případech písemnosti na úřední desce vyvěšené správně až do následujícího pracovního dne, resp. i déle.

KUSK jiné procesní pochybení vodoprávního úřadu neshledal.

4. krok

Ve čtvrtém kroku je proveden přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu (nebo rozporu jeho části) se zákonem – zde hmotným právem.

KUSK musí konstatovat, že podmínky pro postup dle § 30 odst. 1 vodního zákona byly splněny (všechny tři studny přesahují odběr 10.000 m³/rok).

Dále se KUSK vyjadřuje k přezkoumatelnosti napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025 z pohledu srozumitelnosti.

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č.j. 1 As 190/2016-41, č. 3609/2017 Sb. NSS (vztahoval se k záplavovému území vyhlašovanému formou OOP) *za správnost vymezení záplavového území a jeho aktivní zóny odpovídá vodoprávní úřad, který je stanovuje. Na tom nic nemění, že tak činí na návrh zpracovatele, jímž je správce vodního toku.* Vodoprávní úřad měl povinnost návrh města Mnichovice zkontrolovat – neměl např. slepě přejímat výčty pozemků apod.

Pozemky parc. č. 816 a 788/2 a parc. č. st. 2237 jsou v mapě v příloze napadeného OOP (na kterou je odkazováno v odůvodnění napadeného OOP) zakresleny v OPVZ, ale ve výčtu pozemků ve výroku OOP ze dne 12. 5. 2025 nejsou uvedeny. Nutno je podotknout, že pozemky parc. č. 788/2, 816 a parc. č. st. 2237 nejsou uvedeny ani v seznamu dotčených pozemků vypracovaném RNDr. Datlem (či městem Mnichovice) dne 2. 12. 2024, ale v mapě v návrhu RNDr. Datla zaneseny jsou. KUSK ověřil, že pozemky parc. č. 816 a 788/2 a parc. č. st. 2237 k datu vydání napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025 existovaly, pozemky parc. č. 816 a 788/2 k datu 10. 12. 2024 (kdy město Mnichovice podalo návrh na vynětí některých pozemků z OPVZ-2. stupně-zóny infiltrace) také existovaly, pozemek parc. č. st. 2237 k datu 10. 12. 2024 neexistoval. Působí velmi podivně, že nyní vodoprávní úřad stanovil v textové části opatření obecné povahy OPVZ jako „ementál“ s ostrůvky uvnitř OPVZ, kde OPVZ není stanoveno. Je věcí vodoprávního úřadu správně vymezit pozemky k datu vydání OOP – tedy dopátrat se za pomoci katastru nemovitostí správného výčtu.

KUSK poznamenává, že pozemek parc. č. 788/2 nebyl v rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 zahrnut vůbec do PHO, resp. nynější terminologií OPVZ – byl zcela mimo – to je patrné i z výřezu plánu z roku 1986 výše (viz dolní červenou šipku v plánu výše). Pozemek parc. č. 788/2 je krajní – tvořil jižní hranici OPVZ z roku 1987. Pozemky parc. č. 816 a parc. č. st. 2237 (resp. plochy je tehdy tvořící) byly uvnitř OPVZ z roku 1987.

Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 1. 2010, č.j. 2 Ao 1/2009-74 *textová a grafická část územně plánovací dokumentace (příloha č. II vyhlášky č. 135/2001 Sb.) musí být ve vzájemném souladu. Rozpor mezi těmito částmi územně plánovací dokumentace zakládá nejistotu pro další rozvoj území a je důvodem pro zrušení územního plánu, jehož se dotýká, nebo jeho části.*

KUSK tak může uzavřít, že v napadeném OOP je rozpor textové a grafické části. V rozsahu pozemku parc. č. 788/2, parc. č. 816 a parc. č. st. 2237 je tak OOP nepřezkoumatelné. Není tedy ani dostatečně podložené tvrzení vodoprávního úřadu i RNDr. Datla, že dochází pouze ke zmenšení OPVZ 2. stupně-zóny infiltrace, dle mapy došlo naopak i k jeho rozšíření o pozemek parc. č. 788/2.

KUSK přihlédl k tomu, kdo je vlastníkem zmíněných pozemků: vlastníkem pozemku parc. č. 788/2 je město Mnichovice (tedy přímo navrhovatel), pozemku parc. č. 816 je Ing. Petra Zeibrlichová a pozemku parc. č. st. 2237 je Mgr. Gabriela Sommerová. Vlastníkem pozemků parc. č. st. 676 a parc. č. 656/4, které byly již v napadeném OOP ze dne 12. 5. 2025 výslovně zahrnuty, je Mgr. Gabriela Sommerová. Vlastníkem pozemku parc. č. 817/1, který byl již napadeným OOP ze dne 12. 5. 2025 výslovně zahrnut, je Ing. Petra Zeibrlichová. S ohledem na to, že Mgr. Gabriela Sommerová a Ing. Petra Zeibrlichová žádné námítky nepodaly a povinnosti na jiných jejich pozemcích byly stanoveny napadeným OOP, všechny tyto pozemky byly zahrnuty do původního PHO z roku 1987, jsou přímá dotčeny na svých právech a povinnostech dodatečným doplněním pozemku parc. č. st. 2237 a parc. č. 816 do výrokové části OOP ze dne 12. 5. 2025 (dle mapy přiložené k návrhu OOP i k vlastnímu napadenému OOP byly tyto pozemky v OPVZ zahrnuty). Dotčení města Mnichovice zahrnutím pozemku parc. č. 788/2 do výrokové části napadeného OOP považuje KUSK za minimální (ostatně rozšíření OPVZ je ve prospěch ochrany studní S1, S2 a S3). Pozemek parc. č. 785/1, který sousedí s pozemkem 788/2 mimo OPVZ, hraničí s jinými pozemky zahrnutými v OPVZ (792 a 853/1). Zahrnutím pozemku parc. č. 788/2 do OPVZ tak nevznikají nová práva či povinnosti vlastníkům pozemku parc. č. 785/1 (Ing. Markéta Doležalová a Ing. Karel Horyna). S ohledem na výše uvedené KUSK v rámci možnosti změnit v přezkumu napadené OOP (není vydáno v rámci výkonu samostatné působnosti, ale v rámci výkonu přenesené státní správy), přistoupil k jeho částečné změně, a to doplněním chybějících tří pozemků do jeho výrokové části.

KUSK konstatuje, že dochází ke zmenšení OPVZ 2. stupně-zóny infiltrace v severní části oproti PHO z roku 1987. Výčet pozemků na straně 6 v odůvodnění OOP, které již nejsou v OPVZ 2. stupně-zóny infiltrace, je zcela nadbytečný. Plně postačí již ve výroku napadeného OOP uvedený výčet pozemků, které jsou v OPVZ 2. stupně-zóny infiltrace. Vodoprávní úřad zřejmě chtěl výčet na straně 6 uvést pro větší srozumitelnost (aby byl někde zachycen výčet pozemků, o které se OPVZ zmenšuje). Některé pozemky zde uvedené (např. 499/23, 554/5, 555/1) neexistují a ani neexistovaly ke dni 12. 5. 2025. KUSK zjistil, že výčet pozemků na straně 6 (i ve znění písemnosti označené opravné OOP) není úplný – např. chybí pozemky parc. č. st. 1488, 1085 (které nyní existují a existovaly i k datu 12. 5. 2025). S ohledem na to, že výčet na straně 6 je zbytečný a není úplný (a proto zakládá nepřezkoumatelnost v tom, které pozemky byly vlastně vyjmuty), KUSK přistoupil k jeho zrušení.

Dále KUSK uvádí údaje ke třem pozemkům seznatelným z mapy v příloze napadeného OOP tam označeným šípkami: parc. č. 819 (část ve II-zóně infiltrace a část ve II-zóně drenáže, vlastníkem je město Mnichovice), parc. č. 853/2 (částečně ve II-zóně infiltrace a částečně mimo OPVZ; vlastníkem je město Mnichovice), parc. č. 1674/1 (hranice OPVZ-II-zóna infiltrace a částečně mimo OPVZ, vlastníkem je město Mnichovice).

Na těchto pozemcích nejde hranice určitého druhu pásma vodního zdroje po hranici pozemku v katastru nemovitostí. Je otázka, zda měl být vyhotoven záznam podrobného měření změn obsahující geometrické a polohové určení ochranného pásma (dále jen „geometrický plán“) [srov. formulář návrhu žádosti v příloze č. 20 k vyhlášce č. 183/2018 Sb. a nyní § 30a odst. 2 písm. b) vodního zákona⁵].

KUSK uvádí údaje k pozemkům: parc. č. 819 (hranice jde jinudy než v rozhodnutí-mapě z roku 1986 - viz pravou červenou šípku v plánu výše, ale stále - opět na pozemku parc. č. 819; dokonce došlo k rozšíření OPVZ-II. stupně-zóny drenáže na úkor zmenšení II. stupně-zóny infiltrace; vlastníkem je město Mnichovice), parc. č. 853/2 (hranice stejná jako v roce 1987; vlastník je město Mnichovice), parc. č. 1674/1 (hranice stejná jako v roce 1987; vlastník je město Mnichovice).

Pro nově stanovenou hranici, která není shodná s hranicí pozemku, měl být pořízen geometrický plán. Výše zmíněné nové hranice jsou na pozemcích města Mnichovice (které může dodatečně vyhotovit geometrický plán), kde novou hranicí se nezasahuje do práv jiných osob. Ve dvou případech jde o hranici tam, kde již byla (a patrně nepůsobí problém). KUSK nepovažuje nepředložení geometrického plánu za podstatnou vadu, pro kterou by musel rušit část napadeného OOP.

Dále KUSK zjistil, že došlo ke zmenšení území OPVZ 1. stupně o pozemek parc. č. 850/14 (206 m², vlastníkem je Česká republika, právo hospodařit s majetkem státu má Povodí Vltavy, státní podnik) oproti mapě z roku 1986 (šlo o pozemek parc. č. 850/6 zahrnující „špičku“ – dnešní pozemek parc. č. 850/14 – viz levou červenou šípku v plánu výše), nyní tento pozemek zařazuje výrok do 2. stupně-zóny drenáže. Pro srovnání KUSK uvádí, že výměra pozemku parc. č. 842 je 12.587 m². Rozloha PHO 1. stupně dle rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 byla 1.43 ha. Pro úplnost KUSK uvádí součet výměr obou nynějších pozemků $12.587 + 206 = 12.793$ m². Není tedy pravdivé tvrzení, že OPVZ I je stejné jako PHO I stanovené v roce 1987 – jak co do výměry, tak co do zobrazení v plánu. S ohledem na to, že změnu navrhlo město Mnichovice (návrh RNDr. Datla ze dne 10. 12. 2024 uvádí, že plocha PHO1. stupně je 1,43 ha, nemění se a nově pojmenované OPVZ 1. stupně bude zabírat celý pozemek parc. č. 842) a ani nyní město Mnichovice nebrojí proti zmenšení OPVZ 1. stupně o nejméně (ani součet nynějších dvou pozemků 12.793 m² není v roce 1987 uváděných 1,43 ha) pozemek parc. č. 850/14, KUSK uvedený rozpor nepovažuje za zásadní vadu, pro kterou by musel napadené OOP v této části rušit pro nepřezkoumatelnost. Nadto město Mnichovice kdykoli může rozšířit OPVZ 1. stupně samo svým vlastním návrhem na změnu OOP podaným k vodoprávnímu úřadu. KUSK nepřezkoumatelnost napadeného OOP v tvrzení, že hranice 1. stupně a 2. stupně-zóny drenáže jsou stejné jako v roce 1987 (když to ale není pravda),

⁵ záznam podrobného měření změn obsahující geometrické a polohové určení ochranného pásma, pokud jeho hranice není shodná s hranicemi parcel v katastrální mapě

nepovažuje za zásadní vadu a nepřístupuje ke zrušení napadeného OOP v této části pro nepřezkoumatelnost.

KUSK dodává, že návrh RNDr. Datla přebírá mapu ochranného pásma z územního plánu města Mnichovice. KUSK ovšem vychází z mapy, která je ve spisu k rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987.

KUSK doplňuje, že oprava zřejmých nesprávností OOP se dle § 70 správního řádu provádí formou opravného rozhodnutí (oprava výroku) či opravného usnesení (ostatní části OOP) – srov. usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 27. 11. 2024, č.j. 63 A 26/2024-34, rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2025, č.j. 37 A 63/2025-57 a usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 18. 11. 2025, č.j. 30 A 87/2025-24.

Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je možné aplikovat institut opravy zřejmých nesprávností pouze v případě zjevných omylů ohledně údajů, které jsou dostatečně podloženy zjištěními, jež prokazují jejich správné znění. Naopak, není možné měnit vlastní skutková zjištění, na jejichž základě bylo ve věci rozhodnuto, nebo jejich právní posouzení. Opravným rozhodnutím (usnesením) nemůže dojít ke změně vlastních, opravovaných rozhodnutím stanovených, práv a povinností. Nelze připustit, aby se pomocí opravy zřejmých nesprávností měnil vlastní obsah (smysl) opravovaného správního rozhodnutí, protože nejde o opravný prostředek ani o nové rozhodnutí. Zřejmá nesprávnost musí být patrná na první pohled. Již jen z tohoto důvodu slouží pouze k odstraňování různých méně významných pochybení, která je při běžné pozornosti schopna postřehnout i s věcí neobeznámená osoba. Slouží k nápravě překlepů, zkomolenin, k opravám dat, početních či technických chyb, o jejichž existenci a povaze není pochyb. Vady rozhodnutí, které nenaplnují podmínky § 70 správního řádu, lze napravit pouze cestou řádných či mimořádných opravných prostředků (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu z 31. 3. 2010, č.j. 1 Afs 58/2009-541, č. 2119/2010 Sb. NSS, nebo č.j. 1 As 112/2008-56, a z 21. 2. 2019, č.j. 1 Azs 290/2018-23, obdobné závěry plynou též z nálezu Ústavního soudu z 11. 3. 2003, sp. zn. II. ÚS 237/02 (N 38/29 SbNU 327), případně cestou řádného řízení o návrhu změny OOP či cestou řádného řízení o změně OOP zahájeného z moci úřední. Za zjevnou nesprávnost (zjevná písařská či početní chyba a jiná zřejmá nesprávnost) může být považována pouze chyba, ke které došlo zjevným a okamžitým selháním v duševní či mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a která je každému zřejmá. Zřejmost takové nesprávnosti vyplývá především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí (rozsudek Nejvyššího správního soudu z 3. 11. 2011, č.j. 4 Ads 139/2011-400, jenž se vyjadřoval k obdobně formulovanému § 54 odst. 4 s. ř. s., či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 4. 2016, č.j. 5 As 3/2016-20). Zřejmá nesprávnost ve smyslu § 70 správního řádu by měla být doložitelná porovnáním a posouzením daného údaje, slova či slovního spojení s jejich správným užitím v podkladech pro vydání daného rozhodnutí v obsahu příslušného spisu. Postup podle § 70 správního řádu „[j]e určen pro případy, kdy mezi vůlí, již správní orgán hodlal svým rozhodnutím v materiálním smyslu projevit, a formálním zachycením projevu vůle v originále a stejnopisech rozhodnutí panuje rozpor, přičemž tento rozpor musí být objektivně zřejmý. Taková formální vada může taktéž spočívat i v tom, že v písemném vyhotovení rozhodnutí není správně specifikováno,

o čem správní orgán v řízení jednal a o jakých právech či povinnostech rozhodl.“ (rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2016, č.j. 45 A 49/2015-145). Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 7. 2017, č. j. 2 As 339/2016-108 v této souvislosti rozlišuje nesprávnost formální a nesprávnost materiální, přičemž uvádí: „Nesprávnost formální lze zpravidla seznat (při předpokladu alespoň základní schopnosti čtenáře rozhodnutí porozumět) prima facie, její přítomnost však není na úkor jednoznačnosti interpretace textu. Jako příklad lze uvést gramatickou nesprávnost věty či větného skladebného prvku. Výrok správního rozhodnutí, který takovou nesprávností trpí, zásadně lze opravit postupem dle § 70 věty druhé správního řádu. Naproti tomu nesprávnost materiální dává zpravidla vznik pochybnostem o významu celé jazykové struktury, resp. nelze ani v jejím důsledku o jakémkoli významu textu hovořit. Půjde zpravidla o závažné nedostatky syntaktické, případně sémantické. Přítomnost takové nesprávnosti zapříčiňuje nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nesrozumitelnost. Odlišit je třeba případ, kdy text individuálního právního aktu nese jasný význam, avšak je v rozporu se zákonem (případně jinými obecně závaznými právními předpisy). Zjevnost (slovy zákona synonymicky „zřejmost“) formální či materiální nesprávnosti bude pak odviset od subjektu, který text interpretuje. Odvíjet se bude zpravidla od znalostí a vlastností osoby interpreta.“. V naposled citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud za situaci zcela odlišnou než formální či materiální nesprávnost považuje posuzování kompletnosti výčtu prvků množiny obsažené ve výroku, přičemž uvádí, že „lze rozumně předpokládat, že podává-li se v textu výčet prvků určité množiny, je tento výčet taxativní (kompletní, vyčerpávající), není-li k tomu výslovně stanoveno jinak“. Tento závěr je významný i pro nyní projednávanou věc. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 7. 2017, č.j. 2 As 339/2016-108 uvádí, že posouzení podmínky pro postup správního orgánu dle § 70 správního řádu je nutně odvislé od individuálních okolností každého jednoho případu. Zákonem zmiňovaná „zřejmost“ nesprávnosti totiž není kategorií objektivní, ale subjektivní.

Výčet pozemků má být taxativní, není-li stanoveno jinak. Návrh RNDr. Datla z 10. 12. 2024 neobsahuje výčet pozemků, které se vyjímají z OPVZ-2. stupně-zóny infiltrace. V původním výroku napadeného OOP byly do OPVZ 2. stupně-zóny infiltrace zahrnuty i pozemky, které měly být (dle mapy) vyjmuty ze zóny infiltrace. Ke kontrole výčtu by musela osoba neobeznámená s detaily využít mapu v příloze OOP (na ní jsou čísla pozemků stejně nečitelná) a ještě katastr nemovitostí dostupný na internetu. To vyžaduje již značné úsilí. Nadto výčet pozemků ve výroku není samoúčelný. Vlastníkům pozemků zahrnutých v OPVZ vznikají určité povinnosti a omezení. KUSK má za to, že v nyní řešeném případě tak nešlo o opravu zřejmých nesprávností. Správně měl vodoprávní úřad vést řízení o změně OOP ze dne 12. 5. 2025 a novým OOP změnit vadný výčet ve výroku. Vodoprávní úřad neměl postupovat dle § 70 správního řádu. S ohledem na to, že oprava byla provedena formou OOP a nikdo proti písemnosti označené opravné OOP nebrojí, KUSK tuto vadu nepovažuje za podstatnou a nepřistupuje k její korekci (zrušení napadeného OOP či zrušení písemnosti označené opravné OOP).

KUSK zvažoval zrušení celého OOP pro nepřezkoumatelnost – např. není pravdivé tvrzení, že první i druhé pásmo jsou vymezeny stejně jako v roce 1987. KUSK k tomu nepřistoupil ze dvou důvodů. Při materiálním náhledu na napadené OOP by neobživlo rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987, a proto studny S1, S2 a S3 by neměly stanoveno žádné

ochranné pásmo. To KUSK nepovažuje za vhodné řešení z hlediska veřejného zájmu na existenci ochranného pásma vodního zdroje. Při formálním náhledu na napadené OOP by obživlo rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987. Došlo by k rozšíření OPVZ 2. stupně-zóny infiltrace. To by bylo k újmě vlastníků pozemků zejména v oblasti Tehova, kterým by nově byly stanoveny povinnosti vyplývající z OPVZ. KUSK tuto možnost nepovažuje za vhodnou. KUSK tak může uzavřít, že v obou případech jde o značnou újmu buď způsobenou veřejnému zájmu na existenci ochranného pásma vodního zdroje, nebo vlastníků pozemků nyní mimo OPVZ. KUSK proto nepřistoupil ke zrušení celého napadeného OOP.

Dále se KUSK vyjadřuje k otázce přezkoumatelnosti napadeného OOP z pohledu dostatku důvodů.

Vodoprávní úřad v napadeném OOP neodůvodnil zmenšení rozsahu OPVZ 2. stupně-zóny infiltrace v severní části, resp. pouze nepřímě odkázal na návrh RNDr. Datla z prosince 2024. Ten uvádí, že *PHO 2. stupně vnější část zahrnuje širší okolí a jeho současný rozsah lze hodnotit jako částečně předdimenzovaný, odpovídající přístupům k této problematice v době jejich vzniku (1986). V tomto návrhu doporučujeme jeho rozsah omezit, zvláště na pravém břehu Struhařovského potoka, čímž se omezí střety zájmů s částí zástavby a na některých zemědělských pozemcích. Zóna drenáže zahrnuje přilehlé svahy údolí a je protažena asi 600 m proti směru proudění Struhařovského potoka. Na levém břehu potoka sahá do větší vzdálenosti než na pravém břehu, asi 200-400 m k okraji zástavby Budíkova, a zahrnuje většinou výrazně svažité zalesněné pozemky. Na pravém břehu zabírá svah zhruba do vzdálenosti 200 m, do cca poloviny vzdálenosti k místní hydrologické rozvodnici. Jde většinou o zemědělské pozemky a chatovou osadu Pod Klokočkou. Oproti stávajícímu stavu není do ochranného pásma 2. stupně zahrnuta zástavba Tehova (její většinová pozice je ve směru proudění podzemní vody, riziko ovlivnění městských studní odtud je tedy velmi nepravděpodobné), a dále (většinou zemědělské) pozemky výše po svahu (ve vzdálenosti 200 a více metrů; rizika pro městské studny v těchto vzdálenostech už rapidně klesají). V takto navrženém rozsahu bude dostatečně ochráněno území, ze kterého přitéká podzemní voda do údolní nivy Struhařovského potoka a k městským studnám (doba dotoku v řádu několika měsíců), a to jak z hlediska ochrany jakosti vody před znečištěním, tak z hlediska ochrany množství vody před jinými odběry.*

Dle rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 2. 1994, č.j. 6 A 24/93–13, publikovaného pod č. 47 Soudní judikatury ve věcech správních 1997 - 1999, Linde, Praha „lze přezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu hodnotit (seznamitelnost jeho důvodů) z obsahu celého správního spisu, tj. jak z rozhodnutí samotného, tak i z podkladů pro jeho vydání.“. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2013, č.j. 1 AOs 5/2013-45 je možné odůvodnění OOP (územního plánu) dovodit i z obsahu správního spisu, přičemž do úvahy je třeba vzít též chronologický vývoj návrhu OOP. Důvody pro omezení OPVZ 2. stupně-zónu infiltrační KUSK našel ve spisu – návrhu z prosince 2024 vypracovaného RNDr. Datlem. KUSK má za to, že nedostatek odůvodnění této části napadeného OOP není zásadní vadou, pro kterou by musel OOP (či tuto část) rušit.

Odstavec výroku o kontrolní a monitorovací činnosti také není odůvodněn. Jde však o stanovení povinnosti kontrolovat a monitorovat OPVZ městu Mnichovice, které samo ustanovení navrhlo. Nedostatek odůvodnění tak může jít maximálně k jeho tíži, nemůže

jít k tíži jiným osobám. KUSK proto má za to, že nedostatek odůvodnění není zásadní vadou, pro kterou by musel OOP (či tuto část) rušit.

Odůvodnění jednotlivých bodů podmínek je uvedeno přímo (netradičně) ve výroku, ale jen pro 2. stupeň-zónu infiltrace. Odůvodnění podmínek pro 1. stupeň a 2. stupeň-zónu drenáže není v napadeném OOP uvedeno. Dle KUSK jsou podmínky pro 1. i 2. stupeň-zónu drenáže natolik jednoznačné a srozumitelné, že k nim není třeba podrobné odůvodnění. Nadto některé podmínky v 1. stupni a 2. stupni-zóně drenáže jsou shodné s podmínkami pro 2. stupeň-zónu infiltrace. Pro tyto shodné podmínky lze tedy odůvodnění nalézt přímo v napadeném OOP. Vlastníkem pozemku zahrnutého v 1. stupni je město Mnichovice, které samo podmínky navrhl, jejich neodůvodnění tak může jít maximálně k jeho újmě, nikoli k tíži jiným osobám. Vlastníky pozemků ve 2. stupni-zóně drenáže je město Mnichovice a dále i jiné subjekty (fyzické osoby a též Česká republika). Proti nedostatku odůvodnění těchto podmínek tyto subjekty nebrojí. PHO-1 a 2a zde bylo stanoveno již v roce 1987 a podmínky stanovené ve směrnici č. HE 51/79 (viz přílohu č. 1 základní hygienické zásady pro stanovení, vymezení a využívání pásu hygienické ochrany vodních zdrojů podzemních vod – část B) byly podobné. S ohledem na výše uvedené má KUSK za to, že nedostatek odůvodnění není zásadní vadou, pro kterou by musel OOP (či tuto část) rušit.

Odůvodnění podmínek pro 2. stupeň-zónu infiltrace je uvedeno přímo ve výroku, ale nikoli odůvodnění pro naposledy do bodu 3 vloženou pasáž o 15 studnách v osadě Koloděje uvnitř zastavitelného území. V napadeném OOP skutečně není uvedeno, proč je možno povolit zrovna 15 nových studní hlubších než 3 m. Z podkladů založených ve spisu (viz výše citované rozsudky Nejvyššího správního soudu a Vrchního soudu v Praze) je seznatelné, jak RNDr. Datel (sám navrhl podmínku 15 studní v dubnu 2025 a z datové schránky města Mnichovice bylo dne 15. 4. 2025 odesláno právě toto jeho vyjádření k námitkám) dospěl k počtu 15 studní. RNDr. Datel toto číslo převzal z námitek manželů Valentových – resp. z jimi předloženého vyjádření RNDr. Jerieho. Ten k číslu 15 dospěl výše v bodě 3 citovanou úvahou – tedy: osadu Koloděje rozdělil na část s již vybudovanými studnami a na část bez vybudovaných studní. Určil, že na části bez studní (jde o pozemky parc. č. 622/13, 622/10, 622/14, 622/15, 622/9, 622/8, 622/11 a 622/12 manželů Valentových a pozemek parc. č. 625 Soukromého svěrenského fondu 817657J) je možno postavit 15 nových studní pro 15 nových rekreačních objektů (rozdělení pozemku parc. č. 625 na malé pozemky pro rekreační objekty odhadl). Úvaha pro číslo 15 je tak seznatelná z podkladů OOP. KUSK tedy našel odůvodnění v podkladech ve spisu. Jiná je však otázka, zda je toto odůvodnění souladné s jinými podklady ve spisu a zda byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci – tedy zda vodoprávní úřad mohl v OOP v osadě Koloděje „povolit“ 15 nových studní hlubších než 3 m – k tomu viz níže.

Námítky v průběhu řízení podali manželé Valentovi a manželé Havlíčkovi. Vodoprávní úřad se jimi zabýval v rozhodnutí na straně 8 až 12 napadeného OOP. Námítky manželů Havlíčkových byly vypořádány již tím, že došlo ke zmenšení OPVZ – 2. stupně – zóně infiltrace v severní části. Rozhodnutí o námitkách manželů Valentových souvisí s tím, zda byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Dále se KUSK vyjadřuje k tomu, zda byl zjištěn stav věci (ohledně 15 nových studní hlubších než 3 m), o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Dle § 174 odst. 1 správního řádu pro řízení podle této části (opatření obecné povahy) platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé. Slovo „obdobně“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu vyjadřuje, že toto ustanovení se vztahuje na vymezené právní vztahy v plném rozsahu. Slovo „přiměřeně“ vyjadřuje volnější vztah mezi tímto ustanovením a vymezenými právními vztahy. Toto slovo se užívá za situace, kdy se konkrétní vztahy nemají řídit určitou právní úpravou v plném rozsahu nebo mají-li se řídit jen některými částmi určité právní úpravy. Část první správního řádu se užije v řízení o vydání OOP obdobně, tedy v plném rozsahu. V § 3 správního řádu (tedy v první části správního řádu) je ukotvena tzv. zásada materiální pravdy: „Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl **zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti**, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2“. I pro řízení o vydání OOP se tedy plně uplatní tzv. zásada materiální pravdy.

KUSK nyní posoudí, zda vodoprávní úřad při „povolení“ 15 nových studní hlubších než 3 m zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

KUSK dále pro přehlednost uvede stručně (více viz bod 3) citace návrhů RNDr. Datla, vyjádření RNDr. Jerieho a znaleckého posudku RNDr. Slouky (důraz přidal KUSK).

Návrhy RNDr. Datla z února 2023, srpna 2023, prosince 2024 uvádí na:

-straně 6: „*Odběr vody (ID 120439) je povolen rozhodnutím MěÚ Říčany ze dne 21. 1. 2021, č.j. 15627/2021-MUR/OVÚ/726 (studny označené jako Potočiny 1 = S1, Potočiny 2 = S2 a Potočiny 3 = S3). Studny se nacházejí na pozemku 842 k.ú. Mnichovice u Říčan (pozemek v majetku města), a využívají podzemní vodu **mělkého oběhu**. Velikost povoleného průměrného odběru je 3,5 l/s (1,5 l/s z S1, 1,2 l/s z S2 a 0,8 l/s z S3). To činí průměrně 9 000 m³/měsíc a 109 000 m³/rok. Maximální odebíraná množství jsou stanovena na 5,25 l/s (2,25 l/s z S1, 1,8 l/s z S2 a 1,2 l/s z S3), čemuž odpovídá maximální roční průměr 163 000 m³ (70 tisíc m³ z S1, 56 tis. m³ z S2 a 37 tis. m³ z S3). **Reálné odběrové množství činí v současné době průměrně 2,3 l/s (údaj za rok 2022, příloha 5). Skutečné odběry se tak pohybují pod hodnotou povoleného odběru, povolené hodnoty odběru nejsou překračovány. Důvodem nižších odběrů je nedostatek vody ve studnách, která se musí po dobu teplejší poloviny roku (zvláště letní období s vyššími odběry) doplňovat z vodovodu z Želivky.**“*

-straně 8: „*Z údajů srážek a teplot vyplývá, že klimatická změna se v daném území projevuje především v razantním růstu teplot (růst až o 2 °C za posledních 60 let), zatímco srážkové úhrny se dlouhodobě drží na podobných hodnotách. Tento stav má za následek **značný růst výparu, takže méně vody zůstává na povrchový a podzemní odtok**, což má důsledek v postupném **snižování průtoků na tocích a ve snižování přírodních zdrojů podzemních vod.**“*

-straně 10: „*Podzemní voda je dotována infiltrací srážek v celé ploše území, její přírodní zdroje jsou tak zásadně determinovány množstvím srážek v území, respektive jejich efektivní částí (tedy srážek minus výpar). Podzemní voda pak proudí do údolí místních toků, které tvoří*

lokální drenážní báze, a odvodňuje se většinou skrytými přírony do potoků, kde zajišťuje jejich bazální průtok (tzv. základní odtok) v době beze srážek.“

-straně 12: „Je ale také fakt, že část vody je generována z povrchové vody potoka procesem břehové infiltrace v důsledku vyvolaného hydraulického gradientu snížením hladiny ve studnách, které jsou nedaleko potoka. **Povrchová voda se v důsledku těchto jevů vsakuje dnem koryta do horninového prostředí a směřuje k odběrným studnám.** Po své cestě dlouhé několik desítek metrů se pročišťuje a získává na kvalitě, než dosáhne studní. Negativním důsledkem tohoto procesu je **snížování průtoku povrchového toku Struhařovského potoka**, což se projevuje především v sušších obdobích. V zájmu zachování minimálních průtoků v potoce je třeba limitovat tento **hladinový spád** (ověřená hodnota **snížení na 6 m** od okraje skruží čerpací zkouškou - Agrostav 1977).“

-straně 13: „Ve vyhlášeném PHO 2. stupně vnějším se nacházejí domovní studny pro individuální zásobování (mělké kopané či hlubší vrtané), z částí **pravděpodobně neevidované**. Lokalita Koloděje se nachází v nátokové oblasti k městskému vodnímu zdroji. **Každý odběr zde tak potenciálně snižuje množství vody přitékající k chráněnému vodnímu zdroji, hrozdí, zda jde o mělkou nebo hlubší zvodně, a to do hloubky cca 40 m.** Na druhou stranu je třeba uvést, že zde existuje více než 45letá koexistence chatové osady s jejími případnými odběry a vodního zdroje pro město. **V žádném případě ale nelze doporučit zvyšování odběrů nebo budování nových studní v této lokalitě.** Naopak by bylo velmi vhodné zvážit vodovodní a kanalizační zasilování těchto částí města nejbližší vodnímu zdroji.“

První návrh RNDr. Datla z února 2023 v OPVZ 2. stupně-zóně infiltrace **zakázal studny a odběr podzemní vody**, povolil práce do 3 m a povolil výjimečně průzkumné geologické vrty se souhlasem vodoprávního úřadu na podkladě HG-vyjádření.

Druhý návrh RNDr. Datla ze srpna 2023 v OPVZ 2. stupně-zóně infiltrace povolil práce do 3 m, **zakázal nové studny a nové odběry podzemní vody**. Povolil však prohloubení stávajících studní po doložení kladného HG-vyjádření.

Manželé Valentovi v podání ze dne 11. 4. 2024 navrhli revizi všech povolení k odběru podzemní vody v lokalitě Koloděje a odstranění nelegálních studní.

RNDr. Jerie ve vyjádření z 10. 4. 2024 (přiloženo k podání ze dne 10. 9. 2024) napadl hloubku 3 m (není pro tento limit zdůvodnění). Namítl, že o odběrech v osadě Koloděje není přehled. Studny v osadě Koloděje by měly být pasportizovány. Druhý návrh RNDr. Datla rozděluje vlastníky v osadě Koloděje na dvě kategorie: zastavěné a nezastavěné pozemky. Studny by měly být realizovány na všech pozemcích v zóně infiltrace po kladném HG-vyjádření.

Třetí návrh RNDr. Datla z prosince 2024 v OPVZ 2. stupně-zóně infiltrace povolil práce do 3 m, **zakázal nové studny**. Nepovolil ani prohloubení stávajících studní. Implicitně povolil prodloužení stávajících povolení k odběru vody.

Manželé Valentovi v podání ze dne 11. 3. 2025 namítli, že jejich pozemky, stejně jako celá osada Koloděje, jsou na opačné straně Struhařovského potoka než studny S1, S a S3. Podzemní voda z mělké zvodně v osadě Koloděje v lepším případě pouze dotuje průtok vody ve Struhařovském potoce a neovlivňuje zvodně, ze které je odebírána voda ze studní S1, S2 a S3. Podzemní vody z oblasti osady Koloděje jsou v první řadě drénovány do povrchového toku a až následně, v případě břehové infiltrace, mohou v závislosti na vodním stavu a průtocích v potoce dotovat sedimenty údolní novou vodou, a tak ovlivňovat vydatnost

městských studní. Uvádějí, že průměrný dlouhodobý odběr z městských studní je 2,4 l/s, ale povolen je průměrně 3,5 l/s a maximálně 5,25 l/s. Pokud by v osadě Koloděje bylo vybudováno 15 nových studní, byl by nový průměrný denní odběr 0,069 l/s. Nový odběr je absolutně nevýznamný. Z hlediska rozsahu je plošný zákaz umisťování nových studní nepřiměřený. Zákaz nových studní se mívá účinkem, protože podstatný pro hodnocení vlivu na vydatnost městských studní je celkový odběr podzemní vody v osadě Koloděje.

RNDr. Jerie ve vyjádření z března 2025 uvádí, že dosud zastavěné pozemky s domovními studnami by neměly být OOP zásadně dotčeny. Vychází u studní S1, S2 a S3 z průměrného odběru 2,4 l/s, což je 1,1 l/s pod povoleným průměrným odběrem. Odběr z 15 nových studní na dosud nezastavěných pozemcích (0,069 l/s) nijak neohroží vydatnost městských studní a odběr podzemní vody průměrně 2,4 l/s, ke kterému dlouhodobě dochází. Množství 0,069 l/s k městským studnám ani dotéct nemůže, protože bude primárně docházet k odvodnění do Struhařovského potoka.

RNDr. Jiří Slouka, Ph.D. ve znaleckém posudku z 30. 1. 2024 uvedl, že kopaná studna 12 m hluboká na pozemku parc. č. 622/10 zastihne hlubší podzemní vodu puklinového oběhu, které nemá nic společného s průlinovým prostředím, ve kterém jsou situovány studny S1, S2 a S3. Hranice ochranného pásma je pojatá příliš široce – byla stanovena na základě výpočtu 50-denního zdržení vody jímáné studnami. Hranice má pouze hygienický význam – nikoli s ohledem na vydatnost zdrojů. Hranici je možno redukovat po hranici zastavitelného území. Stanovení hranic PHO na základě výpočtu 50-denního zdržení podzemní vody je teoretické a neodpovídá realitě, nebere v úvahu drenážní funkci potoka.

RNDr. Datel ve vyjádření k námitkám (vyjádření osoby s odbornou způsobilostí) z dubna 2025 uvedl k námitce, že městské studny se nachází na druhém břehu Struhařovského potoka než osada Koloděje, *že potok by mohl tvořit okrajovou podmínku za přirozeného stavu proudění. V případě odběrů z městských studní však dochází k poklesu hladiny podzemní vody pod úroveň povrchového toku (to je předpoklad vyvolání břehové infiltrace potoční vody). Za této situace nelze vyloučit, že dochází aspoň dočasně ke komunikaci mezi levou a pravou částí údolní nivy pod korytem toku, mj. v závislosti na propustnosti koryta toku a kolísání jeho vodnosti. V povodí Struhařovského potoka se nachází tyto odběry:*

-osada Koloděje - studny individuálního zásobování, odběr celkem odhadem cca 0,1-0,2 l/s

-obec Klokočná - studny individuálního zásobování - odběr celkem odhadem cca 0,1-0,2 l/s

-obec Struhařov - studny individuálního zásobování odhadem celkem 0,1-0,2 l/s a obecní zdroj vody (evidovaný průměrný odběr 0,7 l/s)

-město Mnichovice - dlouholetý roční průměr odběru 2,4 l/s

Z hlediska hydrologické bilance je odběr v Kolodějích deficitní (voda - s výjimkou vody spotřebované pro rostliny - po použití se vyvážá z jímek do míst mimo povodí), v Klokočné a Struhařově je jen mírně deficitní (voda - s výjimkou vody spotřebované pro rostliny - se po použití a vyčištění v ČOV vrací do prostředí v rámci daného povodí). Deficitním je odběr z městských studní (průměrně 2,4 l/s odchází trvale mimo povodí).

Lze tedy shrnout, že celkový nevratný odběr vody z povodí Struhařovského potoka činí cca $0,05+0,05+0,2+2,4=2,7$ l/s. Povolené množství k odběru: Struhařov 2 l/s, Mnichovice 3,5 l/s, celkem 5,5 l/s.

Podzemní odtok činí v oblasti dle závěrů předchozích zpráv (Prchalová et al. 1999, Kadlecová 2001, Hrkal-Hrkalová 2021, Kašpárek et al. 2022, Datel 2022) 1,1-1,2 l/s/km².

V rámci příslušné části povodí cca 5,5 km² se jedná o podzemní odtok v úrovni 6,0-6,6 l/s. Je zřejmé, že povolené odběry dohromady s odběry z individuálních studní se blíží hodnotě přírodních zdrojů. Jsou zde tedy naplněny předpoklady pro **bilančně napjaté území**, protože za běžných podmínek **by odběry neměly přesáhnout maximálně polovinu přírodních zdrojů** (aby zbývající část vody mohla zajistit minimální průtoky v tocích a ekologické funkce toku, více viz Mixa-Kadlecová et al. 2016). Na těchto faktech stál **původní požadavek v Návrhu OPVZ nedoporučit další odběry v povodí**. Je třeba ale uvést, že skutečná situace je po prověření poněkud příznivější, a to z následujících důvodů:

-Povolená množství k odběrům nejsou dlouhodobě využívána (Struhařov dle vodohospodářské evidence odebírá v dlouhodobém průměru 0,7 l/s, nevyužívá tedy 1,3 l/s z povoleného množství, a Mnichovice odebírají v dlouhodobém průměru 2,4 l/s, nevyužívají tedy 1,1 l/s z povoleného množství).

-Odběry ve Struhařově a v Klokočné jsou do značné míry kompenzovány vypouštěním vyčištěných odpadních vod z ČOV Struhařova a ČOV Klokočná, v rámci daného povodí, významná část odebrané vody se tak vrací do oběhu v rámci stejného povodí

-Nevratné odběry tak mohou činit cca 2,7 l/s, což činí 40-45 % přírodních zdrojů, to je dobře akceptovatelný poměr.

Příslušné povodí Klokočského potoka, který protéká Kolodějemi, má 0,9 km², a tvoří tedy asi šestinu příslušné části povodí Struhařovského potoka, jehož je součástí. Při dlouhodobém průměru podzemního odtoku na úrovni 1,1 l/s/km² jde celkem o 1,01 l/s, po snížení o nevratné odběry v Klokočné lze počítat s cca s polovinou zbývajících podzemního odtoku pro využitelnou vydatnost dalšími odběry v Kolodějích, tedy cca 0,4 l/s.

Tab. 1 Výpočet reálné a potenciální spotřeby podzemní vody studnami v kolodějích

	Max. počet	Spotřeba vody pro 2 osoby na nemovitost (m ³ /den)	Spotřeba vody pro 4 osoby na nemovitost (m ³ /den)	Spotřeba vody pro 2 osoby na nemovitost (l/s)	Spotřeba vody pro 4 osoby na nemovitost (l/s)
Stávající studny	28	5,6	11,2	0,06	0,13
Potenciální nové studny	15	3	6	0,03	0,07
Celkem	43	8,6	17,2	0,10	0,20

Jak vyplývá z tabulky 1, počet stávajících studní je odhadován na max. 28 (vzhledem k neúplné evidenci bylo vycházeno z počtu pozemků se stavbami), počet možných nových studní je odhadován na 15 (úvaha převzatá z posudku R. Jerieho 2025, která vychází z dosud nezastavěných pozemků v zastavitelné části vymezené v platném územním plánu, a jejich možného dělení). Výpočet jsem postavil na 2 scénářích: průměrně 2 osoby v nemovitosti, a průměrně 4 osoby v nemovitosti. Dvě osoby v nemovitosti popisuje situaci blízkou se skutečnému současnému stavu, zatímco 4 osoby v nemovitosti je scénář maximálního počtu obyvatelstva v lokalitě, a tedy maximálního odběru. Spotřeba vody pak vychází z hodnoty 100 l/os/den) což je hodnota na hranici bezpečnosti (reálná hodnota denní spotřeby na obyvatele v ČR v současné době nepřesahuje 90 l). Z tabulky lze vyčíst, že v současné době se v osadě Koloděje odebírá max. 0,13 l/s, po výstavbě nových 15 studní by se max. odběr dostal na hodnotu 0,20 l/s (to vše při 4 osobách na nemovitost, lze tedy odhadovat, že skutečný odběr bude o něco menší). Jde o cca polovinu využitelného množství podzemní vody v povodí Klokočského potoka, jde tedy o akceptovatelnou hodnotu. Odběry nespotebovaný podzemní odtok z příslušného dílčího povodí Klokočského potoka činí dnes odhadem 0,67 l/s, po vybudování nových studní by klesl na cca 0,60 l/s, tzn. o cca 0,07 l/s méně ve srovnání se současným stavem. Hodnota 0,07 l/s činí asi 3 % skutečných odběrů z městských studní. Můžeme tak konstatovat **určitý negativní**

*dopad, lze ho ale označit za malý. Je třeba uvést, že tento dopad **půjde na vrub podzemního a povrchového odtoku z území, tedy se projeví — při zachování současné výše odběrů z městských studní — na snížení průtoků Struhařovského potoka o srovnatelnou hodnotu na úrovni 0,07 l/s.***

*Na základě výše uvedené analýzy lze tedy učinit závěr o akceptovatelnosti několika nových studní v osadě Koloděje (v počtu max. 15), protože jejich vliv na blízké odběry městem Mnichovice je prokázán, ale je v úrovni, která **neohroží stávající výši odběrů podzemní vody pro město**. Je třeba ale uvést, že za nezbytné považuji zformulovat několik důležitých podmínek a předpokladů: mj. 3) Je nutné vnímat nejen skutečně realizované odběry, ale i celkové povolené odběry, protože **může nastat stav, kdy současné nižší reálné odběry (v Mnichovicích i Struhařově) bude zájem zvýšit (na což mají držitelé povolení právo).** **Je třeba tedy chránit dostatečnou kapacitu přírodních zdrojů podzemní vody pro tyto případné odběry v budoucnu, aby zde na to byla kapacita.***

KUSK předně ke znaleckému posudku uvádí, že obecně z pohledu důkazů má větší váhu než pouhé odborné vyjádření – např. vyjádření osoby s odbornou způsobilostí. Ovšem předložený znalecký posudek RNDr. Slouky se vztahuje k jedné studni a nadto jeho argumenty jsou věcně nesprávné. KUSK se ztotožňuje s vypořádáním věcné nesprávnosti tohoto znaleckého posudku provedeným RNDr. Datlem ve vyjádření z dubna 2025. Dále KUSK upozorňuje, že území pro 50-denní zdržení vody se vztahovalo v roce 1987 k PHO-2. vnitřní, nikoli k PHO-2. vnější – viz bod 2 tohoto OOP. KUSK nevidí důvod pro oddělení hygienického náhledu od kvantitativního. Ochranné pásmo vodního zdroje se stanovuje nejen z důvodu ochrany vydatnosti – tedy množství vody ve vodním zdroji, ale i z důvodu ochrany jakosti a zdravotní nezávadnosti.

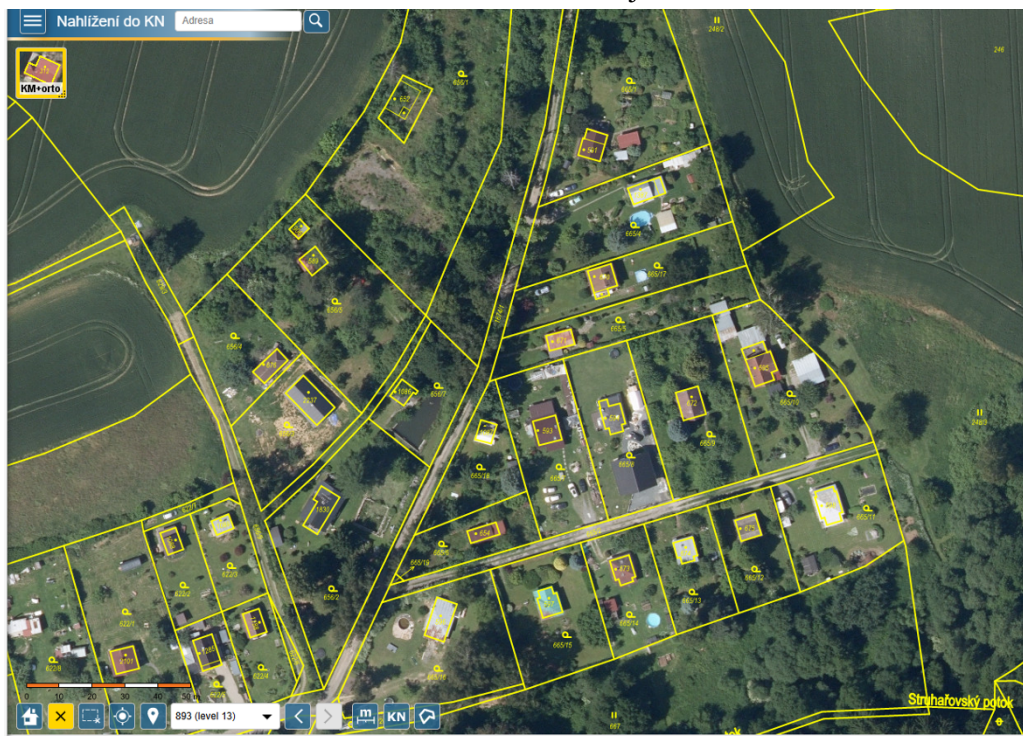
RNDr. Datel v prvním, druhém i třetím návrhu uvedl nedostatek vody jako důvod, proč město Mnichovice nevyužívá celé povolené množství odběru podzemní vody. Jinými slovy, tedy nebylo rozmarem města Mnichovice neodebírat celé povolené množství vody. RNDr. Datel v posledním vyjádření z dubna 2025 na tento důvod rezignoval, zamlčel ho, resp. dokonce uvedl, že současné realizované odběry může město Mnichovice zvýšit a že je třeba chránit dostatečnou kapacitu přírodních zdrojů pro tyto zvýšené odběry. Tato nesrozumitelnost (rozpor – odklon od původního tvrzení) není vysvětlena. Přesto RNDr. Datel maximálně 15 nových studní hlubších než 3 m „povolil“ s tím, že tento odběr neohroží stávající výši odběrů podzemní vody pro město. RNDr. Datel však neuvedl, jak 15 nových studní ovlivní povolený odběr podzemní vody pro město, a to zejména v situaci, kdy je/byl nedostatek vody tak, že město nemohlo odebrat ani povolené množství vody (alespoň to dříve tvrdil). KUSK proto závěr o možnosti povolit 15 nových studní hlubších než 3 m považuje za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů (jak 15 nových studní hlubších než 3 m ovlivní povolený odběr podzemní vody pro město, a to zejména v situaci, kdy je/byl nedostatek vody tak, že město nemohlo odebrat ani povolené množství vody). Nikde není uvedeno, zda (jak) 15 nových studní hlubších než 3 m ne/bude prohlubovat stávající nedostatek vody pro městské studny: např. nedostatek vody pro městské studny se objeví o několik dnů dříve, než by se objevil bez 15 nových studní. Pokud RNDr. Datel vycházel z počtu 27 stávajících studní a 15 nových studní, jde o nárůst o více než polovinu stávajících studní. Při používání stávajících 27 studní již docházelo k nedostatku vody

(alespoň to RNDr. Datel tvrdil). RNDr. Datel vyhodnotil vliv 15 nových studní jako pokles podzemního odtoku z Klokočského potoka o 0,07 l/s, což je 3 % skutečných odběrů z městských studní. RNDr. Datel označil takový negativní dopad za malý, který se navíc projeví – při zachování současné výše odběrů z městských studní – na snížení průtoků Struhařovského potoka o 0,07 l/s. Nepřezkoumatelnost tohoto závěru KUSK spatřuje v tom, že RNDr. Datel neuvedl, zda a jak může město Mnichovice zvýšit dosud malý odběr vody až na onen povolený odběr a zda 15 nových studní ovlivní tento povolený odběr (když sám ve vyjádření z dubna 2025 napsal, že *může nastat stav, kdy současné nižší reálné odběry (v Mnichovicích i Struhařově) bude zájem zvýšit (na což mají držitelé povolení právo). Je třeba tedy chránit dostatečnou kapacitu přírodních zdrojů podzemní vody pro tyto případné odběry v budoucnu, aby zde na to byla kapacita*).

Manželé Valentovi a RNDr. Jerie požadovali vyhodnotit celkový odběr vody v osadě Koloděje. Ten však stále není znám, vodoprávní úřad na jeho zjištění zcela rezignoval. KUSK z hlediska spravedlnosti a zásady rovnosti vlastnického práva zásadně nesouhlasí s tvrzením, že dosud zastavěné pozemky mají vyřešeno zásobování vodou. Dle napadeného OOP se může realizovat 15 nových studní hlubších než 3 m (navrženo je 12 m hlubokých) na dosud nezastavěných pozemcích (v zastavitelném území dle platného územního plánu⁶), avšak stávající studny nemohou být prohloubeny. Dle KUSK je také třeba zohlednit časovou souslednost: kdo měl povolenou studnu a odběr podzemní vody před stanovením PHO v roce 1987 (jeho „právo na odběr vody“ je silnější) a kdo měl povolenou studnu a odběr vody později již za trvání PHO, resp. ten, kdo dosud studnu ani odběr povolen nemá (např. manželé Valentovi a Soukromý svěřenský fond 817657J). Posledně jmenovaná skupina má „právo na odběr vody“ podstatně slabší. Každý musí přijmout takový právní a faktický (v 80. letech byla spatřována hrozba v hnojivech a pesticidech ze zemědělství, nyní v nedostatku vody) stav, jaký zde právě je, a musí se přizpůsobit tomu, co již bylo v okolí realizováno v minulosti.

Dle KUSK měla být provedena pasportizace všech odběrů podzemní vody a studní v celé lokalitě Koloděje: zjistit, kdo má legální odběr a pro co (zda i pro zálivku, bazén), a zjistit legálnost všech studní – i hloubku (v nyní posuzovaném případě jde i o ne/možnost prohloubit stávající mělkou kopanou studnu – se zohledněním místních podmínek - např. alespoň na hloubku 12 m, kterou požadují manželé Valentovi). Zcela nad rámec nutného odůvodnění KUSK náhledem do katastru nemovitostí – letecké mapy zjistil, že stávající vlastníci staveb v osadě Koloděje mají vybudováno několik bazénů – viz zde modré kruhy a ovály:

⁶ Dle 12 písm. i) zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů je zastavitelnou plochou plocha určená k zastavění vymezená v územním rozvojovém plánu, zásadách územního rozvoje nebo územním plánu. KUSK náhledem na internetové stránky města Mnichovice zjistil, že územní plán města Mnichovice, po změně 10/2025 označuje jako zastavitelnou plochu v osadě Koloděje právě pozemky manželů Valentových a Soukromého svěřenského fondu 817657J. – viz zde: [Platný územní plán - úplné znění po změně č. 1: Město Mnichovice](#)

Působí nespravedlivě, aby někomu bylo tolerováno legální či dokonce nelegální napuštění bazénu a jinému vlastníkovi (např. manželům Valentovým) bylo znemožněno postavit novou studnu pouze pro zásobování domácnosti, resp. chaty (bez zálivky a bez napuštění bazénu). Ostatně nutnost pasportizace všech studní a odběrů v osadě Koloděje vyžadovali právě i RNDr. Jerie a manželé Valentovi.

KUSK tak může uzavřít, že možnost „povolení“ 15 nových studní hlubších než 3 m na zastavitelných pozemcích v osadě Koloděje (uvedená ve vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025 a převzatá do napadeného OOP) je zatím předčasný závěr – je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, navíc nespravedlivý (disproporční) vůči vlastníkům stávajících mělkých studní v osadě Koloděje. Proto KUSK přistoupil k jeho zrušení.

Cesta k realizaci oněch 15 nových studní hlubších než 3 m není dosud uzavřena. Nejprve je nutné zjistit, proč vlastně město Mnichovice neodebírá či neodebíralo povolené množství vody – zda jde o jeho „rozmar“, nebo je v městských studnách nedostatek vody (to tvrdil v prvním, druhém a třetím návrhu RNDr. Datel). Dále je nutno provést revizi všech studní a odběrů podzemní vody v celé osadě Koloděje (tak, jak navrhovali manželé Valentovi a RNDr. Jerie) a postupovat tak, jak navrhla ČGS (viz bod 4 tohoto OOP - bilance povodí jímacího území Struhařov). Pak je nutno pečlivě vyhodnotit zjištěný stav a vzít do úvahy i časovou souslednost: objekty vybudované před vyhlášením PHO mají větší „právo na vodu“ než pozemky, kde dosud výstavba nebyla provedena. Pokud by dosud nezastavěné pozemky byly nakonec omezeny ve svém užívání (např. nemožností postavit chatu), uplatní se § 30 odst. 11 vodního zákona – město Mnichovice k žádosti vlastníků pozemků poskytne náhradu; nedojde-li k dohodě o poskytnutí náhrady, rozhodne o jednorázové náhradě soud v civilním řízení.

KUSK zcela nad rámec nutného odůvodnění odkazuje i na písemnost ČGS ze dne 11. 9. 2025 (viz výše bod 4), která ve shodě s názorem KUSK **podmiňuje akceptaci 15 nových studní provedením evidence a revize všech existujících studní pro individuální zásobování vodou u všech nemovitostí, které se nachází v ochranném pásmu**

2. stupně včetně revize povolení k odběrům podzemní vody, aby mělo město Mnichovice, resp. provozovatel studní S1 až S3, informace o množství odebrané podzemní vody, a v ideálním případě zajistit u využívaných studní vodoměry s dálkovým odečtem. Ani písemnost ČGS přesně nevysvětluje, proč město Mnichovice neodebíralo či neodebírá povolené množství vody a dále zda (a jak) 15 nových studní hlubších než 3 m ne/bude prohlubovat nedostatek vody pro městské studny.

5. krok

V pátém kroku algoritmu (testu) se zkoumá obsah napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace). Proporcionalitu lze hodnotit v širším nebo v užším smyslu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2005, č.j. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS). Proporcionalitou v širším smyslu se rozumí obecná přiměřenost právní regulace, tedy zda OOP vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (kritérium vhodnosti), zda OOP a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze dosáhnout jiným prostředkem (kritérium potřeby) a zda OOP omezuje své adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahu). Z hlediska proporcionality v užším slova smyslu se zkoumá, zda následek OOP je úměrný sledovanému cíli. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS formuloval „zásadu subsidiarity a minimalizace zásahu do práv adresátů“ a uvedl, že veškerá omezení vlastnických a jiných věcných práv z územního plánu vyplývající musí mít ústavně legitimní a o zákonné cíle opřené důvody a musí být činěna jen v nezbytně nutné míře a nejšetnější z způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, nediskriminačním způsobem a s vyloučením libovůle. Tato kritéria lze podřadit pod pojem proporcionality v širším smyslu. Otázka „spravedlivé míry“ omezení má vliv na to, zda dotčenému vlastníku musí být za omezení vlastnického práva poskytnuta náhrada. Otázka „spravedlivé míry“ omezení v podstatě znamená proporcionalitu v užším smyslu.

KUSK uvádí, že čl. III bod 3 napadeného OOP v části pasáže o 15 studních hlubších než 3 m neprošel v testu zákonnosti již ve 3. a 4. kroku, není tedy nutno ho zkoumat v 5. kroku. KUSK nad rámec nutného odůvodnění dodává, že toto ustanovení je diskriminační vůči vlastníkům dosud zastavěných pozemků v osadě Koloděje, kteří si nemohou postavit hlubokou studnu – viz výše. Ostatní části napadeného OOP nevzbuzují v KUSK pochybnosti o proporcionalitě, neboť převažuje důležitý veřejný zájem na ochraně vodního zdroje pro veřejné zásobování nad ochranou subjektivních práv dotčených osob - zejména práva vlastnického ke všem pozemkům v OPVZ (srov. i obecná východiska níže v bodě 9). Ostatně ani jeden podatel podnětu k přezkumu neproporcionalitu napadeného OOP nenamítá, nadto ochranná pásma jsou zde vyhlášena již od roku 1987.

8. Splnění podmínek pro přezkum - lhůty

Dle § 96 odst. 1 správního řádu usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci.

Dle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 5. 2021, č.j. 30 A 11/2021-57 se subjektivní lhůta 2 měsíců pro přezkum OOP neuplatní. I pokud by se subjektivní lhůta

uplatnila, lhůta by byla v nyní řešeném případě zachována, neboť KUSK byl správní spis vodoprávního úřadu doručen dne 2. 4. 2026.

Dle § 174 odst. 2 správního řádu věty druhé *usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat do 1 roku od účinnosti opatření*. Napadené OOP nabylo účinnosti dne 30. 5. 2025.

Lze tak shrnout, že lhůta stanovená v § 96 odst. 1 správního řádu i lhůta stanovená v § 174 odst. 2 větě druhé správního řádu jsou dosud zachovány. Dle KUSK jsou tak splněny podmínky pro zkrácené přezkumné řízení co do lhůt.

9. Splnění podmínek § 94 odst. 4 správního řádu - proporcionalita

Dle § 94 odst. 4 správního řádu správní orgán musí poměřit, zda újma, která by zrušením nebo změnou napadeného rozhodnutí vznikla některému účastníkovi, který nabyt práva z rozhodnutí v dobré víře, není ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Pokud by újma byla ve zjevném nepoměru, nesměl by správní orgán napadené rozhodnutí rušit. Správní orgán je dle § 94 odst. 5 správního řádu při rozhodování v přezkumném řízení povinen šetřit práva nabytá v dobré víře.

S ohledem na to, že KUSK nyní přezkoumává opatření obecné povahy, přiměřeně použije § 94 odst. 4 správního řádu a použije test proporcionality pro výrokovou část tohoto výsledného OOP.

K doplnění chybějících pozemků do výrokové části napadeného OOP a případné újmy způsobené dotčeným osobám se KUSK vyjádřil již výše v bodu 7 tohoto OOP. Dle KUSK převažuje zájem na odstranění nezákonnosti napadeného OOP nad újmou případně způsobenou dotčeným osobám.

Zrušením výčtu na straně 6 napadeného OOP nemůže být nikomu způsobena újma, neboť tento odstavec je zcela nadbytečný – viz bod 7 tohoto OOP.

Zrušením čl. III bodu 3 v části o 15 studnách hlubších než 3 m je způsobena újma vlastníkům zastavitelných pozemků – manželům Valentovým a Soukromému svěřenskému fondu 817657J. KUSK se dále vyjádří k této újmě.

Vady čl. III bodu 3 o 15 studnách hlubších než 3 m (porušení procesních práv ve smyslu § 36 odst. 3 a § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu dotčených osob podat námitky a připomínky k vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025 a dosavadnímu nedostatku důvodů pro závěr o přípustnosti oněch 15 studní hlubších než 3 m) způsobují újmu veřejnému zájmu na úseku ochrany kvantity vody pro vodní zdroj určený pro veřejné zásobování (ochranné pásmo je dle vodního zákona zřizováno ve veřejném zájmu) a opomenutým dotčeným osobám oprávněným podat námitky či připomínky. KUSK má za to, že újma způsobená vlastníkům dotčených pozemků v zastavitelném území osady Koloděje zrušením uvedeného ustanovení není ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla opomenutým dotčeným osobám a veřejnému zájmu. Dále KUSK musí uvést, že cesta pro „povolení“ oněch 15 studní hlubších než 3 m (manželé Valentovi navrhli hloubku 12 m – studny budou zasahovat jiné prostředí než mělké studny o hloubce 3 m; jsou tedy „lepší“ – bude v nich více vody) není dosud uzavřená - jak KUSK uvedl výše v bodě 7. Po zjištění a vyhodnocení důvodu, proč město Mnichovice neodebíralo či neodebírá povolené průměrné množství vody, provedení revize studní a povolení odběrů v osadě Koloděje a postupu naznačeném ČGS (bilance povodí jímacího území Struhařov) může město Mnichovice samo podat návrh na změnu

OPVZ (pokud oněch 15 hlubokých studní bude moci být realizováno), případně může změnu OPVZ z moci úřední začít projednávat vodoprávní úřad. Pokud by dosud nezastavěné pozemky byly nakonec omezeny ve svém užívání (např. absolutní nemožností postavit chatu), uplatní se § 30 odst. 11 vodního zákona – město Mnichovice k žádosti vlastníků pozemků poskytne náhradu; nedojde-li k dohodě o poskytnutí náhrady, rozhodne o jednorázové náhradě soud v civilním řízení.

S ohledem na vše výše uvedené má KUSK za to, že zrušení čl. III bodu 3 v „rozsahu oněch 15 studní hlubších než 3 m“ je zásah přiměřený závažnosti důvodům pro jeho zrušení.

Zrušením uvedeného ustanovení byla nastolena rovnost (k ochraně vodního zdroje) v tom, že nikdo v OPVZ-2. stupně-zóně infiltrace nyní nemůže vybudovat studnu hlubší než 3 m. KUSK připomíná, že před přijetím napadeného OOP v ochranném pásmu-2. stupně-zóně infiltrace bylo možno vrtat a mohly se vybudovat vrtané studny jen s kladným hydrogeologickým vyjádřením a s provedením účinných zabezpečujících technických opatření (viz odkaz na Směrnici HE 51/79). Jde tak v podstatě o částečný (studny jen do 3 m) návrat k možnosti budovat studny.

Dále KUSK upozorňuje, že závěry o proporcionalitě a zásadě subsidiarity a minimalizace zásahů (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č.j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS) se vztahují především k územním plánům. Prostor pro uplatnění těchto závěrů se v určitých případech omezuje či minimalizuje – např. záplavová území a aktivní zóny záplavových území, kdy dochází k zásahu do vlastnického práva z objektivně existujících důvodů, nikoli z vůle orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č.j. 1 As 190/2016-41, č. 3609/2017 Sb. NSS). Dle KUSK je nyní řešený případ do jisté míry podobný. Stanovení ochranných pásem vodního zdroje není zcela pouhá vůle města Mnichovice či vodoprávního úřadu. Městské studny slouží jako zdroj vody pro vodovod pro veřejnou potřebu, stanovení ochranných pásem je veřejným zájmem (viz § 30 odst. 1 vodního zákona). Manželé Valentovi, RNDr. Jerie i RNDr. Slouka polemizovali se správností zjištění objektivních dat (např. dostatek vody) a přírodními zákonitostmi (např. zda a jak voda z jejich pozemků doteče k městským studnám). Manželé Valentovi brojili proti absolutnímu zákazu studní na svých pozemcích. Takový zákaz zbytek napadeného OOP nepřináší.

K původní (v návrhu ze dne 22. 5. 2026) úvaze KUSK o možnosti vybudovat studnu do 3 m na pozemcích manželů a svěřenského fondu KUSK uvádí následující. KUSK - oprávněná úřední osoba nevěděla při psaní návrhu ze dne 22. 5. 2026, jak přesně hluboko se nachází podzemní voda na pozemcích manželů. Připustila variantu, že studny do 3 m zastihnou podzemní vodu. Zároveň ale uvedla, že *fakticky o studny do 3 m zřejmě neměli manželé Valentovi zatím zájem. Obecně KUSK může konstatovat, že se setkává s tím, že vlastníci mělkých studní z důvodu jejich nedostatečné vydatnosti požadují jejich prohloubení. Ostatně nedostatek vody v mělkých studnách v osadě Koloděje popisuje i spolek ve svém podnětu k přezkumu. KUSK se domnívá, že „povolení“ mělkých studní do 3 m ve zbytku napadeného OOP (je předpoklad, že **nikdo je nechce**) tak **nemůže nijak výrazně negativně ovlivnit městské studny S1, S2 a S3, resp. veřejný zájem na jejich ochraně.*** KUSK tedy již v návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 připustil, že manželé a svěřenský fond nebudou realizovat studny do 3 m a jejich pozemky tak nebudou mít žádné studny. V takovém případě ale musí město Mnichovice jejich újmu kompenzovat (což KUSK také již v návrhu

ze dne 22. 5. 2026 uvedl). Podzemní voda se na některých pozemcích nalézá do 3 m, tam tedy bude moci být takto hluboká studna vybudována. Takové studny se nachází zřejmě jen v těsné blízkosti potoka. Avšak i spolek v podnětu naznačil problémy s mělkými studnami. Mělké studny do 3 m tedy ani v lokalitě Koloděje (téměř se 100% jistotou) nikdo nechce. Jejich „povolení“ ve zbytku OOP tedy v žádném případě nemůže ohrozit městské studny. K této problematice také viz bod 13.

KUSK považuje zbývající (původně první) větu čl. III bodu 3 za ustanovení přiměřené – lze spravedlivě požadovat omezení vlastníků všech pozemků v OPVZ-2. stupně-zóně infiltrace. Důvodem omezení je ochrana vodního zdroje pro veřejné zásobování (jde o bilančně napjaté území zejména v období sucha – to nikdo nezpochybní), zákaz studní je činěn jen v nezbytně nutné míře a nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli – tedy pro studny nad 3 m hloubky, nediskriminačním způsobem s vyloučením libovůle – tedy shodně pro všechny pozemky v OPVZ-2. stupně-zóně infiltrace. Zbylou větu čl. III bodu 3 nelze hodnotit jako svévolný či excesivní zásah veřejné moci do vlastnického práva k pozemkům v OPVZ - 2. stupně-zóně infiltrace. Samo město Mnichovice v podnětu požaduje zrušení právě onoho naposledy vloženého ustanovení o 15 nových studnách hlubších než 3 m. Nadto dotčeným vlastníkům za prokázané omezení užívání pozemků a staveb v ochranných pásmech vodních zdrojů náleží náhrada (viz § 30 odst. 11 vodního zákona), kterou je povinno na jejich žádost poskytnout město Mnichovice.

KUSK zdůrazňuje, že je v pozici dozorčího - přezkumného (nikoli odvolacího) správního orgánu a zkoumá pouze zákonnost napadeného OOP, nikoli jeho správnost. KUSK není tím, kdo má primárně stanovovat ochranná pásma vodního zdroje. Pro absolutní zákaz jakýchkoli studní (i do 3 m) chybí ve spise podklady – ostatně i proto KUSK shledal možnost povolení 15 studní hlubších než 3 m nepřezkoumatelnou pro nedostatek důvodů. Kdykoli může město Mnichovice podat k vodoprávnímu úřadu návrh na změnu OPVZ – tedy i podmínek využití pozemků v ochranném pásmu 2. stupně – zóně infiltrace.

10. Spolek napadá postup vodoprávního úřadu na počátku roku 2026

Spolek dne 7. 1. 2026 k vodoprávnímu úřadu podal podnět na změnu ochranného pásma vodního zdroje a upozornil na nové skutečnosti měnící pohled na opatření obecné povahy ze dne 12. 5. 2025. Vodoprávní úřad ve vyjádření ze dne 11. 2. 2026 podání označil za zjevně právně nepřipustné dle § 30 odst. 6 vodního zákona, neboť spolek není oprávněným odběratelem vody. Environmentální spolky mají právo napadat OOP, pokud se dotýkají jejich zájmu na ochraně přírody a krajiny. Názor vodoprávního úřadu je tedy nezákonný. Podání mělo být posouzeno jako podnět k přezkumnému řízení. Ing. Rathouská (oprávněná úřední osoba z vodoprávního úřadu) na ústní jednání se zástupci spolku, místostarostkou a účastníky řízení přišla nepřipravená, neměla znalosti o okolnostech případu. Ta samá úřednice nyní nesprávně posoudila podání spolku ze dne 7. 1. 2026. Její jednání je účelové, odmítá přezkoumat věcnou správnost ochrany vodního zdroje. Spolek požaduje práci Ing. Rathouské prověřit, zjednat nápravu (aby se vodoprávní úřad podáním ze dne 7. 1. 2026 zabýval). O vyřízení stížnosti chce být spolek vyrozuměn. Spolek přiložil vyjádření vodoprávního úřadu ze dne 11. 2. 2026.

KUSK se vyjadřuje k této výtce nad rámec nutného odůvodnění pouze z důvodu vhodnosti vyložit § 30 odst. 6 vodního zákona. KUSK ke stížnosti na Ing. Rathouskou uvádí následující. KUSK se nemůže vyjádřit k tomu, jak připravená Ing. Rathouská přišla na jednání se zástupci spolku, neboť KUSK nebyl účastníkem tohoto jednání a záznam není součástí spisu. Dle KUSK to ani není rozhodné pro přezkum napadeného OOP. KUSK ovšem musí dát zapravdu spolku, že jeho podání ze dne 7. 1. 2026 (není součástí spisu a spolek ho ani nepřiložil ke svému podnětu ze dne 16. 3. 2026, vodoprávní úřad ho KUSK nepředložil) měl vodoprávní úřad posoudit dle svého skutečného obsahu. Pokud bylo obsahem podání ze dne 7. 1. 2026 to, co je obsahem podnětu ze dne 16. 3. 2026, šlo o podnět k zahájení přezkumného řízení napadeného OOP. Takové podání měl vodoprávní úřad postoupit KUSK. Pokud byl obsahem podání ze dne 7. 1. 2026 návrh na změnu podmínek ochranného pásma vodního zdroje podepřený argumentací o nezákonnosti napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025, mělo být podání vyhodnoceno jako podnět k přezkumu OOP a mělo být postoupeno KUSK. Pokud byl obsahem podání ze dne 7. 1. 2026 pouze návrh na změnu podmínek ochranného pásma vodního zdroje nepodepřený argumentací o nezákonnosti napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025, šlo jen o návrh na změnu OOP. K takovému návrhu ovšem spolek není oprávněn – právě tak, jak popsal vodoprávní úřad ve vyjádření ze dne 11. 2. 2026, k tomu srov. shodně i rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2021, č.j. 54 A 99/2019-41 [vodoprávní úřad měl usnesením „řízení“ zastavit dle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu, neboť návrh je zjevně právně nepřipustný]. Dle § 30 odst. 6 vodního zákona *ochranná pásma stanoví vodoprávní úřad na návrh nebo z vlastního podnětu*. Vodoprávní úřad tedy může stanovit ochranné pásmo na návrh (který může podat pouze ten, kdo má právo vodu ze zdroje odebírat) nebo z moci úřední. Vodoprávní úřad tak měl podání spolku obsahující pouze návrh na změnu podmínek ochranného pásma vyhodnotit jako podnět ke zrušení či změně opatření obecné povahy z moci úřední. Vodoprávní úřad se tedy měl zabývat tím, zda zde nejsou důvody pro postup (zrušení či změnu OOP) z moci úřední podle § 30 vodního zákona, a měl spolek vyrozumět, jak s takovým podnětem naložil (zda shledal či neshledal důvody pro zahájení procesu přijetí opatření obecné povahy) a dostatečně přesvědčivě osvětlit právní a skutkový náhled vodoprávního úřadu na věc – k tomu srov. již odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2021, č.j. 54 A 99/2019-41, bod 31. KUSK nepovažuje za nutné se dále ke stížnosti na Ing. Rathouskou vyjadřovat. Dle KUSK v nynější situaci plně postačí výše uvedené úvahy pro všechny varianty obsahu podání spolku ze dne 7. 1. 2026.

11. Podnět spolku Mnichovickou krajinou, z.s. a podnět Karla Faita

Spolek a Karel Fait podali identický podnět k přezkumu obsahující námitky:

-a) Spolek požaduje zrušení článku III napadeného OOP a zachování původních podmínek pro ochranné pásmo 2. stupně stanovených v rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987. Spolek považuje OOP ze nepřezkoumatelné – neobsahuje úvahy, shrnuje jen postup a podklady. Vodoprávní úřad neodůvodnil, proč některé pozemky vyjmul z ochranného pásma 2. stupně (zóny infiltrace). Pozemky parc. č. 499/23, 508/2, 546, 554/5, 555/1, 555/3, 555/4, 626 se v k.ú. Mnichovice u Říčan nenachází. Spolek namítl, že není jasné, na základě jaké úvahy vodoprávní úřad dospěl k počtu 15 nových studní v osadě Koloděje. Dále spolek namítl,

že vodoprávní úřad připomínky vypořádal a rozhodl o námitkách, ale neuvedl k nim odůvodnění.

Dle KUSK působí sice podivně tvrzení v odůvodnění napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025, že nějaký neexistující pozemek (spolkem uváděné parc. č. 499/23, 508/2, 546, 554/5, 555/1, 555/3, 555/4) není zahrnut do OPVZ. Dle KUSK takové tvrzení ale nezpůsobuje nezákonnost OOP. Když pozemek neexistuje, nemůže být ani zahrnut, ani nezahrnut do OPVZ. Větší vada by byla, pokud by ve výroku OOP stanovujícím OPVZ byl zahrnut neexistující pozemek. KUSK doplňuje, že pozemek parc. č. 626 v napadeném OOP ani v písemnosti vodoprávního úřadu ze dne 10. 6. 2025 není uveden. KUSK k této námitce odkazuje na bod 7 tohoto OOP.

-b) Spolek považuje napadené OOP ze nezákonné, neboť příloha č. 1 a č. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon se vztahuje na stavby, ale nikoli na vodní díla (studny), u nichž zákon k odlišení, zda je, nebo není třeba povolení k záměru vodního díla, používá množství odebrané vody za stanovené období [příloha č. 2 odst. 1 písm. r) stavebního zákona]. Není možné, aby správní orgán stanovil bez zákonného podkladu, že nové studny mělčí než 3 m mohou být vystavěny bez povolení (výrok III bod 3 a contrario). O námitkách účastníků správní orgán má nezávisle rozhodnout, ne se o nich s namítnutem dohodnout (*„Na tomto jednání byly nahlas přečteny a projednány veškeré podané námitky a bylo dohodnuto, že bude opraven návrh zpracovatele a to v konkrétních bodech uvedených v protokolu pod č.j. 272550/2024 MURI/OVÚ/1132 ze dne 10.9.2024, který je nedílnou součástí spisu.“*).

KUSK uvádí, že v článku III bodu 3 napadeného OOP je uveden limit hloubky 3 m a v odůvodnění je odkaz na přílohu č. 1 a 2 nového stavebního zákona. Jde o odkaz na drobné stavby (*stavby nebo zařízení a jejich údržba – např. 1. stavba do 40 m² zastavěné plochy a do 5 m výšky s nejvýše jedním nadzemním podlažím, podsklepená nejvýše **do hloubky 3 m**, na pozemku rodinného domu nebo stavby pro rodinnou rekreaci, která souvisí s bydlením nebo rodinnou rekreací*) a jednoduché stavby [*a) stavby pro bydlení a rodinnou rekreaci, které mají nejvýše dvě nadzemní a jedno podzemní podlaží a podkroví nebo ustoupené podlaží; b) podzemní stavby do 300 m² zastavěné plochy a **do 3 m hloubky**, pokud nejde o stavby technické infrastruktury, c) stavby garáží do 5 m výšky s jedním nadzemním podlažím, podsklepené nejvýše **do hloubky 3 m***]. Spolek nesprávně chápe význam příloh k novému stavebnímu zákonu. Jakákoli studna (mělká studna i hluboká vrtaná, odběr pod i nad limit 6000 m³ za kalendářní rok nebo 500 m³ v každém měsíci kalendářního roku) potřebuje povolení záměru dle § 195 nového stavebního zákona. Vodoprávní úřad v napadeném OOP pouze umožnil realizovat studny do hloubky 3 m, ale k jejich vlastní realizaci - vybudování je samozřejmě nutné ještě obdržet povolení záměru dle § 195 nového stavebního zákona a rovněž i povolení k odběru vody dle vodního zákona.

KUSK ve formulaci citované spolkem nespátřuje nic závadného. Na veřejném projednání byly dle protokolu přečteny námitky a bylo dohodnuto, že se návrh RNDr. Datla upraví v konkrétních bodech. Vodoprávní úřad se touto formulací s osobami, které podaly námitky, nijak na vypořádání námitek nedohodl. Právě veřejné jednání slouží k tomu, aby se „jednotlivé strany“ konfrontovaly a návrh se projednal. Je věcí navrhovatele, zda návrh sám upraví. Důležité je, že správní orgán není návrhem vázán, může ho po patřičném

odůvodnění změnit, neboť on sám odpovídá za správnost vymezení ochranného pásma a jeho podmínek. Okruh těchto námitek má KUSK za nedůvodný.

-c) Spolek považuje za vnitřně rozporné čl. I bod 8, čl. I bod 10, čl. II bod 4 a 5.

KUSK v odkazech nevidí závadu. Dle čl. I bodu 8 jsou v OPVZ 1. stupně zakázány jakékoli činnosti porušující přirozený půdní a rostlinný kryt. Čl. I bod 10 stanoví, že v OPVZ 1. stupně platí i omezení v OPVZ 2. stupně. To znamená, že další omezení (neuvedená výslovně pro OPVZ 1. stupně) se přebírají ze 2. stupně: např. v zóně drenáže (čl. II bod 8) se zakazuje manipulace s odpady, proto je manipulace s odpady zakázána také v 1. stupni. Jakási kaskádovitost podmínek daná posledními body článku I a článku II neznamena, že „benevolentnější“ ustanovení ze vzdálenějšího pásma se přesunou do bližšího pásma. Tedy studny do 3 m jsou zakázány v OPVZ 2. stupně-zóně drenáže na základě čl. II. bodu 6. Tím a ještě čl. I bodem 8 jsou studny do 3 m zakázány i v OPVZ 1. stupně.

-d) Spolek uvádí výčet pozemků, které byly vyjmuty z OPVZ, ze strany 6 původního OOP ze dne 12. 5. 2025 a namítá v něm rozpory. Dle KUSK spolek však nepostřehl, že OOP ze dne 12. 5. 2025 bylo změněno „písemností označenou opravné OOP“ ze dne 10. 6. 2025. KUSK jinak k výčtu na straně 6 napadeného OOP odkazuje na bod 7 výše.

-e) Spolek namítá, že vodoprávní úřad porušil § 172 odst. 5 větu čtvrtou správního řádu. Pokud vodoprávní úřad vyhověl námitce Romana Valenty a povolil v ochranném pásmu 2. stupně nové studny, měl zjistit stanovisko města Mnichovice a vlastníků pozemků v místní části Koloděje. V původním znění návrhu opatření obecné povahy byl stanoven zákaz nových studní. Výstavba nových studní může ovlivnit vydatnost stávajících zdrojů pitné vody. Dle komentáře KOPECKÝ, M., STAŠA, J., BALOUNOVÁ, J., MALAST, J., POUPEROVÁ, O., KOPECKÝ, P., ADAMUSOVÁ, Z. Správní řád: Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer: „*Správní orgán má zjistit stanovisko této osoby, lze vyložit, že ještě před rozhodnutím o námitce, toto stanovisko tak bude jedním z podkladů pro rozhodnutí.*“. Pozemky dosud zastavěné nejsou v napadeném OOP zohledněny. Voda z jejich studní (ručně kopané do 5 m) není pitná. Pitnou vodu musí dovážet. Napadené OOP neřeší jejich právo na pitnou vodu, omezení jejich odběrů a přednostní právo na prohloubení svých studní a velice nevyrovnaným způsobem zohledňuje zájem developera na výstavbě oněch 15 studní. Před vydáním napadeného OOP měla proběhnout pasportizace.

KUSK této námitce dává zapravdu a odkazuje na bod 7 tohoto OOP.

-f) Spolek přiložil vyjádření Ing. Martina Špačka a oprávněné osoby dle zákona č. 100/2001 Sb. Ing. Romana Kováře (vliv výstavby studní na pěti pozemcích manželů Valentových na stav obojživelníků) a písemnost Mgr. Kateřiny Čihákové, Ph.D., botaničky Muzea Říčany (vliv pěti studní manželů Valentových na ekosystém mokřadních luk). Spolek uvádí, že 5. 12. 2025 nabyla účinnosti změna č. 1 územního plánu města Mnichovice. Tato změna je v rozporu s napadeným OOP. Obyvatelé (435) města Mnichovice podepsali petici proti povolení studní.

KUSK tyto námitky (i zbývající v podnětu a zde dosud necitované) nepovažuje za relevantní a nebude se k nim více vyjadřovat. Rozhodný je právní a skutkový stav v době vydání napadeného OOP. Ochrana přírody je jen vedlejší produkt ochranného pásma vodního zdroje – to je stanoveno pro ochranu vodního zdroje dle vodního zákona, nikoli pro ochranu rostlin a živočichů dle zákona o ochraně přírody a krajiny.

12. Podnět města Mnichovice

Město Mnichovice požaduje zrušení naposledy vloženého ustanovení o 15 studnách hlubších než 3 m, které považuje za nezákonné a věcně nesprávné. Namítá, že vodoprávní úřad nedostatečně vyhodnotil hydrologickou situaci v lokalitě. Město Mnichovice se dlouhodobě potýká s nedostatkem vody. Nové studny povolené v napadeném OOP mohou být příčinou přímého ohrožení kvality a množství podzemní vody v městských studnách. Napadené OOP námitky města Mnichovice opomíjí. Město Mnichovice nesouhlasí s 15 studnami. Není známo, proč bylo zrovna 15 studní povoleno. Právě 15 studní navrhl RNDr. Jerie. Vodoprávní úřad vyhověl investorovi. Měla by být provedena pasportizace stávajících studní. Město Mnichovice nemá kontrolní mechanismy ke způsobu využití vody odebrané z individuálních studní. Město Mnichovice má za to, že je nutné řešit situaci zákazem realizace jakýchkoli nových studní tak, jak bylo uvedeno v návrhu OOP. Město Mnichovice upozornilo, že realizace nových studní může mít vliv na mokřadní louky.

KUSK ke všem výtkám odkazuje na bod 7 a 10 výše.

Nad rámec nutného odůvodnění si KUSK neodpustí poznámku: pokud město Mnichovice zamýšlí ochranu vodního zdroje provádět důrazně⁷, může konat i tak, jak doporučila ČGS – např. se pokusit zajistit převod vody z náhonu do Struhařovského potoka a sledovat průtok vody ve Struhařovském potoce. KUSK opakuje, že město Mnichovice může kdykoli podat k vodoprávnímu úřadu návrh (přezkoumatelný, tj. srozumitelný a odůvodněný - dostatečně promyšlený a vyargumentovaný) na změnu OPVZ – tedy i podmínek využití pozemků v ochranném pásmu 2. stupně – zóně infiltrace.

13. Rozhodnutí o námitkách

Manželé v námitkách ze dne 30. 6. 2026 nesouhlasí s návrhem OOP ze dne 22. 5. 2026. Manželé navrhují zastavení přezkumného řízení, nebo zrušení napadeného OOP. Dle nich nejsou dány podmínky pro vedení tzv. zkráceného přezkumného řízení (a dokonce ani přezkumného řízení obecně). Napadené OOP není v rozporu se zákonem, a pokud by snad z procesních důvodů, které KUSK uvádí, mělo být, pak by bylo možné uvažovat jen o zrušení celého napadeného OOP, nikoliv jen jeho části. Návrh OOP ze dne 22. 5. 2026 nepřipustným způsobem omezuje vlastnické právo manželů k jejich pozemkům, když jim reálně na dobu neurčitou znemožňuje výstavbu studní, a proto významně komplikuje zásobování rekreačních objektů pitnou vodou. Vodovod se v lokalitě nenachází a ani v budoucnu nacházet nemá.

Manželé odůvodnili námitky v pěti bodech:

⁷ Město Mnichovice mohlo požádat vodoprávní úřad o prodloužení lhůty k doložení vyjádření k námitkám a nemuselo podat vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025 ihned 15. 4. 2025, když zamýšlelo se obrátit na ČGS již dne 6. 5. 2025, tedy ještě před vydáním napadeného OOP. Písemnost ČGS je datovaná 11. 9. 2025, město Mnichovice samo mohlo podat návrh na změnu napadeného OOP k vodoprávnímu úřadu či mohlo podat podnět k přezkumu ke KUSK dříve než 30. 3. 2026 – stalo se tak dokonce později, než učinil spolek již 16. 3. 2026. Územní plán je přijímán v samostatné působnosti. Je tedy odpovědností města Mnichovice, že nyní „problematické“ pozemky zahrnuje do zastavitelného území.

-bod č. 1): Manželé namítají, že KUSK vede tzv. zkrácené přezkumné řízení, přestože pro to nejsou splněny podmínky. S ohledem na skutečnosti uvedené v odůvodnění návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 je zcela vyloučeno, aby nebylo nutné provádět ve věci dokazování. Dle manželů KUSK činí úvahy, které nelze uskutečnit bez provedení dokazování. Dle manželů KUSK na vyjádření ČGS rozsáhle odkazuje a primárně z něj dovozuje důvody, pro něž je nutné zrušit část výroku III. odst. 3 napadeného OOP. Dle manželů KUSK provádí rozsáhlé dokazování, neboť činí (nesprávná) skutková zjištění z vyjádření ČGS. Pokud by chtěl KUSK provést důkaz vyjádřením ČGS, musel by dle manželů KUSK zahájit nezkrácené přezkumné řízení. Dle manželů se KUSK na straně 35 návrhu ze dne 22. 5. 2026 vymlouvá, že nezkrácené přezkumné řízení nelze stihnout. Dle manželů tvrzené věcné vady napadeného OOP nejsou zřejmé přímo ze spisového materiálu. Dle manželů KUSK pro zahájení přezkumného řízení vyžadoval vysvětlení účastníků řízení postavené na vyjádření ČGS.

-bod č. 2): Pokud KUSK napadá závěr vodoprávního úřadu o možnosti realizovat stavbu 15 studní hlubších než 3 metry v zóně infiltrace, napadá tím věcnou správnost napadeného OOP, nikoliv zákonnost. KUSK uvedl, že úvaha vodoprávního úřadu o počtu studní (15) je seznatelná z podkladů pro vydání napadeného OOP. Tedy napadené OOP je v této části dostatečně odůvodněno a je přezkoumatelné. Dle manželů KUSK na základě písemnosti ČGS (kterou ovšem nelze dokazovat), dovozuje, že byl nedostatečně zjištěn stav věci. To ovšem není to, co KUSK vytýká nebo může vytýkat. Je zřejmé, že nedostatečné zjištění stavu věci dovozuje KUSK z písemnosti ČGS. Dle manželů KUSK tak ve skutečnosti vytýká věcnou nesprávnost napadeného OOP. Vodoprávní úřad disponoval dostatečnými podklady k vydání napadeného OOP (i znaleckým posudkem RNDr. Slouky z ledna 2024 a vyjádřením RNDr. Jerieho z března 2025 – jsou přiloženy k námítkě), tyto podklady zhodnotil a dospěl k závěru, že 15 studní v zóně infiltrace umístit lze, aniž by to ohrožovalo jakost či množství podzemních vod. Jeho úvahu přitom sám KUSK považuje za plně přezkoumatelnou. Pokud by snad měla být tato úvaha nesprávná (což manželé rozporují), pak nejde o vadu nezákonnosti, nýbrž o vadu věcné nesprávnosti, a přezkumné řízení z tohoto důvodu vést nelze. KUSK návrhem OOP ze dne 22. 5. 2026 zavádí zákaz stavby studní, neboť si musí být vědom, že studna o hloubce max. 3 m nebude schopna zásobovat nemovitosti vodou. Ostatně právě proto byl zvolen limit 3 m pro zemní práce, s nímž KUSK nemá žádné problémy – do této hloubky totiž nemá dojít ke styku podzemních vod s umístěnými objekty (a tedy ani k potenciální přímé kontaminaci podzemních vod) a takto hluboká studna tak bude jen suchou jámou. Je absurdní, pokud KUSK tvrdí, že výstavbu studní nezakazuje a že by manželé měli zvážit výstavbu studny s hloubkou do 3 metrů, když mu musí být skutečnosti týkající se zvolení limitu 3 m pro zemní práce známy. Dále manželé přejímají námítky vznesené již před vodoprávním úřadem. Dle manželů je průměrný denní dlouhodobý odběr z městských studní 2,4 l/s. Manželé uvádí, že z městských studní je průměrně odebíráno 2,4 l/s, 207 m³/den, 6 316 m³/měsíc, 75 788 m³/rok. Jde o množství výrazně pod limitem povoleného odběru (Q prům. 3,5 l/s, Q max. 5,25 l/s, Qmax. měs 13.608 m³ a Q max. rok 163.000 m³). Všechny „potenciální“ nové individuální odběry v zóně infiltrace mohou dosáhnout max. výše 0,069 l/s, což je jak z hlediska odebíraného množství, tak dopadů na povolené množství absolutně nevýznamné. I pokud by snad měl být do budoucna využíván

celý povolený limit městských studní, je pro věc podstatné, že maximální povolený odběr z městských studní jistě není roven celkovému množství podzemních vod, které lze v předmětné lokalitě odebrat, a že není reálné, aby do městských studní přitékala veškerá podzemní voda, která by byla či mohla být k dispozici pro odběr ze studní podatelů či jiných vlastníků rekreačních objektů v osadě Koloděje. Tím je plošný zákaz studní nepřiměřený svému cíli, a tedy by neprošel tzv. testem proporcionality užívaným Ústavním soudem při posuzování kolize základních práv a svobod, resp. při kolizi veřejného zájmu (na ochranu množství a kvality podzemních vod) a základního lidského práva či svobody (zde práva vlastnického). Předmětný zásah nesleduje legitimní cíl, když jeho záměrem je dle manželů primárně omezení zastavitelnosti stavebních pozemků v osadě Koloděje. I za předpokladu, že by manželé připustili, že cílem je skutečně toliko pouze ochrana vydatnosti a kvality vody v městských studních, což rozporují, není plošný zákaz studní vhodný, neboť bez ohledu na jeho přijetí či nepřijetí nedojde k úbytku vody v městských studních, který by nějakým způsobem ohrožoval dodávku vody z městských studní. Zároveň lze dostatečnou vydatnost městských studní zajistit i prostřednictvím jiných opatření upravených v rámci vodního zákona. S ohledem na tyto skutečnosti tak ani nemůže veřejný zájem v tomto případě převážet nad ochranou vlastnického práva manželů.

Městské studny S-1, S-2, S-3 nejsou jediným zdrojem pitné vody pro město Mnichovice, když je možné využívat také vodu z přívaděče ze Želivky.

I pokud by bylo možné písemnost ČGS provést k důkazu, vyplývá z něj, že lze akceptovat navrhované studny v chatové osadě Koloděje na cca 15 pozemcích, i s ohledem na částečné zásobování obecního vodovodu města Mnichovice z přívaděče Želivka a s ohledem na skutečnost, že se v dohledné době nepočítá s rozšířením vodovodu do výše uvedené chatové osady.

Výhrady KUSK týkající se údajné nutnosti pasportizace všech existujících a nových studní a jejich osazení vodoměry jsou výhradami týkajícími se věcné správnosti napadeného OOP, nikoliv zákonnosti. Vodoprávnímu úřadu není uloženo, aby takové kroky činil před přijetím OOP o ochranném pásmu vodního zdroje. Manželé nejsou odpovědní za situaci, že snad některé osoby zřídily na svých pozemcích studny bez povolení a/nebo měřidel. Není přijatelné, aby cizí nepovolený či nekontrolovaný odběr vylučoval možnost odběru povoleného a kontrolovaného. Má-li KUSK za to, že je pasportizace vhodným opatřením, může nanejvýš doporučit tuto pasportizace provést a až následně zahájit nové řízení o změně OOP s tím, že v mezidobí musí podle napadeného OOP povolit všechny odběry se souhlasným vyjádřením osoby s odbornou způsobilostí a s omezeným limitem odběrů.

-bod č. 3): Manželé mají za to, že napadené OOP není v rozporu s právními předpisy. Proto považují za nadbytečnou úvahu KUSK o poměření újmy, která by vznikla některému z účastníků změnou či zrušením OOP, s újmou, která by vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Újma vzniklá manželům a svěřenskému fondu jako vlastníkovu pozemku parc. č. 625 zrušením či změněním napadeného OOP je zjevně intenzivnější než újma, která by vznikla třetím osobám či veřejnému zájmu. Ochrana veřejného zájmu není absolutní a nemá vždy dostat přednost před individuálními právy či oprávněnými zájmy soukromých subjektů. Navíc právě manželé nabyli (resp. s ohledem na nový výklad rozhodnutí ONV ze dne 10. 7. 1987 si zachovali) v dobré víře právo postavit studnu, jehož realizaci

město Mnichovice, jakož i KUSK *bezdůvodně setrvale brání*. Dle manželů musí KUSK dle § 94 odst. 4 správního řádu přezkumné řízení zastavit, neboť by bylo zasaženo do práv manželů nabytých v dobré víře. Na pozemcích manželů nastane faktická i právní nemožnost zřídit studnu. Tato situace by dle manželů umožňovala domáhat se náhrady újmy dle § 30 odst. 10 vodního zákona, *tudíž manželé nemohou KUSK doporučit realizaci jím zvažovaného postupu*. Tvzení, že jde o dočasný stav, který nezabrání podatelům ve výstavbě, je tvrzením účelovým. Manželé nebudou v pozici, kdy by se mohli domáhat pasportizace všech studní a zahájení řízení o změně OOP o ochranném pásmu vodního zdroje. Předmětné kroky mohou trvat roky a manželé nad nimi nebudou mít žádnou kontrolu. Přitom při úplném zachování napadeného OOP budou manželé i jiní žadatelé o umístění studní nadále nuceni předložit souhlasné vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie. Proto ani nelze automaticky předjímat, že v oblasti bude zřízeno všech 15 studní. Navíc bude pro ně platit limit odběru do výše 100 l na osobu a den. Pro řešení sucha a pro předcházení suchu má navíc právní řád České republiky další právní nástroje obsažené ve vodním zákoně (§ 37, § 10, § 87k odst. 1 písm. b) a celou hlavu X). Ochrana veřejného zájmu je tak zajištěna dostatečně a zásah do práv nabytých v dobré víře nemůže být shledán jako přiměřený. Manželé rozporují závěr KUSK o tom, že zavedení zákazu výstavby studní nemá znaky libovůle a diskriminace, když je mu z předchozí činnosti známo, že o výstavbu nových studní budou reálně usilovat nanejvýš manželé a vlastník pozemku parc. č. 625. Navíc ani není nikde stanoveno, že předmětných 15 studní musí být zřízeno jen na pozemcích podatelů či na pozemku parc. č. 625. Tudíž ani ostatní vlastníci v osadě Koloděje nejsou nikterak diskriminováni či omezeni. Opačný závěr, který zdejší správní orgán činí na str. 34 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026, není ničím podložen.

-bod č. 4): Manželé vytýkají KUSK, že napadené OOP (ač je dle KUSK zatíženo procesními vadami) ruší jen ve vybrané části, nikoliv jako celek. Takový postup je dle manželů nepřipustný. Každý z výroků napadeného OOP upravuje komplexně podmínky pro výkon činností v ochranném pásmu vodního zdroje, nikoliv však zcela odděleně pro každou zónu či stupeň zvlášť – podmínky zóny infiltrace platí též pro zónu drenáže a ochranné pásmo 1. stupně, přičemž zároveň pro ochranné pásmo 1. stupně se uplatní i podmínky stanovené pro zónu drenáže. Nelze tak připustit rušení jen části příslušného výroku z důvodu procesní vady. Podmínky pro zónu infiltrace se vztahují na celé ochranné pásmo vodního zdroje.

Pokud byl nedostatečně zjištěn stav věci, nebylo možno vydat napadené OOP jako celek. Pokud není dostatečně zjištěn stav věci, nelze učinit žádná rozhodnutí. Jde-li o údajnou procesní vadu spočívající v tom, že měla být porušena procesní práva osob oprávněných k podání námitek či připomínek, je zřejmé, že pro tuto vadu by bylo nutné zrušit napadené OOP jako celek, neboť by vodoprávní úřad musel vydat opakovaný návrh znění OOP jako celek (nikoliv jen část, která se od předchozího projednání mění) a umožnit k němu jako k celku oprávněným osobám podávat námítky a připomínky. Byť KUSK *překvapivě přiléhavě* potvrzuje, že tvrzenou vadou nemohlo být dotčeno město Mnichovice, již nehodnotí věc správně, jde-li o vlastníky zastavěných pozemků v osadě Koloděje. K nim uvádí, že jsou dotčeni, protože nemohou prohlubovat své studny. Zmínka o možnosti prohloubení stávajících studní však byla z návrhu OOP odstraněna vodoprávním úřadem

již ve zveřejněném opakovaném návrhu OOP ze dne 14. 2. 2025. K této otázce se tak dotyční mohli vyjádřit dříve.

Vodoprávní úřad opomněl jednat s dotčenými orgány, a to s orgánem státní správy lesů a orgánem ochrany zemědělského půdního fondu, když jim údajně nezaslal ani jeden z návrhů OOP. Tuto vadu však nelze ve zkráceném přezkumném řízení odstranit, neboť nelze provádět dokazování. V důsledku existence této vady by bylo nutné zrušit napadené OOP jako celek, neboť by se předmětné orgány mohly vyjadřovat ke všem částem napadeného OOP, nikoliv jen k části, kterou KUSK navrhuje zrušit.

Pokud má KUSK za to, že napadené OOP není přezkoumatelné, jde-li o vymezení rozsahu jednotlivých stupňů a zón ochranného pásma, jedná se o vadu, u níž lze zvažovat toliko zrušení napadeného OOP jako celku, nebo jeho ponechání v platnosti beze změny. Negativní následky, jichž se KUSK obává, nastat nemohou.

-bod č. 5): Napadené OOP je výslovně označeno jako „Opatření obecné povahy o změně ochranného pásma vodního zdroje“. Každý z jeho tří výroků odkazuje na předchozí rozhodnutí ONV Praha-východ ze dne 10. 7. 1987 a mění jej (tedy neruší, což KUSK na str. 28 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 výslovně uvádí), jde-li o příslušné podmínky pro již zavedené zóny (byť je v důsledku změny legislativy nově nazývá jinak). Primárně se ovšem vychází z hranic jednotlivých pásem dle původního rozhodnutí ONV Praha-východ ze dne 10. 7. 1987, z čehož vyplývá, že základní struktura a koncept původního pásma hygienické ochrany zůstává zachována. Významné změny jsou přitom vzhledem ke stáří původního rozhodnutí vhodné, když např. předmětná směrnice č. 51/1979, na níž je odkazováno, byla zrušena a nahrazena vyhláškou č. 137/1999 Sb. Mírnější úpravy ve vymezení podmínek tedy v zásadě nebyly ani možné. Zcela evidentně se však navazuje na původní koncept a nezakládá se nové ochranné pásmo vodního zdroje. Předmět ochrany (tj. městské studny) je stále stejný. S ohledem na výše uvedené by v případě zrušení napadeného OOP jako celku došlo k obnovení rozhodnutí ONV Praha-východ ze dne 10. 7. 1987 a režimu ochrany podle něj. Skutečnost, že by to bylo v rozporu s představami osob, které daly k zahájení tohoto přezkumného řízení podnět, je zcela irelevantní a nemůže jít k tíži manželů. Skutečnost, že by opětovně došlo k zahrnutí některých pozemků do ochranného pásma vodního zdroje, není překážkou. Podstatná část běžných činností je podle rozhodnutí ONV Praha-východ ze dne 10. 7. 1987 realizovatelná (není zde stanoven limit 3 metrů hloubky pro zemní práce), což sám KUSK podrobně rozebírá na str. 7 až 10 Návrhu OOP. Navíc jde o omezení, která se již na pozemky v minulosti vztahovala, a jejich vlastníci s nimi museli počítat. Naproti tomu návrh OOP ze dne 22. 5. 2026 nově zcela blokuje výstavbu studní v oblasti a znemožňuje podatelům výkon jejich vlastnického práva.

Výrok:

Návrhům na zastavení přezkumného řízení, nebo zrušení napadeného OOP se nevyhovuje. Všem námitkám vzneseným manželi se nevyhovuje.

Odůvodnění:

KUSK k námitkám uvádí následující.

-k bodu č. 1) KUSK k nesplnění podmínek pro vedení zkráceného přezkumného řízení a manželi tvrzenému dokazování pomocí písemnosti ČGS uvádí následující.

KUSK nejprve popíše rozdíl zkráceného a nezkráceného přezkumného řízení. V klasickém „nezkráceném“ přezkumném řízení o správním rozhodnutí je nejprve usnesením zahájeno přezkumné řízení a až poté je vydáno přezkumné rozhodnutí. Ovšem i zde se soulad rozhodnutí s právními předpisy posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. V klasickém „nezkráceném“ přezkumném řízení se posuzuje spisový materiál a provádí se omezené dokazování, jehož smyslem je pouze posoudit stávající podklady pro vydání rozhodnutí. Ke zjištěným skutečnostem si může přezkumný správní orgán dále vyžádat vyjádření účastníků řízení, popř. správních orgánů, které ve věci rozhodovaly, popř. i dalších správních orgánů (srov. § 96 odst. 2 správního řádu a také např. Fiala Zdeněk a kol., Správní řád. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020 – stranu 599).

Dle § 98 správního řádu: *Jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3. Ve zkráceném přezkumném řízení se dokazování neprovádí, nelze proto v zásadě doplňovat správní spis. K přezkoumání správního rozhodnutí dochází za důkazní situace, která byla účastníkům správního řízení známa. Předpokladem zkráceného přezkumného řízení je, že porušení právního předpisu je zjevné ze spisového materiálu, není zapotřebí vysvětlení účastníků řízení a jsou splněny ostatní podmínky řízení (§ 94 až § 97 správního řádu) - srov. Fiala Zdeněk a kol., Správní řád. Praktický komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2020 – stranu 599. Ve zkráceném přezkumném řízení o správním rozhodnutí je přezkumné rozhodnutí pro účastníky řízení „blesk z čistého nebe“. K tomu lze pro názornost citovat rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2022, č.j. 55 A 33/2022-72, bod 31: „Soud předně uvádí, že při postupu dle § 98 správního řádu není třeba vysvětlení účastníků a dokazování se neprovádí. Z výše uvedeného vyplývá, že přezkoumávající správní orgán rozhoduje na základě spisové dokumentace s přihlédnutím k podnětu k zahájení přezkumného řízení, je-li podán. **Názor navrhovatele, že zkrácené přezkumné řízení nelze provést, přihlíží-li správní orgán k podnětu účastníků, nelze přijmout, jelikož by vylučoval vést zkrácené přezkumné řízení na základě podnětu, což je přitom jeden ze základních způsobů iniciace přezkumného řízení, které je zahajováno buď na základě podnětu, či z vlastní iniciativy správního orgánu. Ustanovení § 98 správního řádu je proto třeba chápat tím způsobem, že po obdržení podnětu a spisové dokumentace je správní orgán schopen rozhodnout, aniž by musel vyžadovat další vysvětlení od účastníků. Tato námitka není důvodná.**“.*

Dále se KUSK vyjadřuje k tomu, zda správní orgán má možnost volit mezi zkráceným a nezkráceným přezkumným řízením. Ačkoli je v § 98 správního řádu užito slovo „může“ provést zkrácené přezkumné řízení, nelze je chápat jako diskreční oprávnění. Je třeba je interpretovat jako založení zvláštní kompetence k provedení zkráceného přezkumu za specifických podmínek, které, jsou-li splněny, zakládají **povinnost** přezkumného orgánu tuto variantu použít – srov. Kopecký M., Správní řád: Komentář. Wolters Kluwer, 2022, dostupné v ASPI.

KUSK na straně 35 návrhu ze dne 22. 5. 2026 uvedl: „*Opomenutí dotčeného orgánu lze však napravit tím, že budou dodatečně vyžádána stanoviska opomenutých dotčených orgánů, z nichž vyplyne že, tyto dotčené orgány s přijatým řešením souhlasí – srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2010, č.j. 1 Ao 3/2010-161, č. 2186/2011 Sb. NSS. KUSK s ohledem na veřejný zájem na nutnosti mít alespoň nějaké OPVZ nyní celé napadené OOP neruší ve zkráceném přezkumném řízení (a nezahajuje ani „normální“ přezkumné řízení, které by se stěží dalo meritorně dokončit do konce lhůty 15 měsíců od nabytí účinnosti napadeného OOP-tedy do 30. 8. 2026) a volí cestu dodatečného dořešení před vodoprávním úřadem.*“ KUSK tedy pouze zdůraznil, že vede zkrácené přezkumné řízení (nikoli klasické nezkrácené přezkumné řízení), opomenutí dotčených orgánů nepovažuje za důvod pro rušení napadeného OOP a volí cestu umožněnou odkazovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu dodatečného dořešení absence stanovisek dotčených orgánů před vodoprávním úřadem. KUSK se v návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 rozhodně *nevymlouval* (jak tvrdí manželé), že nelze stihnout „klasické“ přezkumné řízení.

Pokud KUSK shledal naplnění podmínek pro zahájení zkráceného přezkumného řízení, musel ho zahájit.

Nad rámec nutného odůvodnění ještě KUSK popíše rozdíl zkráceného a nezkráceného přezkumného řízení u správního rozhodnutí a u opatření obecné povahy. KUSK odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2016, č.j. 5 As 85/2015-36, č. 3460/2016 Sb. NSS. Z pohledu možnosti dotčených osob vyjádřit se k věci je ve zkráceném přezkumném řízení velký rozdíl. Při zkráceném přezkumu správního rozhodnutí je přezkumné rozhodnutí pro účastníky správního řízení „blesk z čistého nebe“ a účastníci řízení mají možnost podat proti němu řádný opravný prostředek. Při zkráceném přezkumu opatření obecné povahy se usnesením zahájí přezkumné řízení a současně se zveřejní návrh výsledného opatření obecné povahy. Dotčené osoby tak k návrhu mohou podat námitky a připomínky. Rozdíl zkrácené a nezkrácené formy přezkumného řízení opatření obecné povahy je tedy v tom, zda se při jeho zahájení návrh výsledného přezkumného OOP zveřejní (zkrácené řízení) či nezveřejní (nezkrácené řízení; návrh výsledného OOP se zveřejní později). K tomu lze citovat rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2022, č.j. 55 A 33/2022-72, bod 21: „*Soud se se závěry shora uvedené judikatury ztotožňuje, jelikož nevidí žádného důvodu, proč by ve zkráceném přezkumném řízení nemohlo být přezkoumáváno i opatření obecné povahy. K tomu dodává, že argumentace navrhovatele je založena na tom, že ve zkráceném přezkumném řízení není prostor pro vyjádření dotčených osob. Zde však soud předesílá, že v souladu s § 174 správního řádu se úprava zkráceného přezkumného řízení uplatní toliko přiměřeně, přičemž nutnost umožnit dotčeným osobám vyjádřit se k věci není na překážku přiměřené aplikovatelnosti § 98 správního řádu (k průběhu zkráceného přezkumného řízení viz body 26-28 rozsudku). Soud tak shrnuje, že i při přezkumu opatření obecné povahy je možné postupovat cestou zkráceného přezkumného řízení, a námitka navrhovatele proto není důvodná. Na okraj soud poznamenává, že rozdíl mezi řádným a zkráceným přezkumem opatření obecné povahy není natolik výrazný, jako je tomu v případě přezkumu rozhodnutí, a to i s ohledem na povinnost zachovat procesní práva dotčených osob.*“.

Pokud manželé tvrdí, že KUSK dokazuje pomocí písemnosti ČGS, zřejmě návrh OOP ze dne 22. 5. 2026 špatně přečetli. KUSK v bodě 4 (označeném Skutečnosti nastalé

po vydání napadeného OOP ze dne 12. 5. 2025) písemnost ČGS cituje jako skutečnost nastalou po vydání v OOP, neboť byla přiložena ke všem třem podnětům k zahájení přezkumného řízení. Dále KUSK písemnost ČGS zmínil na straně 49 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 s poznámkou „zcela nad rámec nutného odůvodnění“. Pokud by tento odstavec v návrhu ze dne 22. 5. 2026 nebyl uveden, nic by se nestalo, resp. nemělo by to žádný dopad na ostatní části návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026. KUSK v tomto odstavci pouze poukázal na to, že ČGS má shodný názor jako KUSK: před povolením 15 nových studní je nutno provést revizi všech stávajících studní. Dále KUSK poukázal na to, že ani písemnost ČGS nevysvětluje, proč město Mnichovice neodebíralo či neodebírá povolené množství vody a dále zda (a jak) 15 nových studní hlubších než 3 m ne/bude prohlubovat nedostatek vody pro městské studny – tedy to, v čem KUSK shledal jednu z nezákonností napadeného OOP danou nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku důvodů pro povolení 15 nových studní. Dále KUSK písemnost ČGS zmínil na straně 51 (jde jen o příklad toho, že v lokalitě Koloděje existují mělké studny do 3 m, což ani nikdo nezpochybňuje; pokud by tento příklad nebyl v návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 zmíněn, opět by se nic nestalo). Další zmínka písemnosti ČGS je na straně 49 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026, kde KUSK popisuje postup k budoucí možné realizaci hlubokých studní a zmiňuje doporučení ČGS provést bilanci povodí jímacího území Struhařov. Nejde tedy o dokazování, ale o doporučení, co se má v budoucnosti provést. Poslední zmínka o písemnosti ČGS je na straně 56, kde KUSK uvedl opět „zcela nad rámec nutného odůvodnění“ poznámku směrem k městu Mnichovice a doporučil konat v budoucnosti tak, jak naznačila ČGS (pokusit se o převod vody z náhonu a sledovat průtok vody ve Struhařovském potoce). Rozhodně tedy KUSK na písemnost ČGS v návrhu ze dne 22. 5. 2026 ani v tomto výsledném OOP (který přejímá návrh ze dne 22. 5. 2026) rozsáhle neodkazuje, jak tvrdí manželé. KUSK písemností ČGS nedokazuje. KUSK písemnost ČGS nepoužívá jako důkaz k tomu, aby mohl konstatovat nezákonnost napadeného OOP.

KUSK *nevyžadoval vysvětlení účastníků řízení postavené na písemnosti ČGS*. Podnět k zahájení přezkumného řízení podaly tři subjekty. KUSK je nevyzýval k jakémukoli vysvětlení. KUSK jejich podání (jakoukoli část či jakoukoli přílohu) ani nepoužil jako důkaz pro zjišťování nezákonnosti napadeného OOP.

KUSK nezákonnost spatřuje ve dvou procesních vadách [zkrácení práv dle § 36 odst. 3 správního řádu osob oprávněných k podání námitek a připomínek (nebyly zpraveny o vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025), porušení § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu)] a dále v nedostatečném zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, neboť závěr o možnosti realizovat 15 studní hlubších než 3 m je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Všechny tyto vady jsou patrné již ze spisového materiálu. Nebylo nutné vysvětlení „účastníků“. KUSK dokazování v návrhu neprováděl a ani nyní ve výsledném OOP ho neprovádí. KUSK upozorňuje, že i v „klasickém“ nezkráceném přezkumném řízení se provádí pouze omezené dokazování a vychází se ze skutkového stavu v době vydání napadeného rozhodnutí či opatření obecné povahy. KUSK by ani v nezkráceném přezkumném řízení nemohl dokazovat nezákonnost napadeného OOP pomocí písemnosti ČGS. KUSK není známo, co míní manželé tím, že KUSK v návrhu ze dne 22. 5. 2026 *činí úvahy, které nelze uskutečnit bez provedení dokazování*. KUSK pouze postupuje dle správního řádu, když vede

zkrácené přezkumné řízení. Dle KUSK jsou splněny všechny podmínky pro zkrácené přezkumné řízení (k ostatním podmínkám viz bod 8 a 9 tohoto OOP).

KUSK tak může shrnout, že všechny dílčí námitky shledal nedůvodnými.

-k bodu č. 2) Manželé namítají, že KUSK přezkoumává nejen zákonnost napadeného OOP, ale i jeho věcnou správnost.

KUSK k této námitce uvádí následující.

KUSK ve třetím kroku algoritmu shledal dvě procesní pochybení zakládající nezákonnost napadeného OOP: zkrácení práv dle § 36 odst. 3 správního řádu osob oprávněných k podání námitek a připomínek (nebyly zpraveny o vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025), porušení § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu.

KUSK ve čtvrtém kroku algoritmu zkoumal napadené OOP z hlediska jeho rozporu se zákonem – hmotným právem. KUSK uvedl v této části více okruhů: 1) splnění limitu vodního zákona pro minimální odběr, aby vůbec mohlo být OPVZ stanoveno, 2) srozumitelnost napadeného OOP, 3) dostatek důvodů napadeného OOP, 4) splnění zásady materiální pravdy – tedy, zda byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Zákonností se rozumí soulad s právními předpisy, zatímco nesprávné může být například rozhodnutí o uložení pokuty sice v rámci zákonné sazby, ale nebude např. odpovídat okolnostem daného případu. KUSK upozorňuje, že rozdíl mezi zákonností a správností je posunut v důsledku základních zásad činnosti správních orgánů upravených v § 2 až § 8 správního řádu. Tedy i porušení některé ze základních zásad je nezákonností. Možnost v přezkumném řízení zkoumat, zda správní orgán zjistil dostatečně skutkový stav věci, není vyloučena – srov. k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2016, č.j. 5 As 203/2015-141, č. 3454/2016 Sb. NSS.

O věcné správnosti lze hovořit jen tam, kde má správní orgán prostor pro správní uvážení, věcná správnost není totéž co zákonnost (srov. § 89 odst. 2 správního řádu), ani nejde o synonymum k dostatečně zjištěnému skutkovému stavu – dostatečně zjištěný skutkový stav je totiž, jak vyplývá z § 3 správního řádu, jedním z kritérií zákonnosti správního rozhodnutí (srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2020, č.j. 6 As 148/2020-28, č. 4075/2020 Sb. NSS – bod 15). KUSK zkoumal pouze soulad s právními předpisy, nikoli věcnou správnost napadeného OOP.

KUSK v napadeném OOP nenalezl úvahu pro možnost povolení zrovna 15 nových studní hlubších než 3 m (počet nových studní – číslo 15). Na straně 42 návrhu ze dne 22. 5. 2026 KUSK napsal, že úvahu pro číslo 15 nalezl až v podkladech napadeného OOP – tedy ve spisu vodoprávního úřadu (ve vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025, které přebírá úvahy manželů a RNDr. Jerieho: jde o rozdělení pozemků manželů a svěrenského fondu na menší části). S odkazem na judikaturu správních soudů KUSK uvedl, že takový postup (nalezení části odůvodnění OOP v jeho podkladech, nikoli v něm samotném) je možný. KUSK neřešil věcnou správnost – tedy zda 10, 15 či 20 studní. KUSK hledal a našel pouze odůvodnění čísla. Současně KUSK uvedl, že *jiná je však otázka, zda je toto odůvodnění souladné s jinými podklady ve spisu a zda byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci – tedy zda vodoprávní úřad mohl v OOP v osadě Koloděje „povolit“ 15 nových studní hlubších než 3 m – k tomu viz níže.*

Jakýkoli akt veřejné správy musí být přezkoumatelný – tedy srozumitelný a odůvodněný (srov. pro správní rozhodnutí relevantní § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní

řád správní: „*Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*“).

KUSK se v návrhu ze dne 22. 5. 2026 dále zaměřil na zjištění dostateku důvodů, zda lze povolit 15 nových studní v osadě Koloděje. To úzce souvisí s tím, zda byl dostatečně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (to je jedna ze základních zásad správního řádu). KUSK na straně 47 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 popsal chronologicky tvrzení RNDr. Datla. Vodoprávní úřad při formulaci bodu III odst. 3 opsal poslední vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025.

Je patrné, že závěr o nesrozumitelnosti (odklon RNDr. Datla od původního tvrzení o důvodu malého odběru z městských studní) a závěr o nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů možnosti povolit 15 nových studní hlubších než 3 m (jak 15 nových studní hlubších než 3 m ovlivní povolený odběr podzemní vody pro město, a to zejména v situaci, kdy je/byl nedostatek vody tak, že město nemohlo odebrat ani povolené množství vody) byl učiněn KUSK pouze na základě spisového materiálu. KUSK k těmto závěrům písemnost ČGS vůbec nepoužil, ani nepotřeboval. KUSK dokonce zcela nad rámec nutného odůvodnění na straně 49 návrhu (převzato i do tohoto výsledného OOP) uvedl, že ani písemnost ČGS přesně nevysvětluje, proč město Mnichovice neodebíralo či neodebírá povolené množství vody a dále zda (a jak) 15 nových studní hlubších než 3 m ne/bude prohlubovat nedostatek vody pro městské studny.

KUSK nenalezl dostatek důvodů pro povolení 15 nových studní a dostupnosti vody (zejména v situaci, kdy není vysvětlen odklon od původního tvrzení RNDr. Datla o důvodu nedostatku vody v městských studních) ani z pohledu požadavku revize všech studní v osadě Koloděje, který vznesli sami manželé a RNDr. Jerie. Ti v námitkách ze dne 11. 4. 2024 a při veřejném projednání dne 10. 9. 2024 (viz stranu 13 a 14 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026) požadovali vyhodnotit celkový odběr vody v osadě Koloděje (vodoprávní úřad v napadeném OOP k této námitce uvedl, že tam předložený návrh OOP obsahuje všechny náležitosti stanovené zákonem a vyhláškou). Dle KUSK je ale tento požadavek naprosto logický. KUSK se s ním bezvýhradně ztotožňuje. Pokud je v městských studnách málo vody, že nelze ani odebrat povolené množství (to tvrdil RNDr. Datel v prvním, druhém a třetím návrhu) a není vysvětleno zamlčení v posledním vyjádření z dubna 2025, pro úvahy o povolení nových studní je nutno nejprve zjistit, kolik vody vlastně v území je. Tedy jinými slovy: „udělat pořádek“ v lokalitě Koloděje a provést bilanci povodí jímacího území Struhařov. K tomu lze odkázat na stranu 47 až 49 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026, převzatou i do tohoto výsledného OOP.

Manželé nepochopili argumentaci KUSK, když ten pouze hledal dostatek důvodů a srozumitelnost odůvodnění (bezrozpornost) pro možnost povolení oněch 15 studní a to, zda byl dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Manželé nerozlišili to, k čemu KUSK našel dostatečné odůvodnění v podkladech založených ve spisu k napadenému OOP (k číslu 15), od toho, k čemu KUSK nenalezl dostatek důvodů (k možnosti povolit 15 nových studní) a v čem KUSK shledal nesrozumitelnost a nedostatek důvodů (3-krát původní tvrzení RNDr. Datla o nedostatku vody jako důvodu pro nevyužití celého povoleného množství k odběru a následně v jeho posledním návrhu z dubna 2025 zamlčení tohoto důvodu a připuštění možnosti zvětšení odběru až na onen povolený za současného konstatování,

že 15 studní neovlivní stávající malé odběry z městských studní a musí být chráněna kapacita pro celý povolený odběr z městských studní).

KUSK učinil úvahy k tomu, co je nutno provést pro povolení oněch 15 studní, aby mohl provést test proporcionality. Výtky manželů k nutnosti těchto úvah jsou tak zcela liché.

Citaci námitek vznesených před vodoprávním úřadem (na straně 4 až 7 námitek ze dne 30. 6. 2025) směrem k plošnému zákazu studní nepovažuje KUSK za relevantní námitku k návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026. KUSK jako dozorčí orgán zkoumá pouze zákonnost napadeného OOP, nikoli jeho správnost. KUSK není tím, kdo má primárně stanovovat ochranná pásma vodních zdrojů. KUSK ani nemá kompetenci zahajovat nové řízení o změně OOP. Jinak KUSK odkazuje na test proporcionality v bodě 9 tohoto OOP.

K námitce, že studna do 3 m na pozemku manželů bude suchá jáma, KUSK odkazuje na bod č. 3). K námitce, že město Mnichovice může využívat vodu z přivaděče z Želivky, KUSK uvádí následující. Želivka není vlastní zdroj vody města Mnichovice, tudíž musí za tuto odebranou vodu město Mnichovice platit. Studny S1, S2 a S3 jsou vlastní zdroje vody města Mnichovice. Za jeho využití nemusí město Mnichovice platit (vyjma poplatku za odběr vody dle § 88 vodního zákona). Je tedy plně pochopitelné, že město Mnichovice (ač je připojeno na Želivku) má zájem na ochraně těchto svých studní. Připojení na Želivku jako další zdroj vody pro město není důvod pro rezignaci na ochranu stávajících studní.

Pokud se manželé odkazují na písemnost ČGS v tom, že lze akceptovat navrhované studny, KUSK musí upozornit, že ČGS akceptaci podmiňuje provedením evidence a revize všech studní v OPVZ 2. stupně včetně revize povolení k odběru. Výtky manželů směrem k úvahám KUSK o nutnosti pasportizace studní považuje KUSK za liché. Pasportizaci studní a odběrů požadovali manželé v námitkách vznesených již před vodoprávním úřadem. KUSK napadené OOP (a podklady ve spisu) zkoumal i z hlediska toho, jak se vodoprávní úřad vypořádal s touto námitkou. Nadto výsledné úvahy jsou podkladem pro test proporcionality. KUSK vůbec neuvažoval o nutnosti osazení studní vodoměry – i zde tedy manželé nepozorně přečetli návrh ze dne 22. 5. 2026. KUSK „se zastal“ již v návrhu ze dne 22. 5. 2026 na straně 48 a 49 manželů v tom, že (zejména, když je kapacita vody „na hraně“) při revizi stávajících studní by se eliminovaly nepovolené stavby a nepovolené odběry.

KUSK tak může shrnout, že všechny dílčí námitky shledal nedůvodnými.

-k bodu č. 3) Manželé popisují svou újmu.

Dle KUSK manželé nepochopili, co znamená v čl. III bodu 3 písm. a) napadeného OOP, že nové studny se budou nacházet uvnitř zastavitelného území. Rušené ustanovení se vztahuje výlučně k pozemkům manželů a svěrenského fondu, nikoli k ostatním pozemkům v osadě Koloděje (srov. bod č. 4). KUSK nepřihlíží k předchozí své činnosti, neboť v přezkumném řízení pouze zkoumá soulad napadeného OOP s právními předpisy. Není pravdivé tvrzení manželů, že ostatní vlastníci v osadě Koloděje nejsou diskriminováni či omezeni. Rušené ustanovení totiž založilo nerovnost v tom, že si stávající vlastníci nemohou své studny prohloubit či postavit hlubokou studnu jako náhradu za mělkou stávající studnu, zatímco manželé a svěrenský fond si mohou postavit hluboké studny.

Návrh OOP ze dne 22. 5. 2026 – resp. první věta čl. III bodu 3 napadeného OOP zakazuje jakékoli zemní a stavební práce s výjimkou prací s maximálním hloubkovým dosahem

3 m. Povoleny jsou tedy v celé infiltrační zóně (v zastavitelném i dosud zastavěném území) studny do 3 m. V tom jsou si vlastníci všech pozemků v celé infiltrační zóně rovni. Limit 3 m byl odůvodněn RNDr. Datlem tak, že do této hloubky je možné realizovat naprostou většinu běžných stavebních prací a zároveň jde o hloubku, která **významněji nenarušuje režim podzemních vod** (RNDr. Datel tedy nezmiňuje vysokou či nízkou hladinu podzemní vody a vyhnutí se styku podzemních vod s umístěnými objekty či případnou přímou kontaminací podzemních vod). Není pravda, že hladina vody se na všech pozemcích v infiltrační oblasti nachází hlouběji než 3 m (srov. např. i písemnost ČGS zmiňující studnu na pozemku parc. č. 665/16 hloubkou 2,71 m, kde je výška vodního sloupce cca 1,90 m). Manželé argumentují pouze svou pozicí. KUSK na straně 51 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 konstatoval, že zrušením ustanovení o 15 studnách je způsobena újma manželům a svěrenskému fondu. KUSK na straně 51 a 52 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 uvedl, že manželé dosud o studny do 3 m nejevili zájem, a dále uvedl obecnou úvahu (jistě platnou i pro pozemky manželů), že je předpoklad, že takto mělké studny nikdo chtít nebude (obecně je v mělkých studnách málo vody, která v posledních letech stejně ubývá, podatel podnětu spolek Mnichovickou krajinou, z. s. zmiňuje problémy s právě s mělkými studnami), a proto „povolení“ mělkých studní ve zbytku čl. III bodu 3 nemůže nijak výrazně ovlivnit městské studny S1, S2 a S3. KUSK tedy připustil možnost, že manželé na svých pozemcích nevybudují studny mělké než 3 m. KUSK také uvedl, že cesta pro realizaci 15 nových hlubokých studní není dosud uzavřená. Po zjištění a vyhodnocení důvodu, proč město Mnichovice neodebíralo či neodebírá povolené průměrné množství vody, provedení revize studní a odběrů v osadě Koloděje a bilanci povodí jímacího území Struhařov, v kladném případě buď může město Mnichovice podat návrh na změnu OPVZ, nebo může změnu začít projednávat z moci úřední vodoprávní úřad; v negativním případě stejně nebudou moci být hluboké studny realizovány. KUSK v úvaze o proporcionalitě také zmínil i to, že vlastníkům za prokázané omezení užívání pozemků a staveb v OPVZ (např. absolutní nemožnost postavit chatu) náleží náhrada od města Mnichovice.

Dále KUSK upozorňuje, že revizi lokality Koloděje opakovaně navrhovali sami manželé – viz bod 3 tohoto OOP. Revize je věcí k tomu příslušného správního orgánu – vodoprávního úřadu a stavebního úřadu. Revize se vztahuje k 27 rekreačním objektům. To není zase tak velké číslo pro provedení revize. KUSK si je vědom toho, že manželé nebudou v pozici, kdy by rychlost revize měli možnost ovlivnit. Avšak KUSK upozorňuje, že dle § 30 odst. 11 vodního zákona za prokázané omezení užívání pozemků manželům náleží náhrada od města Mnichovice. Nedojde-li o poskytnutí náhrady k dohodě, rozhodne o jednorázové náhradě soud. Prodlužováním nově nastalého stavu se finanční náhrada jen bude zvyšovat. Město Mnichovice tak je samo motivováno na co nejrychlejší zjištění skutečného stavu věci (bilance povodí jímacího území Struhařov, revize lokality Koloděje a zjištění, proč dosud neodebíralo celé povolené množství vody z městských studní). KUSK připouští, že město Mnichovice také není v pozici, kdy by rychlost revize mohlo ovlivnit, ale je alespoň v pozici navrhovatele OOP stanovujícího OPVZ. Má tak samo zájem na dostatečném (a co nejrychlejším) zjištění stavu věci.

Podmínku ukotvenou v čl. III bodu 3 písm. d) napadeného OOP (*Odběr bude povolen a realizován jen na základě **souhlasného vyjádření osoby s odbornou způsobilostí v oboru hydrogeologie**, z něž vyplýne, že povolením vrtu či studny **nedojde k ovlivnění vydatnosti**,*

jakosti a zdravotní nezávadnosti podzemních vod jímáných z městských studní S-1, S-2 a S-3. Toto vyjádření se bude opírat o analýzu dopadu nového odběru na hydrologickou bilanci území, se zvláštním zřetelem k situaci v době sucha, a stanoví potřebné podmínky odběru (limit odebíraného množství, případně minimální hladina.) nelze dle KUSK považovat za dostatečnou, neboť dosud nebyla provedena revize osady Koloděje a bilance povodí jímacího území Struhařov. Jinak řečeno: nejprve je nutno zjistit, kolik vody je v osadě Koloděje dostupné, nepovolené studny zjistit a odstranit. Zjistit, zda/kolik vody po odečtení všech povolených odběrů (tedy nejen dosud reálně odebíraného množství z městských studní) zbývá, a toto zbylé množství dle klíče naznačeného na straně 48 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 „rozdělit“ v opatření obecné povahy upravujícím ochranné pásmo vodního zdroje. Teprve po provedení těchto kroků je možno vydat OOP. Pokud na někoho voda nezbude, když jeho pozemek je zahrnut v územním plánu do zastavitelného území, má nárok na náhradu od města Mnichovice (viz § 30 odst. 11 vodního zákona).

Dále KUSK poukazuje na to, že RNDr. Jerie vypracoval vyjádření přiložené k námitkám vzneseným v průběhu procesu přijímání napadeného OOP i ke studnám na pozemcích manželů. KUSK se k věcné správnosti těchto vyjádření dosud nevyjadřoval. KUSK nyní uvádí, že tato vyjádření předložená v průběhu procesu přijímání napadeného OOP neobsahují bilanci dostupnosti podzemní vody a opomíjí skutečnost, že pozemky manželů se nacházejí v hydrogeologickém povodí městských studní. KUSK tak může usoudit, že RNDr. Jerie straní manželům (srov. i písemnost ČGS na straně 19, kde ČGS argument o opačném břehu Struhařovského potoka ve vyjádření RNDr. Jerieho označila za irelevantní a dále vytkla, že RNDr. Jerie neuvádí relevantní argument ve formě bilance přírodních zdrojů podzemní vody a celkových povolených odběrů podzemní vody v povodí městských studní.). Nelze tak vyloučit předložení zaujatého hydrogeologického vyjádření v případném budoucím správním řízení.

Manželé zmiňují pro řešení **sucha a předcházení suchu** právní nástroje, a to § 37, § 10 a § 87k odst. 1 písm. b) a celou hlavu X vodního zákona. Dle nich je jimi ochrana veřejného zájmu dostatečně zajištěna a zásah do práv nabytých v dobré víře není přiměřený. Předně KUSK musí oponovat - pro stanovení OPVZ či ve správním řízení o povolení odběru vody není možné uvažovat pouze o nástrojích pro řešení „sucha“. KUSK považuje odkaz na § 10 a § 87k odst. 1 písm. b) a celou hlavu X vodního zákona za zcela mylný. V § 10 vodního zákona je stanoveno, že oprávněný k odběru podzemní vody v celkovém množství alespoň 1000 m³ vody v kalendářním roce nebo 100 m³ vody v kalendářním měsíci musí měřit objem odebrané vody. Studna pro zásobování vodou rekreačního objektu zcela jistě nebude dosahovat takto velkého odběru. Ustanovení se na studny manželů nevztahuje. V § 87k odst. 1 písm. b) (potažmo v celé hlavě X) vodního zákona je stanovena kompetence krajské a ústřední komise pro sucho v případě, že je vyhlášen stav nedostatku vody, povolená nakládání s vodami bez náhrady upravit, omezit nebo zakázat. KUSK však musí uvést, že toto ustanovení se vztahuje pouze na období, kdy je vyhlášen stav nedostatku vody. Tato kompetence je mimo vyhlášený stav nedostatku vody svěřena dle § 109 odst. 1 vodního zákona vodoprávnímu úřadu pro případy, kdy je např. přechodný nedostatek vody nebo je-li ohroženo zásobování obyvatelstva vodou. Jde o mimořádné opatření pro „krizové“ stavy. V nynějším případě však vůbec nejde o řešení krizových stavů. OOP stanovující OPVZ je dokument, který má právě předejít tomu, aby v okolí vodního zdroje (městských

studní) byly „zbytečně“ budovány studny, u kterých by se muselo přistupovat k omezení či zakázání odběru dle § 109 odst. 1 vodního zákona. Dále KUSK musí zdůraznit, že rušené ustanovení je diskriminační vůči vlastníkům okolních pozemků, kteří se ani k němu nemohli před vodoprávním úřadem vyjádřit. Dále KUSK musí upozornit na to, že není přezkoumatelný závěr o možnosti povolit 15 studní hlubších než 3 m. V nastalé situaci KUSK (je dozorčí orgán, nikoli odvolací) zrušil ustanovení o 15 studnách.

Dle § 37 vodního zákona vodoprávní úřad stanoví minimální hladinu podzemních vod. Dle KUSK jde o opatření, které stanovil vodoprávní úřad v rušeném ustanovení o 15 studnách (viz poslední větu citace výše), proto KUSK odkazuje na odůvodnění výše k tomu, proč nelze podmínky stanovené v napadeném OOP považovat za dostatečné.

Zásah do práv nabytých v dobré víře (v podobě zrušení ustanovení o 15 studnách) je dle KUSK přiměřený, a to i z důvodu, že není zajištěna ochrana veřejného zájmu jinými prostředky (tedy ani těmi, které zmínili manželé).

K poznámce, že KUSK až v návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 připustil možnost postavit studny dle rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987, KUSK uvádí následující. Oprávněnou úřední osobou v odvolacích řízeních ve věci studní a povolení k odběru vody na pozemcích manželů byla Ing. Dana Hesová, oprávněnou úřední osobou v řízení o přezkumu napadeného OOP je Mgr. Ing. Jiřina Václavíková. KUSK (Mgr. Ing. Jiřina Václavíková) v návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 svůj „nový“ názor podrobně vysvětlil na straně 8 a 9. Manželé k námitce podjatosti přiložili rozhodnutí KUSK ze dne 16. 1. 2024, kde je uvedeno: *„V podkladech pro rozhodnutí o stanovení ochranného pásma je v části pro PHO 2. stupně uvedeno, že na území vnější části pásma hygienické ochrany 2. stupně není dovolena důlní činnost, těžba kamene, veškeré zemní práce, vrty, hloubení příkopů, kanalizace, žádné instalace podzemních potrubí.“* V podkladech pro rozhodnutí či pro OOP lze hledat pouze důvody pro výrok, nikoli části samotného výroku. Výrok rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 v části stanovující podmínky využití pozemků v ochranném pásmu a dokonce ani odůvodnění tohoto výroku se na písemnost „Návrh pásem hygienické ochrany kopaných studní S1, S2 a S3 – revize“ vypracovanou v listopadu 1986 (která zakazuje budovat vrty) vůbec neodkazuje. Působí podivně, že ONV Praha-východ do výroku rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 nepřevzal původní návrh z listopadu 1986 zakazující vrtané studny. Platí ovšem presumpce zákonnosti a správnosti rozhodnutí, resp. opatření obecné povahy. Manželé k námitce podjatosti přiložili rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 4. 6. 2024, kde na straně 5 je uvedeno: *„Z textu rozhodnutí o stanovení pásma hygienické ochrany přímo nevyplývá, že revize návrhu ochranného pásma byla zohledněna při vydávání rozhodnutí. Avšak vzhledem k datu vypracování revize (listopad 1986), tedy cca půl roku před vydáním tohoto rozhodnutí, lze předpokládat, že návrh revize byl součástí spisové dokumentace a podkladem pro vydání rozhodnutí. V návrhu revize je stanoveno, že „není zde dovolena důlní činnost, těžba kamene, veškeré zemní práce, vrty, hloubení příkopů, kanalizace, žádné instalace podzemních potrubí“ a „nová výstavba se povolí pouze, pokud budou provedena opatření, kterými se vyloučí možnost znečištění podzemních vod“. Byť zde není výslovně uvedeno, že není dovoleno hloubení studní, je zřejmé, že cílem návrhu bylo vyloučit činnosti, které by mohly mít vliv na zdroje v ochranném pásmu, a hloubení studní právě takovou činností je. Bylo tedy zcela namístě posoudit vliv navržené studny na zdroje v ochranném pásmu. A na základě tohoto posouzení zhodnotit, zda navržená opatření vylučují možnost znečištění podzemních*

vod, a záměr povolit nebo nepovolit. Vodoprávní úřad si za účelem takového zhodnocení vyžádal dodatek k vyjádření osoby s odbornou způsobilostí. V dodatku vyjádření osoby s odbornou způsobilostí z května 2023 je navržen seznam podmínek, kterými bude vodní zdroj ochráněn. Vodoprávní úřad navržené podmínky převzal do svého rozhodnutí vodoprávního úřadu, a lze tedy konstatovat, že byla splněna podmínka nutnosti opatření, kterými se vyloučí možnost znečištění podzemních vod.“. Z citovaného rozhodnutí je patrné, že dokonce i MZe považovalo písemnost „Návrh pásem hygienické ochrany kopaných studní S1, S2 a S3 – revize“ za relevantní zdroj podmínek pro povolení studny. Manželé se měli bránit dříve zastávanému názoru pomocí opravných prostředků a zejména sami si měli povšimnout důvodu vadnosti předchozího názoru KUSK. Důvod vadnosti původního názoru (zřejmě) poprvé zazněl až v návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 (ani MZe v rozhodnutí ze dne 4. 6. 2024 ho neodhalilo). Změnu názoru či výkladu (v nyní řešeném případě na možnost realizovat studny dle rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 oproti předchozím správním řízením) nelze považovat za ojedinělou – srov. např. relativně běžné změny výkladu právních předpisů správními soudy – viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 7. 2015, č.j. 6 Afs 202/2014-25, č. 3304/2015 Sb. NSS: „*Judikatorní změna či ustálení právního názoru nepředstavují novou skutečnost či důkaz zakládající důvod pro obnovu řízení dle § 117 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu.*“.

Manželé nedoporučují správnímu orgánu (KUSK) realizaci zvažovaného postupu, neboť by se mohli domáhat náhrady újmy dle § 30 odst. 10 vodního zákona. Dle KUSK je toto nedoporučení zcela nemístné. KUSK možnost náhrady újmy sám zmínil. KUSK nevidí důvod, proč by manželům náhrada nemohla být poskytnuta. Manželé touto námitkou chrání finanční zájmy města Mnichovice. To ale rozhodně není kritérium pro zkoumání rozporu napadeného OOP s právními předpisy či kritérium pro test proporcionality.

Dle manželů jim a svěřenskému fondu vznikne újma nejcitelnější. Tato jejich újma je dle nich zjevně intenzivnější než újma, která by vznikla třetím osobám či veřejnému zájmu. Dle manželů má proto KUSK dle § 94 odst. 4 správního řádu přezkumné řízení zastavit.

KUSK nejprve cituje § 94 odst. 4 správního řádu: „*Jestliže po zahájení přezkumného řízení správní orgán dojde k závěru, že ačkoli rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právním předpisem, byla by újma, která by jeho zrušením nebo změnou vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu, řízení zastaví.*“.

Manželé se mýlí v tom, jaké újmy se mají posuzovat dle citovaného ustanovení. Posoudit se má újma, která vznikne manželům při zrušení ustanovení o 15 studnách, a na druhé straně újma, která již vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Neposuzuje se tedy na oné druhé straně újma, která by vznikla třetím osobám či veřejnému zájmu v případě zrušení ustanovení o 15 studnách. Dále KUSK upozorňuje, že citované ustanovení nevyžaduje prostý nepoměr újmy, ale dokonce zjevný nepoměr újmy. Musí tedy jít o vyšší stupeň nepoměru. KUSK připustil, že manželům (a jedině jim a svěřenskému fondu) vznikne újma v souvislosti se zrušením ustanovení o 15 studnách. Vlastníci okolních pozemků neměli možnost se k poslednímu vyjádření RNDr. Datla vyjádřit. Vodoprávní úřad na ně nakonec zcela zapomněl, ač k prvnímu návrhu RNDr. Datla měl požadavek na možnost prohloubení stávajících studní. Vlastníci okolních pozemků si tak hluboké studny nemohou postavit. Zrušením ustanovení o 15 studnách tak bude nastolena rovnost v nemožnosti budovat nové hluboké studny. Závěr

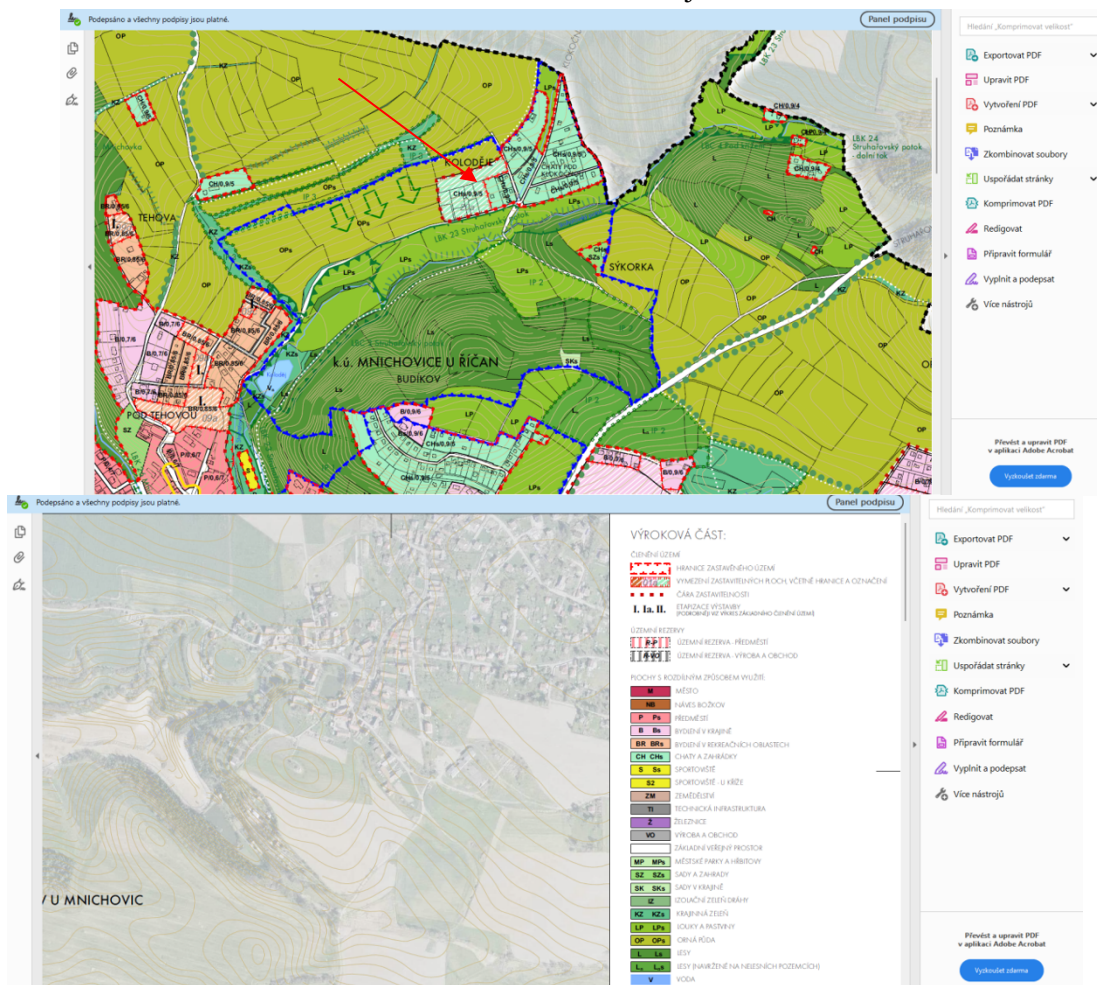
o přípustnosti 15 studní je nepřezkoumatelný. Nebyl ani dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Pokud není dostatečně zjištěn stav věci, je dle KUSK v souladu se zásadou prevence, zásadou předběžné opatrnosti a zásadou ochrany podzemní vody dostupné pro zásobování obyvatelstva namísto nepovolit hluboké studny nikomu (ani manželům a svěrenskému fondu, ani vlastníkům stávajících mělkých studní). Po zjištění skutečného stavu (viz výše) může město Mnichovice podat návrh na změnu OPVZ (pokud bude moci být realizováno 15 studní a prohloubení stávajících mělkých studní), případně může změnu OPVZ z moci úřední začít projednávat vodoprávní úřad. Nadto manželům musí být jejich újma (např. při nemožnosti postavit chatu) kompenzována – viz § 30 odst. 11 vodního zákona. KUSK má za to, že újma způsobená manželům a svěrenskému fondu není ve **zjevném** nepoměru k újmě, která vznikla opomenutým osobám oprávněným podat námitky či připomínky a veřejnému zájmu na úseku ochrany kvantity podzemní vody pro vodní zdroj určený pro veřejné zásobování. Dle KUSK tak není namísto zastavení přezkumného řízení dle § 94 odst. 4 správního řádu.

K myšlence manželů, že město Mnichovice nechce projednat nový návrh na OPVZ před vodoprávním úřadem z důvodu nedůvodnosti jeho námitek a pouze usiluje o přezkumné řízení, KUSK uvádí následující. Podnět k přezkumnému řízení podaly tři subjekty, nikoli tedy pouze město Mnichovice (to bylo dokonce až druhé v pořadí). Výtku směrem k určité laxnosti města Mnichovice uvedl sám KUSK na straně 56 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026. KUSK zdůrazňuje, že podatelé podnětů (tedy ani město Mnichovice) si nevšimli procesních vad a ani toho, že nepřezkoumatelnost závěru o možnosti povolit 15 hlubokých studní je patrná již ze spisu a k jejímu zjištění není písemnost ČGS vůbec potřebná.

KUSK tak může shrnout, že všechny dílčí námitky shledal nedůvodnými.

-k bodu č. 4) K rozporování procesních vad, tvrzené kaskádovitosti podmínek v ochranných pásmech (podmínky v zóně infiltrace se vztahují na celé ochranné pásmo vodního zdroje), k nemožnosti vlastníků okolních pozemků vyjádřit se k nemožnosti prohloubení studní KUSK uvádí následující.

Rušené ustanovení se vztahuje výlučně k pozemkům manželů a pozemku svěrenského fondu. Dále KUSK uvádí screenshot hlavního výkresu územního plánu města Mnichovice (dostupný zde: Platný územní plán - úplné znění po změně č. 1: Město Mnichovice), ze kterého je patrné, že v celém OPVZ se nachází zastavitelné území pouze na pozemcích manželů a svěrenského fondu (světle zelené šrafování, pro větší názornost dodána červená šipka). Zastavitelné území na jiných pozemcích v OPVZ není stanoveno.

Rušené ustanovení o 15 studnách se tak nevztahuje na celou infiltrační zónu, ale jen na pozemky manželů a svěřenského fondu. Ostatní ustanovení výroku III napadeného OOP se vztahují na celou infiltrační zónu. Argumenty manželů, že toto ustanovení nelze oddělit od zbytku výroku III a že toto ustanovení je přenositelné i pro zónu drenáže a pro 1. stupeň OPVZ, jsou tak mylné.

KUSK setrval na zjištění procesních vad - porušení § 36 odst. 3 správního řádu a § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu (viz bod 5 tohoto OOP – 3. krok algoritmu). Naposledy vodoprávním úřadem zveřejněný návrh OOP v zóně infiltrace zakazoval jakékoli zemní, vrtné, kopné a stavební práce s výjimkou prací s maximálním hloubkovým dosahem 3 m a dále zakazoval umístění nových studní. Napadené OOP v zóně infiltrace zakazuje jakékoli zemní, vrtné, kopné a stavební práce s výjimkou prací s maximálním hloubkovým dosahem 3 m, výslovně povoluje vrtané či kopané studny hlubší než 3 m na pozemcích manželů a svěřenského fondu a implicitně povoluje studny mělké než 3 m kdekoli v zóně infiltrace. Toto ustanovení bylo do napadeného OOP převzato z vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025 (vypořádávající tehdy vznesené námitky manželů), které vodoprávní úřad nezveřejnil na úřední desce a neumožnil se k němu komukoli vyjádřit. Jak KUSK uvedl v bodě 5 tohoto OOP, obsah „nové“ vložené části o 15 studnách je totiž v podstatě změnou „nezastavitelnosti“ na „zastavitelnost“ dosud nezastavěných pozemků manželů a svěřenského fondu oproti předchozímu návrhu. Jde ovšem i o založení nerovnosti – zůstává nemožnost vybudovat novou hlubokou studnu na pozemcích stávajících rekreačních objektů (nelze tedy postavit novou hlubokou studnu jako náhradu za stávající mělkou či stávající mělkou studnu prohloubit). Zejména však 15 nových studní znamená zásah do množství vody přitékající do studní S1, S2 a S3, jde tedy i o zásah do veřejného zájmu na zásobování obyvatel vodou

ze zdroje pro vodovod pro veřejnou potřebu. Dle KUSK byli zkráceni na svých právech vlastníci (zejména okolních) nemovitostí – v územním plánu označených za zastavěné, neboť nemohli brojit ve svých námitkách proti poslednímu vyjádření RNDr. Datla - možnosti realizovat v osadě Koloděje 15 nových studní hlubších než 3 m a nemožnosti prohloubit své vlastní studny; naopak proti jiným podmínkám v napadeném OOP (i ve výroku III) mohli brojit již dříve. Dále byli zkráceni všichni, kdo mohli podat připomínky (tj. ti, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohou být přímo dotčeny opatřením obecné povahy – tedy posledně doplněnou možností realizovat nové studny). Dle KUSK tak byli zkráceni na svých právech i „prostí“ obyvatelé města Mnichovice, kteří v důsledku 15 nových studní mohou být omezeni v zásobování vodou ze studní S1, S2 a S3.

Dle KUSK došlo i k porušení § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu. Vyřízení poslední vznesené námítky manželů před vodoprávním úřadem vedlo k založení nerovnosti. Změna u vlastníků pozemků v lokalitě Koloděje nastala tak, že poslední návrh zakazoval studny, napadené OOP povoluje mělké studny do 3 m. Změna u manželů a svěřenského fondu nastala tak, že poslední návrh zakazoval studny, napadené OOP povoluje hluboké studny. Změna pro okolní vlastníky je nepatrná (z 0 m na 3 m), změna pro manžele a svěřenský fond značná (z 0 m na více než 3 m). Dle KUSK nelze tvrdit, že změna pro okolní vlastníky je *zjevně v jejich prospěch* (mělké studny již mají, hluboké postavit nemohou). Dle KUSK řešení poslední námítky manželů před vodoprávním úřadem vedlo k řešení, které přímo ovlivnilo oprávněné zájmy vlastníků okolních pozemků v lokalitě Koloděje. KUSK upozorňuje, že § 172 odst. 5 zmiňuje pouhé „oprávněné zájmy“, nikoli „práva“. Jistě má každý zájem (tedy i vlastníci okolních pozemků) na tom, aby orgán veřejné moci neporušoval zásadu rovnosti práv (viz např. čl. 1 odst. 1 větu první Listiny základních práv a svobod). Dle KUSK tak došlo k porušení § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu.

KUSK ještě dodává, že vodoprávní úřad v řízení o vydání napadeného OOP původně na vlastníky stávajících studní co do možnosti prohloubení mělkých studní pamatoval (v písemnosti ze dne 30. 6. 2023), při nezveřejnění poslednímu vyjádření RNDr. Datla a změně navrhovaného OOP však na ně zapomněl.

K argumentu, že KUSK měl zrušit napadené OOP jako celek, neboť by vodoprávní úřad musel vydat opakovaný návrh znění OOP jako celek (nikoliv jen část, která se od předchozího projednání mění) a umožnit k němu jako k celku oprávněným osobám podávat námitky a připomínky, KUSK uvádí, že právě tato rušená část je plně oddělitelná od zbytku napadeného OOP a pouze k této části OOP neměly osoby oprávněné k podání námitek a připomínek možnost se vyjádřit. Není tedy v žádném případě dán důvod pro rušení jiných částí napadeného OOP spočívající v tom, že se k němu tyto osoby nemohly vyjádřit.

K argumentu, že osoby oprávněné k podání námitek se k nemožnosti prohloubit své vlastní studny mohly vyjádřit dříve, protože to již dříve bylo navrženo, KUSK uvádí následující. Tyto osoby se k plošnému zákazu (jak pro ně, tak pro manžele a svěřenský fond) v celé zóně infiltrace mohly vyjádřit již dříve. Tato podmínka však byla změněna na základě vyjádření RNDr. Datla, které přineslo nerovnost v možnosti realizovat hluboké studny. Tyto osoby se tedy nemohly vyjádřit k „nové“ podmínce, že v zastavitelném území (což jsou výlučně pozemky manželů a svěřenského fondu) lze stavět hluboké studny, zatímco oni si nemohou hlubokou studnu postavit. KUSK tak námitku považuje za nedůvodnou.

K tvrzení manželů, že procesní vadu opomenutí svou dotčených orgánů nelze napravit ve zkráceném přezkumném řízení, KUSK uvádí následující. KUSK s odkazem na judikaturu správních soudů zvolil dořešení tohoto opomenutí tím, že budou vodoprávním úřadem dodatečně vyžádána stanoviska dotčených orgánů, která budou souhlasná. KUSK v návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 naznačil i postup pro případ, že by dodatečně vyžádaná stanoviska byla nesouhlasná. KUSK sám žádný dotčený orgán s žádostí o stanovisko neoslovil. KUSK nehodlal dokazování (ani v této dílčí otázce) provádět. Manželé zjevně vůbec nepochopili podstatu argumentace KUSK – zejména možnost danou odkazovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 9. 2010, č.j. 1 Ao 3/2010-161, č. 2186/2011 Sb. NSS dořešit věc před vodoprávním úřadem. Opomenutí dvou dotčených orgánů není (ani to KUSK neuvedl v návrhu ze dne 22. 5. 2026) v přezkumném řízení důvodem pro rušení celého napadeného OOP či jakékoli jeho části. Námitka je dle KUSK zcela nedůvodná.

Manželé tvrdí, že pokud nebyl dostatečně zjištěn stav věci, nelze vydat žádné rozhodnutí. KUSK k tomu uvádí, že nedostatečné zjištění stavu věci shledal v souvislosti s právě rušeným bodem III odstavcem 3 napadeného OOP. Pokud lze toto ustanovení oddělit od zbytku OOP, není důvod pro rušení zbytku OOP. Není rozhodně ani namístě toto ustanovení ponechat, neboť nedostatečné zjištění stavu věci souvisí s dostatkem vody pro městské studny a právě na dostatku vody v nich je veřejný zájem. Pokud není dostatečně zjištěn stav věci, je dle KUSK v souladu se zásadou prevence, předběžné opatrnosti, ochrany podzemní vody dostupné pro zásobování obyvatelstva namístě nepovolit hluboké studny nikomu (ani manželům a svěrenskému fondu, ani vlastníkům stávajících mělkých studní). Dle KUSK je námitka nedůvodná.

KUSK se níže v bodu č. 5) vyjadřuje k námitce, že nepřezkoumatelnost napadeného OOP co do vymezení stupňů a zón ochranného pásma měla vést ke zrušení napadeného OOP jako celku nebo jeho ponechání beze změny.

KUSK tak může shrnout, že všechny dílčí námitky shledal nedůvodnými.

-k bodu č. 5) K názoru manželů, že zrušením napadeného OOP by obživlo rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 KUSK také odkazuje na bod 5 a bod 7 tohoto OOP. Dále se KUSK vyjadřuje též k tomu, proč „znovu-stanovení“ OPVZ v lokalitě Tehov považuje za nepřipustné.

KUSK upozorňuje, že uvažoval o zrušení celého napadeného OOP pouze v souvislosti s opomenutím dvou dotčených orgánů a dále v souvislosti s úvahami o nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost co do výčtu pozemků v OPVZ a tvrzení o tom, že první i druhé pásmo jsou vymezeny stejně jako v roce 1987 – viz bod 7 – 4. krok algoritmu přezkumu, tedy nikoli v souvislosti s 15 studnami uvedenými v bodu III odstavci 3 napadeného OOP (o které mají zájem manželé).

Napadeným OOP došlo k vyjmutí některých pozemků, které byly v roce 1987 zařazeny do ochranného pásma 2-b (jde o lokalitu Tehov, kde Ing. Tomáš Havlíček a Ing. Arch. Jana Havlíčková v námitce ze dne 12. 4. 2024 brojili proti tehdy navrhovanému zakazu nových studní). KUSK v bodu 5 podrobně popsal strukturu napadeného OOP a strukturu rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987. Napadené OOP nemá pouze tři výroky, jak uvádí manželé. Výroková část je mnohem širší – včetně výčtu pozemků náležejících do ochranného pásma. KUSK uvedl na straně 10 návrhu OOP a na straně 7 tohoto OOP scan výřezu plánu původního

OPVZ: z něj vyplývá, že v napadeném OOP došlo ke změně rozsahu OPVZ – jak prvního stupně, tak druhého stupně-zóny drenáže a dále i zóny infiltrace (rozšíření o pozemek parc. č. 788/2 a zmenšení o celou lokalitu Tehov). Napadené OOP tak přináší změnu jak rozsahu původního OPVZ (nově stanovuje výčet pozemků, které do OPVZ náleží), tak změnu podmínek využití pozemků v OPVZ.

Není tedy pravdivé tvrzení manželů, že v napadeném OOP se vychází z hranic jednotlivých pásem dle původního rozhodnutí z roku 1987. Navazující větu uváděnou manželi „z čeho vyplývá, že základní struktura a koncept původního pásma hygienické ochrany zůstává zachována“ považuje KUSK za částečně nepravdivou (územní rozsah i podmínky byly změněny) a částečně mimoběžnou (koncept = tedy, co má OOP obsahovat, je stanoven v § 30 odst. 3, 5, 6, 10 vodního zákona: podstatou jakéhokoli OOP stanovujícího OPVZ je stanovení územního rozsahu a činností poškozujících nebo ohrožujících vydatnost, jakost nebo zdravotní nezávadnost vodního zdroje, které nelze v tomto pásmu provádět, a technických opatření a popřípadě způsobu a doby omezení užívání pozemků a staveb). K námitce, že předmět ochrany (městské studny) je stále stejný, navazuje se na původní koncept a nezakládá se nové ochranné pásmo vodního zdroje KUSK odkazuje na bod 5 a dále uvádí paralelu s územním plánem. Předmět starého územního plánu a nového územního plánu je stejný – je jím regulace stejného území (analogicky v nynějším případě tedy regulace území kolem stejných studní). I v územním plánování se má zachovat určitá kontinuita. I nový územní plán navazuje na starý územní plán. KUSK uvedl v bodě 5 tohoto OOP: materiálně jde o nové OPVZ, nikoli o změnu; ovšem formálně rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 nebylo zrušeno, a jde tak o změnu OPVZ.

S odkazem na judikaturu správních soudů KUSK v bodě 5 a také v bodě 7 uvedl důsledky obou dvou náhledů. V případě materiálního náhledu by původní rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 neobživovalo a ochranná pásma by vůbec nebyla stanovena (to KUSK považuje za krajně nevhodné z důvodu veřejného zájmu na stanovení OPVZ). V případě formálního náhledu by původní rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987 obživovalo a ochranná pásma by byla stanovena: bylo by možné vrtat jakkoli hluboké studny kdekoli v ochranném pásmu-zóně infiltrace, ale zároveň by došlo k rozšíření ochranného pásma-zóny infiltrace na pozemky v Tehově, kde od 30. 5. 2025 již vůbec žádné ochranné pásmo není. Opětovné rozšíření OPVZ by bylo k újmě vlastníků pozemků v Tehově. Dále musí KUSK upozornit na rozsah a typ vyjmutých pozemků (jde např. o chaty, lesy, louky) různých vlastníků. KUSK zásadně nesouhlasí s tvrzením manželů, že „opětovné“ rozšíření ochranného pásma v Tehově není na újmu tamním vlastníkům. Nyní jsou vlastníci v Tehově zcela bez omezení (mohou např. používat jakákoli hnojiva, pesticidy, odpadní vody z čistírny odpadních vod mohou být zasakovány do vod podzemních, budovat studny bez omezení daných OPVZ apod.). Ostatně sami manželé uvádějí „podstatná část běžných činností“. Vlastníci v Tehově jsou nyní právě bez omezení i v těch neběžných činnostech a malé (dle manželů „nepodstatné“) části běžných činností. Argument manželů, že vlastníci v Tehově v minulosti byli omezeni, považuje KUSK za nemístný. Pokud bylo zjištěno (nikdo to v průběhu řízení nerozporoval – ani město Mnichovice), že není třeba v lokalitě Tehov vůbec žádné omezení, je nepřípustné ho tam „znovu stanovit“. I pokud by KUSK nadále zastával původní názor (že studny nelze budovat v OPVZ dle původního rozhodnutí ze dne 10. 7. 1987), rozhodl by stejným způsobem z důvodu zásahu do práv vlastníků pozemků v Tehově. KUSK může uzavřít, že v případě

obou dvou náhledů při zrušení celého OOP jde značnou újmu buď způsobenou veřejnému zájmu na stanovení alespoň nějakého OPVZ, nebo vlastníkům pozemků nyní mimo OPVZ. KUSK proto nepřistoupil ke zrušení celého napadeného OOP. Dle KUSK je zrušení celého napadeného OOP naprosto nepřipustné.

Proto KUSK v souladu se zásadou minimalizace zásahu zvolil nejmírnější řešení - tedy „hokej v pozemcích“ způsobující nesrozumitelnost napadeného OOP napravit změnou napadeného OOP: do výroku napadeného OOP doplnil tři chybějící pozemky ve výčtu pozemků v OPVZ a zrušil odstavec na straně 6 napadeného OOP obsahující neúplný výčet pozemků vyřazovaných z OPVZ (tedy výčet pozemků v lokalitě Tehov). K vadě opomenutí dvou dotčených orgánů viz bod č. 4).

KUSK nevidí důvod pro manželi navrhované ponechání napadeného OOP bez korekce „hokeje v pozemcích“. Manželé požadují, aby OPVZ bylo stanoveno jako „ementál s ostrůvky“, kde OPVZ není stanoveno. Dle KUSK je jejich návrh (eufemisticky označeno) zjevně nerozumný.

KUSK ještě doplňuje, že vůbec neargumentuje tím, co by bylo v souladu či v rozporu s představami podatelů podnětu k zahájení přezkumného řízení (jak se snaží dovodit manželé). KUSK na straně 30 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 uvedl: „*KUSK si dovolí pochybovat o tom, zda oba dva nastíněné případy jsou to, co podatelé podnětu požadují.*“. KUSK na patřičném místě vyjádřil jen pochybnosti o představách podatelů podnětů, ostatně k jejich podnětům se vyjádřil v bodě 11 a 12 návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026 i tohoto OOP. KUSK rozhodně neopírá argumenty pro nevhodnost zrušení celého OOP o představy podatelů podnětů.

KUSK tak může shrnout, že všechny dílčí námitky shledal nedůvodnými.

Poučení:

Dle § 172 odst. 5 věty páté správního řádu se proti rozhodnutí o námitkách nelze odvolat.

14. Závěr

KUSK dospěl k závěru, že porušení právního předpisu je zjevné z předloženého spisového materiálu. Jde o porušení procesních práv osob oprávněných k podání námitek a připomínek (nebyly zpraveny o vyjádření RNDr. Datla z dubna 2025), porušení § 172 odst. 5 věty čtvrté správního řádu a nedostatečné zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (závěr o možnosti realizovat 15 studní hlubších než 3 m v zastavitelném území osady Koloděje je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů). Proto KUSK přistoupil ke zrušení čl. III bodu 3 napadeného OOP – vyjma první věty.

Dále KUSK zjistil, že výroková část napadeného OOP neobsahuje kompletní výčet pozemků, na kterých je (a má být dle mapy) stanoveno ochranné pásmo vodního zdroje 2. stupně-zóna infiltrace. Na těchto pozemcích bylo již v roce 1987 stanoveno pásmo hygienické ochrany 2. stupně-vnější. S ohledem na to, že napadené OOP není vydáno v rámci výkonu samostatné působnosti, ale v rámci výkonu přenesené státní správy, přistoupil KUSK k jeho částečné změně, a to doplněním chybějících tří pozemků.

Dále KUSK zjistil, že výčet pozemků na straně 6 napadeného OOP (pozemky, které již nejsou v ochranném pásmu vodního zdroje 2. stupně-zóně infiltrace) je nadbytečný, neúplný a přináší nesrozumitelnost (rozpor s mapou a výčtem pozemků v ochranném pásmu

vodního zdroje 2. stupně-zóně infiltrace ve výroku napadeného OOP). Proto KUSK přistoupil ke zrušení tohoto výčtu.

Námítky manželů ze dne 30. 6. 2026 shledal KUSK nedůvodnými, proto setrval na návrhu OOP ze dne 22. 5. 2026.

KUSK doplňuje, že dle § 174 odst. 2 správního řádu *účinky rozhodnutí v přezkumném řízení nastávají ode dne jeho právní moci*. Toto ustanovení je nutno vykládat tak, jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v bodu 54 rozsudku ze dne 27. 7. 2016, č.j. 5 As 85/2015-36, č. 3460/2016 Sb. NSS: účinky tohoto výsledného opatření obecné povahy nastanou za přiměřeného použití § 73 odst. 1 správního řádu jeho oznámením (tj. patnáctý den po dni vyvěšení na úřední desce KUSK).

Poučení

Podle § 173 odst. 2 správního řádu nelze proti opatření obecné povahy podat opravný prostředek. Obecně dle § 173 odst. 1 správního řádu opatření obecné povahy nabývá účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení veřejné vyhlášky. Účinky tohoto výsledného opatření obecné povahy nastanou za přiměřeného použití § 73 odst. 1 správního řádu jeho oznámením (tj. patnáctý den po dni vyvěšení na úřední desce KUSK) – srov. bod 54 rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2016, č.j. 5 As 85/2015-36, č. 3460/2016 Sb. NSS. Proti tomuto výslednému opatření obecné povahy mohou dotčené osoby a město Mnichovice podat návrh na zrušení opatření obecné povahy ve smyslu § 101a zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, pokud splňují podmínky pro aktivní procesní legitimaci, a to ve lhůtě počítané od okamžiku jeho oznámení.

(otisk úředního razítka)

.....
Mgr. Ing. Jiřina Václavíková
referent oddělení vodního hospodářství
oprávněná úřední osoba

Toto opatření obecné povahy musí být vyvěšeno na úřední desce po dobu 15 dnů a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to na úřední desce KUSK, Městského úřadu Říčany a Městského úřadu Mnichovice. KUSK žádá o vyvěšení vyhlášky na úřední desku, zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, potvrzení data vyvěšení a sejmutí vyhlášky a neprodlené vrácení takto potvrzené vyhlášky zpět Krajskému úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí, Zborovská 11, 150 21 Praha 5.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

Obdržel k vyřízení:

- Krajský úřad Středočeského kraje, odbor životního prostředí, Zborovská 11, 150 21 Praha 5
- Městský úřad Říčany, odbor životního prostředí, Komenského náměstí 1619, 251 01 Říčany, **IDDS: skjbfwd**
- Městský úřad Mnichovice, Masarykovo náměstí 83, 251 64 Mnichovice, **IDDS: ha5bg2f**

K seznámení:

- dotčené osoby veřejnou vyhláškou

Dotčené orgány:

- Krajská hygienická stanice Středočeského kraje se sídlem v Praze, Dittrichova 329/17, Nové Město, 120 00 Praha 2, **IDDS: hhcai8e**
- Městský úřad Říčany, odbor územního plánování a regionálního rozvoje, odbor správních agend a dopravy, odbor životního prostředí – orgán státní správy lesů a orgán ochrany zemědělského půdního fondu, **IDDS: skjbfwd**
- Městský úřad Mnichovice, stavební úřad, Masarykovo náměstí 83, 251 64 Mnichovice, **IDDS: ha5bg2f**

Na vědomí:

- Povodí Vltavy, státní podnik, závod Dolní Vltava, Grafická 36, 150 21 Praha 5, **IDDS: gg4t8hf**
- podatelé námitek: Roman Valenta a Pavlína Valentová, oba bytem Pod Hřištěm 336, 251 65 Ondřejov, oba zastoupeni Mgr. Jakubem Vavříkem, advokátem, sídlem Sokolovská 438/45, Karlín, 186 00 Praha 8, **IDDS: ajxfy86**
- podatelé podnětů:
- Mnichovickou krajinou, z.s., K Lesu 36, 251 64 Myšlín, **IDDS: gcv32ym**
- město Mnichovice, Masarykovo náměstí 83, 251 64 Mnichovice, zastoupené JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem, sídlem Klokotská 103/13, 390 01 Tábor, **IDDS: 2j5wqrg**
- Karel Fait, Tyršova 662, Mnichovice 251 64, **IDDS: nektqrvf**